ספר

לקוטי תפלות ותחנונים

שנת תרצ"ז.

הוצאת ספרים
"ברסלב בית שמש"

מופץ על ידי האתר
www.נחלנובע.com
כ' כסלו תשע"ז

ספר

לקוטי

תפלות ותחנונים

כל תפלה כוללת כמה וכמה ענינים הנצרכים לכל אדם בגשמיות ורוחניות שיעורר את עצמו לבל יעבור עולמו בשינה ח״ו. ויחוס על נפשו ולהסתכל על תכליתו הנצחי באמת לאמיתו. מיוסדים על כמה וכמה מאמרים הקדושים שבספרי ליקוטי מוהר״ן חלק ראשון וחלק שני. ונלוה אליהם עוד איזה תפלות ובקשות השייכים לספר לקוטי תפלות שנדפס מכבר, כאשר מבואר בהקדמה מעל״ד ע״ש.

חיברם הרב הגאון הגדול המפורסם מוה״ר נחמן זצ״ל אב״ד דק״ק טשעהרין בעהמ״ח ס׳ פרפראות לחכמה וס׳ נחת השלחן ולקוע״צ החדש וכו׳ וכו׳

הספר הקדוש הזה נדפס פעם אחת בחיי המחבר זצ״ל בשנת תרל״ו והוא כעת יקר המציאות, וכעת הובא עוד הפעם לביה״ד ע״י הרבני הר׳ יצחק מאיר בה״ר יוסף חיים קורמן שליט״א מירושלים עיה״ק תובב״א.

ועוד נלוה אליו בסופו „תפלה כללית״ מהספר „נעם שיח״ מהרב הירא וחרד וכו׳ מוה״ר אברהם ז״ל יעלין מעיר ונגרוב בעל המחבר ספר ארך אפים וכו׳.

שנת תרצ״ז לפ״ק

הספר הזה להשיג אצל הרבני הר׳ יצחק מאיר קורמן בירושלים בית ישראל החדשה, בית הירשקוביץ.

לזכר עולם.

יהי' נשמת המנוח ר' יעקב ב"ר אליהו דוד ז"ל ציגלער
בעבור שהתנדב על הדפסת ספרי רבינו זצ"ל
נפטר והלך לעולמו י"א תשרי שנת תרצ"ז.

תנצב"ה.

Drukarnia „POŚPIECH"
Warszawa, Św Jersk-- 32

הקדמה

איתא במסכת ברכות (דף כ') נשים ועבדים וקטנים פטורים מק"ש כו' וחייבין בתפלה דרחמי נינהו. והרי"ף ז"ל ביאר ביותר דלאו מצות עשה שהזמן גרמא הוא ונשים חייבות. ותר"י פירשו שהוא ע"פ מה שאחז"ל ולואי שיתפלל אדם כל היום כולו. ועל קוטב דברי חז"ל אלו נמצאו חיבורים הרבה מעניני תפלות, הן בלשון הקודש הן בלשון לעז וכיוצא. ויש מהם שנתחברו ע"י גדולי המפורסמים ויש שנתחברו ע"י שאינם מפורסמים כל כך. וכמובא בסיפורי מעשיות בהמעשה של הבעל תפלה שהכת הקדושה שבחרו להם שעיקר התכלית הוא רק לעסוק בתפלה ותחנונים וכו' והי' להם חיבורים מתפלות גם קודם שנתקרבו להבעל תפלה, רק אח"כ כשזכו שנתקרבו אליו וגילה להם סדר תפלותיו וחיבוריו ועניניו אז האיר עיניהם ועשה אותם לצדיקים גמורים וכו' עיי"ש:

והנה בזמנינו אלה נתגלה ספרי **לקוטי תפלות** חלק ראשון וחלק שני שנתייסדו על יסוד קדוש ונורא ובנויים על סדר המאמרים הקדושים שבספרי לקוטי מוהר"ן הקדוש חלק ראשון וחלק שני וכו' ותוכן הענין של ספר הלקוטי תפלות הנ"ל מבואר הכל באריכות בהקדמה לספר הנ"ל. ושם מבואר ג"כ שלענין חיבורי תפלות אין למנוע מלחברם אף מי שאינו גדול במעלה כ"כ. בפרט אם סדר התפלות נתייסדו על יסוד אמת ויציב ונכון וקיים וקדוש ונורא שהוא על יסוד מאמרים הקדושים שבספרי לקוטי מוהר"ן בוודאי אין להוש כלל וכו':

והנה הספרי לקוטי תפלות הנ"ל נדפסו פעם ראשונה במדינתנו ונתפשטו בכל גבולי ישראל בחשיבות גדול ת"ל. וזה ימים לא כביר שנדפסו פעם שני' בעיר זאלקאווע (הערת המו"ל. והנה זה כעת שנדפסו פעם חמישית בעיר ווארשא) בתכלית היופי. והנה ראה ראיתי שהגם שבעל המחבר ספרי לקוטי תפלות הנ"ל בודאי הפליא לעשות בזה שחיבר אותם בארוכה ובלשון צח ויפה ובהתעוררות גדול כמובן להמעיין בהם. אעפי"כ עדיין יש עוד איזה מאמרים קטנים בספר לקוטי מוהר"ן שלא נסדר עליהם עדיין שום תפלה. ולא נודע לנו הטעם לזה. וע"פ פשוט יש לומר כי הי' פשוט בעיניו שעל מאמרים קטנים וקצרים כאלו יוכל כל אדם לסדר תפלותיו אם ירצה אפילו אם יהי' איש פשוט ונמוך במדריגה מאד. אך כאשר ראיתי שהלבבות נתמעטין וכו' כידוע, ועל ענין התפלה ארז"ל אלו דברים העומדים ברומו של עולם ובני אדם מזלזלין בהם. ע"כ אמרתי אל תמנע טוב מבעליו וחיברתי הקונטרס הקטן הזה בכדי להשלים המלאכה שיהיו התפלות מבוארין ומסודרין כמעט על כל מאמרי רבינו הקדוש ז"ל שבספרי לקוטי מוהר"ן גם על המאמרים הקטנים והקצרים שבהם. ובדרך אגב ציינתי גם איזו דיבורי תפלה ותחנונים מהשמטות שנשמטו בשעת ההדפסה בהלקוטי תפלות הנ"ל, היינו מה שבכמה תפלות יש שחסר בהם קצת מהענינים המבוארים בספרי לקוטי מוהר"ן ובהתפלות לא נזכר בהם שום דבר מענינים אלו ולא נודע לנו טעם הדבר. והשי"ת יהי' בעזרנו שנזכה לבלות כל ימינו רק על תורה ותפלה כרצונו ית' באמת אמן:

(א) [פג] **רבש"ע** זכני לשמירת הברית בשלימות, ואזכה לקדש עצמי במותר לי עד שיהי' הזיווג שלי בבחי' זכו שכינה שרוי' ביניהם, ותצילני מכל מיני פגם הברית שבעולם, בפרט ממקרה בלתי טהור ח"ו, רבש"ע אתה הודעתנו שע"י שפוגמין בקדושת הזיווג או ע"י עון מקרה לילה ח"ו ע"ז גורמין התגברות הדינים והחרון אף בעולם ח"ו, בבחי' לא זכו אש אוכלתן, וגם אתה הודעתנו שהקליפה הזאת שבאין על ידה למקרה לילה ולכל מיני פגם הברית ר"ל היא יונקת מן הפאין שבאותיות א"ב, ונעשה מן פא אף, על כן זכני להרבות בצדקה לעניים הגונים ואזכה ליתן הרבה לצדקה בסתר עד שעי"ז יהי' נמתקים כל הדינים שהתגברו ע"י פגם הברית, ויקוים בנו מקרא שכתוב מתן בסתר יכפה אף, ולא יהי' להקליפה הרעה שום יניקה מהקדושה ח"ו, ותמחה שמה וזכרה מן העולם, ונזכה להנצל מעתה מכל מיני פגם הברית שבעולם, ותזכני לשמירת הברית בתכלית הקדושה, כראוי לאיש הישראלי באמת, אמן כן יהי רצון:

(ב) [פו] לשבת **רבש"ע** זכנו לקבל עלינו עול מלכות שמים שלימה ולילך בדרכיך הטובים אשר הורית לנו בתורתך הקדושה והתמימה ע"י חכמיך הקדושים ז"ל, רבש"ע אתה ידעת כמה קשה וכבד עלינו לילך בדרכי הש"ת, וכל זה מחמת הקליפות וסטרין אחרנין אשר עיקר אחיזתם ושליטתם בבחי' הרגלין, ועיקר שליטתם הוא רק בימי החול אבל כשנכנס קדושת שבת קודש אזי נכנעין ונתבטלין, ואין להם שום שליטה כלל, ע"כ חוס וחמל נא עלינו וזכינו לקבל קדושת שבת קודש בשלימות עד שעי"ז יהי' נחזר לנו כח ההליכה ונזכה לילך בדרכי הש"ת בשלימות, ונזכה ע"י קדושת שבת לדבק עצמינו למדת האמת המאיר בשבת קודש, כמו שארז"ל אפילו ע"ה ירא לשקר בשבת, ונזכה שמדה זו של אמת יהיה סעד לנו לתומכינו עד שנזכה לילך בדרכי הש"ת בשלימות ורגלינו לא המעד לעולם, ותזכינו להרבות בצדקה לעניים הגונים ועי"ז ניתן כח ואומץ לרגלי הקדושה ויקויים מקרא שכתוב צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו, ותזכנו לצדקה של שבת ונזכה לפזר הרבה לצדקה לעניים הגונים על צרכי שבת ולהכניס אורחים הגונים לבתינו בכל שבת ושבת, ונזכה שהצדקה שלנו בפרט הצדקה של שבת תאיר בבחי' אור השמש העתידה להתחדש לעתיד לבא כמ"ש והי' אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים, ויקוים בנו מקרא שכתוב וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה, וע"י כל זה יתתקנו רגלי הקדושה ויקבלו כח גדול עד שנזכה לילך בדרכי הש"ת בשלימות לעולם, ויקויים בנו מקרא שכתוב אם תשיב משבת רגליך עשות חפציך ביום קדשי וקראת לשבת עונג לקדוש ה' מכובד, וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפציך ודבר דבר, אז תתענג על ה' והרכבתיך על במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי ה' דבר:

(ג) [צב] **רבש"ע** אתה הודעת לנו גודל מעלת הצדיקים הקדושים עד אשר יש להם כח גדול כ"כ שע"י מה שהם נעים ונדים ו.ו.כים אחת הנה ואחת הנה בתוך ביתם יכולין בזה להמתיק כל הדינים, ולהחיות מתים. ע"כ חוס וחמל נא עלי וזכני להתקרב לצדיקים כאלה שיש להם כח כזה, וזכני לעסוק הרבה בתורתך הקדושה בכל יום ויום ועי"ז אזכה לשכך החמימות והאש הבוער בלבי לכל התאוות והבלים וכיסופין דהאי עלמא, ואזכה שיהי' לבי בוער בקדושה גדולה רק לתורתך ועבודתך, וגם זה יהי' במדה ובצמצום הראוי לפי מדרגתי

מדרגתי ולא אהרוס את גבולי ח"ו, ואקיים מקרא שכתוב בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך, וזכני להתדבק כ"כ בתורתך הקדושה עד שאהי' ככל עמה באחדות אחד ממש בבחי' זאת התורה אדם, עד שאהי' נמנה ג"כ בכלל הצדיקים הקדושים ואזכה שע"י מה שאני נע ונד לפעמים בתוך ביתי יהי' נמתקין כל הדינים ויהי' נמשך בחי' תחיית המתים ויקיים מקרא שכתוב כי הצלת נפשי ממות הלא רגלי מדחי להתהלך לפני אלהים באור החיים, ונאמר אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ונאמר ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום:

(ד) [צג] **רבש"ע** זכני לקיים מצות ואהבת את ה' אלהיך שהיא שורש כל המצות, ואזכה לעסוק בתורה הרבה ולשמש תלמידי חכמים, ושיהי' עסקי בנחת עם הבריות ולעשות משא ומתן באמונה עד שיהי' שם שמים מתאהב על ידי שזה ג"כ בכלל מצות ואהבת כמו שדרשו רז"ל ואהבת את ה' אלקיך שיהא שם שמים מתאהב על ידך, כיצד קרא ושנה ושמש ת"ח ועסקו בנחת עם הבריות ומשאו ומתנו באמונה וכו' נמצא שם שמים מתאהב על ידו, ועליו הכתוב אומר ישראל אשר בך אתפאר, וזכני לבא עי"ז למדרגה שהוא למעלה מהזמן ולבחי' מחשבה ולגדלות המוחין ועי"ז אזכה להתפלל בכוונה גדולה ובשכל נח ויקויים בי מקרא שכתוב שמע ה' תחנתי ה' תפלתי יקח, ונאמר ברוך אלהים אשר לא הסיר תפלתי וחסדו מאתי:

(ה) [צד] **אתה** הוא אלהינו בשמים ובארץ ובשמי השמים העליונים, אתה עשית את השמים ואת הארץ הימים וכל אשר בהם, זכינו להאמין בך באמונה שלימה כמו שהאמינו בך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב וכן כל שאר הצדיקים אבותינו ורבותינו הקדושים, וזכינו לידע ממך בידיעה שלימה בחכמה ושכל אמיתי דקדושה ולקיים מקרא שכתוב דע את אלהי אביך ועבדהו בלב שלם ובנפש חפיצה כי כל לבבות דורש ה' וכל יצר מחשבות מבין, ונאמר וארשתיך לי באמונה וידעת את ה'. וזכני לעינים קדושים ולהסתכלות טהור וזך וצח עד אשר ע"י ההסתכלות לבד שאסתכל על איזה דבר בחכמה ושכל אמיתי ובאמונה שלימה שיש בדבר הזה אותיות וצירופות קדושות עי"ז יהי' עולין כל הצירופות המלובשין בזה הדבר לשרשן ומקורן בבחי' פיתוחי חותם קודש לה', ומהאותיות והצירופות יהי' נעשין דיבורים, וע"י אלו הדיבורים הקדושים תשפיע רב טוב לבית ישראל אשר זהו עיקר התענוג שלך כביכול, ויקויים בנו מקרא שכתוב זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו. רבש"ע אתה הודעתנו גודל מעלת קדושת ישראל עד אשר אתה משרה שכינת כבודך בתוך כל אחד מישראל כמ"ש ושכנתי בתוכם וכל אחד מישראל הוא בחי' לבוש ממלבושי הכבוד שלך, וכל העולמות לא נבראו אלא בשביל ישראל כדי להשפיע להם רב טוב, וכשאינם יכולים לקבל את השפעת הטוב מחמת עוונותיהם אזי יש לך צער גדול כביכול כמ"ש בכל צרתם לו צר. ואתה ידעת כמה ארך עלינו הגלות והשעבוד זה אלף וכמה מאות שנה. ואתה הודעתנו שגם שכינת עוזך בגלות עמנו כביכול וגם הדיבור בגלות עם ישראל עד אשר נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעכר. ע"כ חוס וחמל נא עלינו ועל שכינת עוזך וכבודך ועל כל האותיות והצירופות הק' אשר המה בגלות גדול וכבד מאד ומהר לגאלינו גאולה שלימה מהרה למען שמך, ויתעלה ויתגדל כבודך על כל העולם ויקויים מקרא שכתוב ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דבר.

עושה

(ו) [צה] **עושה** שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל. רבש"ע הצילני מכל מיני מחלוקת ומחירופים ובזיונות, ועזרני שלא תזוח דעתי עלי לעולם ושלא אתגאה לעולם בשום דבר נגד שום אדם ואזכה לעשות עצמי כשיריים ואחזיק עצמי באמת בבחי' מה ואפס ואין, ועי"ז תעזרני שלא יהי' לשום אדם פתחון פה לנגדי לדבר עלי ולחלוק ולומר לי חזור לאחוריך ולבזות אותי ח"ו, ותעזור לכל פרנסי ומנהיגי הדור שלא יתגאו ח"ו ושלא תזוח דעתם עליהם רק יחזיקו עצמן בבחי' מה ואפס ואין, ועי"ז תצילם מכל מיני מחלוקת ובזיונות ולא יהי' לשום אדם פתחון פה כנגדם, ותזמין לנו פרנסים ומנהיגים כשרים והגונים עד אשר נזכה שתקיים לנו מקרא שכתוב ונתתי לכם רועים כלבי ורעו אתכם דעה והשכל. ונאמר והקימותי עליהם רועים ורעום ולא ייראו עוד ולא יחתו ולא יפקדו נאום ה':

(ז) [צט] **אדני** שפתי תפתח ופי יגיד תהלתיך. רבש"ע זכני להתפלל לפניך תפלתי בכוונה גדולה ובדביקות גדול, ותהי' תפלתי שגורה ומרוצה בפי, ואפילו בעת שאין אני זוכה להתפלל בדביקות אמיתי כראוי תזכני להתפלל לפניך עכ"פ בכל כחי וכוונתי, ואזכה להכניס כל כחי וכוונת לבבי בדבורי התפלה, ואזכה להאמין באמונה שלימה ולבטוח בחסדך הגדול שכאשר תעזרני להתפלל לפניך בדביקות גדול כראוי ותהי' תפלתי שגורה בפי אז יעלו לפניך כל התפלות עם התפלה ההיא שאזכה להתפלל אז כראוי, ועי"ז אזכה להתחזק תמיד בעבודת התפלה ויקויים מקרא שכתוב ה' אלהי ישועתי יום צעקתי בלילה נגדך תבא לפניך תפלתי הטה אזנך לרנתי ונאמר אברכה את ה' בכל עת תמיד תהלתו בפי, ונאמר בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד:

(ח) [קיף] **רבש"ע** זכני לעסוק בתורה הרבה, והאר עיני בתורתך, ותעזרני להשיג מאור גדול ממאור התורה וכל מה שאזכה להשיג יותר בכל פעם בהשגת התורה הקדושה אזכה להוסיף גם כן בצדקות ובחסידות ומעשים טובים, ותזכני עי"ז שתהי' דעתי נוחה עם הבריות ולא אראה לעולם שום כעס וקפידא נגד שום אדם רק אהי' טוב לכל, ואפילו אם אראה מאיזה אדם בפרט מאנשי ההמון עם איזה דבר שאינו טוב וישר לפי דעתי אזכה לדבר עמו בטוב ובדבורים רכים ונוחים המתיישבים על הלב עד שימלאו דברי חן בעיניו ויהיו נשמעים אליו, ויקוים בי מקרא שכתוב דברי חכמים בנחת נשמעים, ונאמר ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:

(ט) [קב] **רבש"ע** תן פחדך ואימתך בלבנו תמיד וזכינו להיות בבחי' צדיק מושל יראת אלהים. היינו שלא נצטרך להמתין עד שתשפיע יראתך עלינו מלמעלה רק נזכה בעצמינו להמשיך עלינו בכל פעם יראתך הקדושה, ונזכה לירא מלפניך תמיד בכל עת ובכל שעה ביראה אמיתיית יראה שלימה יראה עלאה יראת הרוממות, ועי"ז נזכה שתקבל כל תפלתינו ברחמים וברצון ותשמע קול תחנונינו תמיד. כמו שארז"ל כל מי שיש בו יראת שמים דבריו נשמעין, ויהי' לנו כח לעורר שפע בעולם, שע"י תפלתינו תשפיע רב טוב לבית ישראל. ועי"ז יהי' נכנעין ונכפפין כל הקליפות והסט"א תחת השכינה הקדושה, וכל הרשעה כולה כעשן תכלה כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ, ותמלוך אתה הוא ה' אלהינו מהרה לבדך על כל מעשיך, ויקוים מקרא שכתוב כי ה' עליון נורא מלך על כל הארץ

ונאמר

ונאמר ה' בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה, ונאמר ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים ה' מלך, ונאמר ה' מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו, ונאמר והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד:

(י) [קג] **אתה** חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה, חננו מאתך חכמה בינה ודעת, כי אתה ידעת גודל הרחמנות שיש על האדם שאין בו דעת כלל בעבודת הש"י, אשר זה עיקר העניות, כמו שארז"ל אין עני אלא מן הדעת, וכן אם דעת חסרת מה קנית, וגם אתה הודעת לנו איך שכל הדינין והיסורין ר"ל נמשכין רק מבחי' מוחין דקטנות, ע"כ חוס וחמול נא עלינו ורחם עלינו ברחמיך הרבים וזכינו לחזק עצמינו בכל פעם לעלות מבחי' מוחין דקטנות למוחין דגדלות, ותשפיע עלינו מאתך שפע הדעת והחכמה כמ"ש כי ה' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה, וזכני להשכיל גם אחרים ולהאיר בהם ג"כ הארת הדעת האמת ולהעלותם מבחי' קטנות המוחין לבחי' מוחין דגדלות ויקוים מקרא שכתוב אשרי משכיל אל דל ועי"ז בעצמו יתעוררו גם המוחין שלי, ותמתיק ותבטל כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל ותמשיך עלינו חסדים ורחמים גדולים בזכות שני שמותיך הקדושים שהם „אל הוי'" אשר משם ג"כ שורש הדעת דקדושה כמ"ש כי אל דעות ה' ולו נתכנו עלילות, ויקוים בנו מקרא שכתוב אל ה' ויאר לנו, ונאמר מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיון וכו' באורך נראה אור משוך חסדך ליודעיך וצדקתך לישרי לב:

(יא) [קז] **השיבנו** אבינו לתורתך וקרבנו מלכנו לעבודתך והחזירנו בתשובה שלימה לפניך. רבש"ע אתה ידעת מה שגרמנו לנו בעוונותינו הרבים כי נתרחקנו ממך מאד כי הלכנו אחרי שרירות לבנו ואבדנו כל ימינו בתאוות הגופניות והגשמיות עד אשר עי"ז אפילו אם לפעמים בא לנו איזה התעוררות בלבנו לעזוב את דרכינו הרעים ואת און מחשבותינו ולשוב ולהתקרב אליך אזי מדת הדין מקטרג עלינו באשר שאין אנחנו ראוים להתקרב אליך וליכנס לדרך החיים ולהתקרב לצדיק האמת ולדרך האמת, ואתה אוהב משפט ע"כ ההכרח כביכול שגם אתה תסכים לזה להזמין לנו מניעות למנעינו מדרך החיים כפי הראוי לנו לפי מעשינו עפ"י הדין והמשפט. אך אתה הודעת לנו ע"י חכמיך הקדושים שהאהבה שאתה אוהב את ישראל הוא גדולה יותר מהאהבה שאתה אוהב את המשפט. ע"כ אעפ"י שאתה בעצמך מסכים כביכול על המניעות למנעינו מדרך האמת אבל מגודל אהבתך שאתה אוהב את ישראל ואתה חושב מחשבות לבלתי ידח ממך נדח כי לא תחפוץ במות המת כי אם בשוב רשע מדרכו וחי', ואתה חפץ מאד שכל אחד מישראל אפילו הגרוע שבגרועים ישוב ויתקרב אליך לעבדך בלבב שלם. ע"כ אתה בעצמך כביכול מסתיר את עצמך בתוך המניעות עד אשר עי"ז מי שהוא בר דעת הוא יכול להסתכל בהמניעות ולמצוא אותך בתוך המניעות בעצמן, כי באמת אין שום מניעה בעולם כלל, כי בתוקף המניעות בעצמו אתה נסתר שם כביכול, ועי"י המניעות בעצמן יכולין להתקרב אליך כל החפץ באמת, אבל אתה ידעת קטנות דעתינו וכסילות שכלינו עד אשר קשה וכבד עלינו לשבר שום מניעה בעולם, כי תיכף שאנו רואין התגברות המניעות אנו נסוגים אחור ח"ו וחוזרין תיכף לאחורינו ונמנעין מלהתקרב אליך. ע"כ חוס וחמול נא עלינו וחננו מאתך חכמה בינה ודעת והמשך עלינו התנוצצות אמיתי מקדושת הדעת של משרע"ה אשר הוא

כלליות נקודת הדעת של כלל ישראל, ונאמר בו ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים, עד אשר עי"ז נזכה למצוא אלקותך ית' בתוך תוקף הערפל והחשכות והמניעות, ובזכות משה רבינו ע"ה ובזכות כל הצדיקי אמת שהם ג"כ בבחי' משה נזכה להתקרב אליך דייקא מתוך תוקף התגברות המניעות, ונזכה ברחמיך הרבים לשבר ולבטלם בביטול גמור, כי אתה אוהב צדקה ומשפט, חסד ה' מלאה הארץ ונאמר אתה כוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב אתה עשית, ע"כ קרבנו אליך בצדקה ובמתנת חנם ונדבת חסד ותן לנו כח לשבר כל המניעות הבאים מבח' הדין והמשפט עד שעי"ז תסכים גם מדת הדין על התקרבותינו אליך, ותמתיק ותבטל כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, ואל ימנענו עוד שום מונע מלהתקרב אליך באמת וצדקנו במשפט, ברוך אתה מלך אוהב צדקה ומשפט:

(יב) [קטז] **רבש"ע** זכני לפזר הרבה לצדקה לעניים הגונים, ותן בלבנו לרחם על העניים ועל כל הצריכים לרחמים, ותזכינו לגמול עמהם חסד גדול ועי"ז נזכה שאתה תרחם עלינו ג"כ ברחמיך הגדולים כמו שארז"ל כל המרחם על הבריות מרחמין עליו מן השמים, וחננו מאתך חכמה בינה ודעת והצילנו מכל מיני רוח שטות ועי"ז נזכה להנצל מלבא לידי עבירה, ונזכה לעשות רצונך כל ימי חיינו ולעבדך בלבב שלם אמן:

(יג) [קיז] **דרך:** שקר הסר ממני ותורתך חנני. דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי, כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני. מפקודיך אתבונן ע"כ שנאתי כל אורח שקר, שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטיך יחלתי. עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי הולך בדרך תמים הוא ישרתני. לא ישב בקרב ביתי עושה רמיה, דובר שקרים לא יכון לנגד עיני. רבש"ע אתה ידעת גודל התפשטות השקר בעולם עד שרוב העולם מקרבין רק את השקר ומרחקין האמת, ואתה הודעת לנו כי עיקר התגלות האמת יהי' לעתיד לבא כשיבא אליהו ומשיח, כמ"ש שפת אמת תכון לעד, כי אין אליהו בא אלא לרחק המקורבין בזרוע ולקרב המרוחקין בזרוע. היינו לרחק השקר ולקרב האמת, ואתה הודעת לנו שבכל מו"ש מתחיל בחי' התגלות אליהו, ע"כ חוס וחמול נא עלינו וזכינו לקבל קדושת שבת קודש כראוי. ועי"ז נזכה תיכף במוצאי שבת לקבל הארה אמיתיית מבחי' התגלות אליהו הנביא ז"ל, וזכינו לקיים מצות הבדלה על היין בכל מוצאי שבת קודש, ועי"ז נזכה לקבל הארת הדעת האמיתי דקדושה עד שנזכה גם בכל ימי החול לעבוד אותך בדעת שלם ואמת ולרחק השקר הנמשך מבחי' הנחש שהביא מיתה לעולם. ונזכה לדבק עצמינו במדת האמת שהוא בחי' שם חיים, ותצילני מכל מיני עבדות ונזכה לקבל עלינו עול תורה ותפרוק מעלינו עול מלכות ועול דרך ארץ, ונזכה לעבוד אותך עבודה שלימה עם דעת שלם ומוחין גדולים. עד שנזכה שתהי' עבודתינו לפניך בבחי' עבודת הבן שעובד את אביו, שזה למעלה ממדריגת העבד שעובד את אדונו, ותזכינו למעט בשינה בכל האפשר, ויקוים מקרא שכתוב אל תתן שינה לעיניך ותנומה לעפעפיך. ונאמר מעט שנות מעט תנומות מעט חבוק ידים לשכב, ובא כמהלך ראשך ומחסורך כאיש מגן אכי"ר:

(יד) [קיט] **אתה** חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה חננו מאתך חכמה בינה ודעת, ועי"ז תזכינו לדבק עצמינו במדת הרחמנות, ונזכה לרחם על כל הבריות, ותצילנו מכל מיני כעס ואכזריות הבא ע"י כסילות וחסרון

הדעת

הדעת, רק מכה להתגבר ולהזדרז עצמינו בכל פעם ביותר במדת הרחמנות, וע"י זוכה שגם אתה תרחם עלינו מן השמים, כמו שארז"ל כל המרחם על הבריות מרחמין עליו מן השמים. רבש"ע. אתה ידעת כמה אנו צריכים ישועה ורחמים מן השמים כל אחד כפי בחינתו, כי רק אתה ידעת את כל התלאות אשר עוברין עלינו בכל פעם ברוחניות ובגשמיות, בכללות ישראל ובפרטיות מה שעובר על כל אחד מישראל, כי רובם עניים וחולים ומדוכאים ביסורים גדולים, אבל אתה ידעת גודל חלישות כחינו וחסרון דעתינו, עד אשר ע"ז אין לנו כח לעורר רחמיך עלינו בשלימות כראוי, כי עיקר הרחמים תלוי בדעת, ואתה הודעת לנו כי שבת קודש הוא בחי' דעת, כי בשבת נמשך הדעת לכל אחד מישראל. ע"כ חוס וחמול נא עלינו וזכינו לקבל קדושת שבת כראוי, עד שנזכה ע"י לקבל אור הדעת, עד שנבא ע"י למדת הרחמנות, ונזכה לרחם על הבריות ולעשות עמהם חסד כראוי, ותצילני מכל מיני כעס ואכזריות, ותמתיק ותבטל כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, ותרחם עלינו ברחמיך הגדולים, ויקוים בנו מקרא שכתוב למען ישוב ה' מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבותיך אכי"ר:

(טו) [קכ. קכא. קכב. קכד] **רבש"ע** זכני להתקרב לצדיקי אמת ולשמוע דברי תורה ומוסר מפיהם הק', ואזכה לקבל ע"י התעוררות אמיתי לעבודתך וליראתך, כי הלא ידעת כי כבר עיינתי הרבה בספרי מוסר ויראה, ואעפי"כ לא זכיתי עדיין להתעוררות דקדושה כראוי, וכבר גלית אזנינו כי כל זה מחמת שהלמוד בספרים הוא בחי' עשיה, וכבר נאבד מאתנו בחי' הכתר שקבלנו ע"י שאמרו אבותינו נעשה, מאחר שעשו אח"כ את העגל, וצריכין אנחנו להזהר לשמור עכ"פ היטב בחי' הנשמע, שזה בחי' שמע ישראל וכו' כמו שדרז"ל, וע"כ אם נזכה לשמוע דברי תורה ומוסר באזנינו מפי הצדיק האמת, שזה בחי' נשמע, בוודאי מסוגל יותר להתעורר ע"י לשוב בתשובה שלימה לפניך, וזכינו ג"כ לעסוק בתורה הרבה וללמוד ולהגות הרבה בכל יום ויום בספרי תורתך הקדושה, הן בהספרים שנתחברו ע"י החכמים הקדמונים ז"ל, הן באלו הספרים הקדושים שנתחברו ע"י אלו החכמים והצדיקים שהיו סמוך לזמנינו, ואזכה להשתוקק ולכסוף כ"כ לעבודתך וליראתך ברצון והשתוקקות גדול וחזק, עד אשר בכל ספר וספר שאלמוד ואעיין בו, אזכה תיכף למצוא את עצמי, היינו שאזכה לראות פחיתותי ושפלותי, ולקבל מוסר והתעוררות גדול לעבודתיך מכל לימוד ולימוד שאזכה לעיין וללמוד בכל ספר וספר מהספרים הקדושים, ואזכה לקבל מהם עצות טובות והתעוררות והתחזקות גדול לעבודתך, בכל עת ועת כפי בחינתי ומדרגתי ואיכותי ומהותי, וכפי הסבות העוברין עלי בכל עת, ויקוים בי מקרא שכתוב אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי, עלי דייקא, שיהי' נחשב אצלי כל למוד ולמוד שאזכה ללמוד באיזה ספר, כאלו זה הספר נכתב רק בשבילי ומדבר עמי, כפי מה שאני יודע מה שעובר עלי, ואז אדע כי אני חפץ ומשתוקק לעשות רצונך בבחי' לעשות רצונך אלהי חפצתי ותורתך בתוך מעי אכי"ר:

ותצילנו ממדת הניצחון שלא ארצה לעולם לנצח שום אדם, ויהי' נוח לי יותר להיות מן המנוצחים ולא מן המנצחין, כי הלא ידעת כמה וכמה אבדו את עולמם לגמרי ר"ל, ע"י מדת הניצחון, כי הנצחון אינו סובל את האמת, כי אף אם יראה לעינים דבר אמת ומבורר, ידחה אותו מחמת הניצחון, וזכני לדבק עצמי במדת האמת ולהיות תמיד

מודה

מודה על האמת ודובר אמת בלבבו, ודייקא ע"י מדת האמת אזכה לנצח תמיד את כל העומדים עלי לרחקני מדרך האמת, ותשמרני שלא אטעה את עצמי ע"י מדת הנצחון להפוך השקר לאמת ח"ו, ואזכה להתדבק במדותיך הטובות אשר נאמר בך וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם, רבש"ע אתה הודעתנו שאתה חפץ ומתגעגע שישראל עמך ינצחו אותך בתפלתם עד אשר תבטל רצונך כביכול מפני רצונם, ויש לך תענוג גדול מזה שמנצחין אותך, כמו שאחז"ל זמרו למי שמנצחין אותו ושמח, אך אתה ידעת כי איך אפשר לבשר ודם לנצח אותך, אם לא שאתה בעצמך שולח לו דיבורים וטענות לנצח אותך, ע"כ חוס וחמול נא עלי ג"כ ותשלח לי דיבורים שאזכה לפרש שיחתי לפניך בכל עת בטענות ובקשות ותחנונים ופיוטים וריצויים חדשים ונכונים וישרים, עד שאזכה לנצח אותך כביכול שתקרבני אליך ברחמיך הגדולים, אעפ"י שאיני כדאי והגון לכך כאשר ידעתי בנפשי כי הרעותי את מעשי מאד. אך אעפ"כ אני בוטח בחסדך כי לא תעזוב נפשי לשאול, כי אתה רופא לרשע וחפץ בהצדקו, ורוצה אתה בתשובתן של רשעים, ואין אתה חפץ במיתתם, ואתה חושב מחשבות לבל ידח ממך נדח, ע"כ על משמרתי אעמודה ואקוה ואיחל לאלהי ישעי שתעזרני להתעורר בלב שלם לשוב בתשובה שלימה לפניך. ואתה בעצמך תכין את לבי ותקשיב אזנך לקול תחנוני, ותשפיע לי מן השמים דיבורים יפים ונעימים וטענות ואמתלאות נכונות לפרש שיחתי לפניך, ולקרוא אליך באמת מתוך עומק לבבי שתקרבני אליך, ואתה תשמע שועתי ותאזין לקול תחנוני, עד שאזכה לנצח אותך כביכול ותעורר רחמיך הגדולים עלי ותקרבני אליך באמת, ויקוים בי מקרא שכתוב וחנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם אכי"ר:

(טז) [קכה קכו] **לשבת רבש"ע** זכינו לקבל קדושת שבת כראוי, ואזכה לקיים מצות אכילת שלש סעודות בכל שבת ושבת, ולקיים מצות עונג שבת כראוי לאכול ולשתות ולהרבות בתענוגים לכבוד שבת, כי אתה יודע גודל מעלת יקרת קדושת אכילת שבת, ותזכינו לקיים בשלימות מה שכתוב לענין אכילת שבת אכלוהו היום כי שבת היום לה' היום לא תמצאוהו בשדה, אשר מזה למדו רז"ל שחייב אדם לאכול שלש סעודות בשבת כי תלתא היום כתיבי. ותזכני לאכול הסעודות של שבת בקדושה גדולה, ואכוין בכל סעודה וסעודה שאין אני אוכל עכשיו בשביל תענוגי הגוף, או כמו שאני אוכל בששת ימי החול שאז דרך האדם לאכול שלא לשם מצוה, כי הם סעודות הרשות רק שהוא אוכל למלאות רעבונו, ולפעמים אוכל בשביל שהוא רעב מאתמול, ולפעמים בשביל שלא יהי' רעב למחר, אבל בשבת אזכה לכוון בכל סעודה שאני אוכל רק בשביל כבוד היום בשביל כבוד שבת, שזה בחי' אכלוהו היום כי שבת היום לה', ועי"ז לא יהי' לימי החול שום אחיזה ושליטה בקדושת האכילה של שבת, מאחר שאני אוכל רק לכבוד שבת לקיים מצות סעודת שבת, ולא בשביל שלא אהי' רעב בימי החול, ואזכה להרבות במאכלים ומשקאות טובים לכבוד שבת, ואדע ואאמין באמונה שלימה כי אכילת שבת הוא ענין אחר לגמרי מאכילת ימי החול, ואין להחיצונים שום אחיזה כלל באכילת שבת, כי אכילת שבת הוא כולה אלקות כולה קדש, כאשר הודעת לנו ע"י חכמיך הק' ז"ל, ואזכה להמשיך קדושה מקדושת אכילת שבת גם על אכילת ימי החול, וכמו שאחז"ל על שמאי הזקן, שהי'

אוכל

אוכל כל ימיו לכבוד שבת, ואזכה לאחוז גם במדתו של הלל הזקן, שהי' אומר ברוך ה' יום יום, ולא אחשוב ולא אדאג מיום לחבירו כלל, ותזכני להרגיש בלבי באמת נועם קדושת שבת, וקדושת הנפש יתירה שבאה להאדם בכל שבת, ותיכף בכניסת שבת אזכה לקבל הנפש יתירה של שבת, ולהרגיש בלבי נועם קדושתה, עד שתיכף אתחיל להתגעגע ולהצטער על אבידת הנפש יתירה במוצאי שבת שזה בחי' כיון ששבת וי אבדה נפש, ואזכה עי"ז לקשר עצמי כ"כ לקדושת שבת ולקדושת הנפש יתירה שבא בשבת, עד אשר גם בימי החול יהי' נשאר אצלי רשימה גדולה מקדושתה, ועי"ז אזכה בכל ימי החול ג"כ לעבוד אותך באמת, ולהמשיך עלי קדושת שבת בכל פעם, ולהתגעגע ולכסוף מאד לקבל קדושת שבת הבא בתוספת הארה וקדושה יתירה, עד שאזכה עי"ז באמת לקבל כל שבת ושבת בתוספות קדושה והארה עצומה ביותר, ולקבל בכל שבת ושבת תוספות נפש רוח ונשמה יתירה במדריגה גדולה ביותר, ותזכני להתקרב לצדיקי אמת שהם ג"כ בחי' שבת, כמו שארז"ל, ואזכה להרגיש נועם קדושתם, עד אשר בכל עת יעלה בלבי צער גדול וגעגועים גדולים על פרידתי מהם, אחר הסתלקותם לאורך ימים ושנים, וכמו שהי' רגיל בפי החברייא של רשב"י. לומר עליו ווי לדרא כד תסתלק, ותזכני לחשוב מחשבות בזה ולהתקשר כל כך בחיים חיותם בנועם קדושתם. עד שאזכה עי"ז לקבל מהם הארה גדולה ואמיתית בכל פעם, במוחי ולבי ובנפש רוח ונשמה שלי גם לאחר הסתלקותם, כי צדיקים גם במיתתם נקראו חיים, ואדרבא גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם, ותזכני לשמוע תורה מפי צדיקי אמת, ואזכה להרגיש באמת גודל נפלאות נוראות קדושת החידושי תורה שלהם, עד אשר לא אוכל להתאפק את עצמי מלשבח אותם בפניהם. ועי"ז אזכה שיגלו לי עוד חידושי תורה נפלאים ונוראים. וכן לענין קדושת שבת אזכה להרבות בשבחים וזמירות של שבת בשמחה גדולה ובחשק נפלא ובגעגועים גדולים, עד שאזכה עי"ז לקבל בכל פעם הארת נועם קדושת שבת ביותר, ויקוים בי מקרא שכתוב אם תשיב משבת רגליך וכו', וקראת לשבת עונג לקדוש ה' מכובד וכו', אז תתענג על ה' והרכבתיך על במתי ארץ, והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי ה' דבר:

(יז) [קכז. קכח. קלא. קלב. קלד] **רבש"ע** זכינו ללבוש תמיד בגדים שלמים ולא קרועים. כי אתה הודעתנו שהבגדים הם בסוד החשמל שהוא שמירה, וכשהם קרועים הוא קלקול השמירה, וזכינו לשמור את בגדינו לכבדן כראוי ולהחזיקן בנקיות, ותצילנו מכל מיני יצרין רעין ובפרט מהיצה"ר של תאוות המשגל, ושמרני שלא אסתכל לעולם שום הסתכלות הפוגם את העינים, ואפילו רק איזה הסתכלות בעלמא מן הצד, ואזכה לקיים מקרא שכתוב ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם, ונאמר עיניך לנוכח יביטו ועפעפיך יישירו נגדך. ונאמר ברית כרתי לעיני ומה אתבונן על בתולה, וזכינו למנוע עצמינו מן הכבוד ולברוח ממנו, ולהרחיק עצמינו מן הכבוד בתכלית הריחוק, כי אתה הודעתנו כי לקבל את הכבוד הוא סכנת נפשות לפעמים ר"ל, כי הכבוד הוא מבחי' המלכות ודינא דמלכותא דינא, וכשפוגמין בהכבוד שאין מקבלין אותו כראוי כמו שצריכין לקבלו, אזי לפעמים כף חובה מכרעת, עד שגורם עי"ז מיתה לעצמו ח"ו. וזכינו לאמונת חכמים בשלימות להתקרב ולהתקשר לכל הצדיקים אמיתיים, ולהאמין בכולם ולהחזיק את כולם בחשיבות גדול, ואפילו אלו הצדיקים שאינם

מפורסמים

מפורסמים והשובים כ"כ במקומינו ומדינתנו אדע ואאמין כי אפשר שאנו יונקים ומקבלים מהם איזה חיות דקדושה בהעלם גדול, כמו שאמר רבינו ז"ל בענין שיש מעין שהולך תחת הארץ בהעלם, עד שנובע ונגלה ויוצא במקום אחד, אך גם במקום שהולך בהעלם תחת הארץ גם שם מקבלין פעולות טובות ממנו בהעלם, ע"י שמשקה שרשי האילנות. וזכינו לחדש בתורה חידושים אמיתיים, חידושין המדריכין את האדם בדרך הישר והאמת ומעוררין את לבו לעבוד את ה' באמת, ואזכה ללמוד וללמד ולהאיר הארת הדעת האמת של "תורתינו הקדושה גם באנשים אחרים. ושמרני שלא יאמר פי דבר שלא כרצונך, ואפי' חידושי תורה אמיתיים תעזרני שלא ללמד לכל אחד רק מה שראוי לו לפי שכל המקבל, ואפי' אם תזכני ללמד תורה לרבים, ואזכה לומר חידושי תורה בפני רבים מישראל בקהל עם ועדה תעזרני שלא ישמע כל אחד מהם רק שצריך לו ולא יותר, ולא יכנוס בלב כל אחד כי אם הנוגע לו וצריך לו, וזכני לדבר תמיד על אוזן השומעת, שיהי' דברי נשמעים ומקובלים באזני כל שומעיהם, בבחי' שארז"ל זכאה מאן דמליל על אודנא דשמע, ושיהי' דברי מולידין ועושין פירות טובות אצל כל שומעיהם, ולא ילכו דברי תורה שלי לבטלה ח"ו. ותעזרני שכל אחד מהשומעים יקבל מהם רק כפי מדריגתו ובחינתו, ולא יעשה עי"ז דבר שאינו צריך לו לפי בחינתו ומדריגתו, ועי"ז תשמרני מכל מיני התגברות היצה"ר ח"ו, ובפרט מהיצה"ר של תאוות ניאוף ר"ל, ותשמרני מכל מיני פגם הברית שבעולם, ותזכני לקדש עצמי במותר לי, ולהוליד בנים הגונים צדיקים ות"ח אמיתיים, ויקוים בי מק-א שכתוב ואני זאת בריתי אותם אמר ה' רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר ה' מעתה ועד עולם:

(יח) [קלז. קלח. קמן] **חלקי** ה' אמרתי לשמור דבריך. רבש"ע עזרני לבטל ולהכניע גשמיות גופי נגד אור נשמתי הקדושה אשר היא חלק אלוה ממעל, ואזכה לשמוע היטב בלבבי בכל פעם מה שנשמתי שהוא חלק אלוה ממעל אומרת לי ומלמדת אותי לשמור דבריך. וטהר לבבי לעבדך באמת. לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי, ותזכני להכניע ולבטל את היצה"ר שבתוך לבבי, ואזכה לבחי' ולבי חלל בקרבי, ולזכך ולטהר לבבי מכל מיני מחשבות רעות ובטלות, ואזכה להיות נקי כפים ובר לבב. ועי"ז אזכה שיתגלה ויאיר לי באמת אור האלקות שבתוך לבבי, כי אתה הודעת לנו שלב כל אחד מישראל מלא מאלקותך תתברך בבחי' צור לבבי וחלקי אלהים לעולם, וזכני לטהר לבבי באמת כ"כ עד שאהי' יכול לידע עתידות ע"י מה שהלב אומר לי, ואזכה שכל מה שלבי יאמר לי יהי' דברי ה' ממש, בבחי' לך אמר לבי בשליחותך ממש, ותזכני להתקרב לצדיקי אמת להאמין בהם באמת, כי אעפ"י שאני יודע שאין לי שום תפיסא כלל בקדושת הצדיקים וגודל מעלת צדקתם, אעפ"כ אזכה להבין ולידע קצת מעלת קדושת הצדיקים. ע"י שאני רואה מעלת האנשים המקורבים אליהם שהם אנשי מעשה יראים ושלמים, ותזכני לבלי להרהר שום דבר אחר הצדיקי אמת ולא יהי' בלבי שום קשיא עליהם, רק אדע ואאמין באמת כי אין לי שום תפיסא והשגה בהם, כי הם למעלה משכלינו לגמרי. רק אעפ"כ ע"י מה שאני רואה אנשים המקורבים אליהם שהם אנשי מעשה יראים ושלמים, אזכה ג"כ להיות נמנה עמהם ולהתקרב ג"כ לצדיקי אמת, ולשמוע עצתם ולקיים כל דבריהם

עד

עד שאזכה להגיע עי"ז לשלימות תכלית הצלחתי ברוחניות וגשמיות בעוה"ז ובעוה"ב אכי"ר:

(יט) [קמון] **עדות** ה' נאמנה מחכימת פתי. רבש"ע אתה הודעת לנו שבתוך תוקף התגברות התאוות על האדם עד שקשה לו לשבר ולמנוע את עצמו מהם, אעפי"כ התורה עומדת עליו גם אז, וקוראת ומכרזת לפניו עד מתי פתאים תאהבו פתי, וכן מי פתי יסור הנה. אך מחמת תוקף תשוקת התאוה אינו שומע קריאתה, ואחר גמר תאותו הוא מרגיש תיכף קריאתה, ומזה נמשך מה שמתחרט תיכף על העבירה ופגם התאוה ע"י שהחכים תיכף ע"י שמיעת קול התורה הק' שהיא מחכימת פתי, וגם אתה רמזת לנו איך שהתורה הק' תעיד על מעשי האדם, מאחר שהיא עומדת עליו וקוראת לפניו תמיד אפי' בעת שעושה מעשים שבסתר בבחי' מים גנובים ימתקו, ע"כ חוס וחמל נא עלינו וזכינו להזכיר עצמינו בכל פעם בזה ולידע ולהאמין באמת איך שהתורה הקדושה בעצמה שהיא למעלה מכל המדריגות ומכל העולמות, כי היא אחדות אחד עמך תתברך, ואעפי"כ היא אוחזת בנו והולכת עמנו גם לכל המקומות הפחותים והשפלים וקוראת ומכרזת לפנינו לסור מדרכי שאול ומות, וללכת בדרכי הטוב והחיים, ועי"ז נזכה לשבר את כל תשוקת תאוותינו מחמת גודל הבושה והיראה והפחד שיפול עלינו מפחד ה' ומהדר גאונו ומפחד התורה הקדושה העומדת לפנינו ומכרזת עלינו תמיד, ואיך נוכל להרים פנינו לפניך כשהתורה הקדושה בעצמה תעיד על מעשינו, ואיך שהיתה עומדת עלינו ומכרזת לפנינו ומבקשת מאתנו לסור ממוקשי מות, ואנחנו פשענו ומרינו ולא שמענו בקולה הנחמד והנעים והקדוש והנורא. רבש"ע רחם עלינו מעתה עכ"פ, וזכינו לעזוב דרך רשע וחיים לנו ישע, ויקוים בנו מקרא שכתוב יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישוב אל ה' וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח:

(כף) [קמז קמח] **ה'** עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום. אל ישראל הוא נותן עוז ותעצומות לעם ברוך אלהים. רבש"ע זכני לעזות דקדושה, ואזכה לקיים מה שארז"ל הוי עז כנמר שיהי' לי עזות דקדושה לעמוד כנגד העזי פנים שבדור, ונגד כל הקמים עלי ורוצים למנוע אותי מעבודת ה' ח"ו ואני אזכה להתגבר בעזות גדול כנגדם, ולא אתבייש כלל מפני המלעיגים וגם לא אתקוטט עמהם, רק אדרבה כל מה שיעמדו לנגדי למנוע אותי מתורה ועבודת ה' אתגבר בעזות גדול דקדושה, לשבר כל המניעות ולבלי לשמוע בקולם כלל. ובאתערותא דלתתא איתער לעילא, וישפיעו עלי מלמעלה כח גדול ועזות וגבורה דקדושה לעמוד כנגד כל מיני עזות דסט"א, ולהכניעם ולשברם ולבטלם בביטול גמור, ותקדשני במצותיך ותן חלקי בתורתך, כי אתה הודעתנו ע"י חכמיך הקדושים שכשם שמי שהוא עז פנים אין לו חלק בהתורה, כמו שארז"ל כל מי שיש בו עזות בידוע שלא עמדו רגלי אבותיו על הר סיני, כי הוא מהתקע"ד דורות שלא היו ראויים לקבל התורה, כמו כן ג"כ כשאין להאדם שום עזות דקדושה אזי אין לו ג"כ חלק בהתורה הקדושה, כי עיקר ההתגברות בתורה ועבודת ה' תלוי בעזות דקדושה כי העזות דקדושה שלו הוא מוסיף כח ועוז וגבורה כביכול למעלה ג"כ בבחי' תנו עוז לאלהים, ועי"ז אל ישראל הוא נותן עוז ותעצומות לעם, כי משפיעין עליו מלמעלה כח ועזות גדול דקדושה לעמוד כנגד כל המניעות ולשברם ולבטלם,

ולהתחיל

ולהתחיל ולגמור כל מה שרוצה בעבודת ה', ועזרני לפלס דרכי ואדע ואכוין האמת לאמיתו בענין זה להזהר מאד מאד לבלי להכשל ח"ו בעזות דסט"א, כי היא מדה רעה ומגונה מאד, ואעפ"כ אתגבר ואתחזק בכל פעם בעזות גדול דקדושה, וזכני לכוין הדרך הישר והאמת במדת הענוה שאזכה להיות שפל ועניו מאד מאד בפני כל אדם, ואעפ"כ לא אהי' שפל ונבזה בעיני עצמי לגמרי עד שאפול בדעתי ואתבייש מפני המלעיגים והקמים עלי למנוע אותי ולבטלני ממקצת עבודתי את ה', רק אדרבה אתגבר בעזות גדול דקדושה נגדם לבלי להסתכל עליהם ולא אשמע בקולם כלל, ותמשיך עלי הארה אמיתיית מהענוה של משה רבינו ע"ה, שכתב על עצמו והאיש משה עניו מאד, וכן רב יוסף אמר לא תתני ענוה דאיכא אנא, ובזכותם אזכה ג"כ לכוין האמת איך להתנהג במדת הענוה, ותזכני למדת היראה בשלימות, ויקוים בי מקרא שכתוב עקב ענוה יראת ה', ונאמר ראשית חכמה יראת ה', כי יש יראה למעלה מיראה, ותזכני לילך ממעלה למעלה במדת היראה, ואזכה בכל פעם שתמשיך עלי יראתך הקדושה מבחינה ומדרגה הגבוה ביותר, עד שאזכה לעלות ממעלה למעלה במדת היראה עד אין סוף, ויקוים בי מקרא שכתוב עקב ענוה יראת ה' עושר וכבוד וחיים, ונאמר יראת ה' מוסר חכמה ולפני כבוד ענוה, ונאמר ביראת ה' מבטח עוז ולבניו יהי' מחסה אכי"ר:

(כח) [קנא] לראש חודש ראשי חדשים לעמך נתת זמן כפרה לכל תולדותם. רבש"ע זכני בתוך כלל ישראל לגדל את כל בנינו לתורה ולחופה ולמעשים טובים, והצילנו מעתה מכל מיני צער גידול בנים ח"ו, ותמשיך מעתה עלינו ועל כל יוצאי חלצינו חיים טובים וארוכים, רבש"ע אתה הודעת לנו כי מיתת הבנים, כשהם קטנים ר"ל זה נמשך מבחי' פגימת הלבנה שמשם נמשך בחי' מארת חסר וא"ו, שהוא אסכרה לרביי ח"ו, ואתה הודעת לנו ג"כ שבר"ח שאזי מתחלת הלבנה להתמלאות ולהתתקן ואזי זמן כפרה לכל תולדותם, כי אז נמשך כפרה וסליחה והמתקה על כל תולדותם של ישראל שיהי' נמשך עליהם חיים טובים וארוכים, ע"כ חוס וחמול נא עלינו וזכינו לקבל קדושת ראשי חדשים כראוי. ויהי רצון מלפניך שתעלינו בשמחה לארצינו ותטענו בגבולנו ושם נעשה לפניך קרבנות חובותינו תמידין כסדרם ומוספין כהלכתם, ואת מוספי ראשי חדשים נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך כמו שכתבת לנו בתורתך ע"י משה עבדך מפי כבודך כאמור ובראשי חדשיכם תקריבו עולה לה' פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים ומנחתם וכו' כי בעמך ישראל בחרת מכל האומות וחוקי ראשי חדשים להם קבעת. רבש"ע אתה הודעת לנו שכשעוסקין בפרשת הקרבנות נחשב לפניך כאלו הקרבנו כל הקרבנות בזמנן ובמקומן כהלכתן, ע"כ יהי רצון מלפניך שע"י אמירת פרשת ובראשי חדשיכם באיזה זמן שנאמר אותה הפרשה אפילו שלא בראש חודש, יהי' נחשב לפניך כאלו הקרבנו קרבן ראש חודש בזמנו, ותמשיך עי"ז בחי' תיקון ומילוי הלבנה, ועי"ז יהי' נמשך כפרה וסליחה והמתקה על כל תולדותם של ישראל שיזכו לחיים טובים וארוכים, ותזכינו לקיים מצות ברכת קידוש לבנה בכל חודש בזמנו, ויהי רצון מלפניך למלאות פגימת הלבנה ולא יהי' בה שום מיעוט ויהי' אור הלבנה כאור החמה כאור שבעת ימי בראשית, כמו שהיתה קודם מיעוטה כמו שנאמר את שני המאורות הגדולים, ויקוים בנו מקרא שכתוב ובקשו את ה' אלהיהם ואת דוד מלכם אמן:

רבש"ע

(כב) [קנג] **רבש"ע** זכני להתקרב לצדיקים וחכמים אמיתיים ואזכה לקבל פניהם הקדוש בכל פעם, ועי"ז אזכה גם אני לקבל הארה גדולה בפנים שלי מאור פניהם הקדוש בבחי' הלבנה שמקבלת אור מהשמש. וזכני להתקרב להם ולהתקשר עמהם כ"כ עד שאזכה ע"י קבלת פניהם לקבל אור פניהם ממש בתוך פני, עד שיתראה פני הרב והחכם עצמו בתוך פני, ותזכני לאנפין נהירין ותצילני מכל מיני אנפין חשוכין, ובפרט מתאוות ממון שהוא עיקר האנפין חשוכין, שעי"ז אין יכולין לקבל את הפנים דקדושה בתוך הפנים שלו, ותצילני מעזות פנים, כי מי שהוא עז פנים אין לו פנים דקדושה, ועי"ז אינו יכול לקבל פני הרב והחכם האמת בתוך הפנים שלו, ותזכני לדבר בכל פעם עם הצדיק האמת, ולשמוע ממנו חידושי תורה אמיתיים בכל פעם פנים בפנים, ואזכה שיהי' נכלל אור פניו הקדוש בתוך הפנים שלי כ"כ עד שבשעה שאזכה שידבר עמי פנים בפנים. אזכה להתאחד ולהתקשר ולהכלל עם דיבוריו הק' באחדות אחד ממש ולהתבטל אל דיבוריו הקדושים בביטול גמור, עד שלא ארגיש את עצמי כלל ולא יהי' שום פירוד ביני לבין דבוריו הק' רק כאלו הדבור בעצמו מדבר עמי ויוצא ממני ממש שזה בחי' פנים בפנים דיבר ה' עמכם הנאמר במתן תורה וכמארז"ל שהדבור בעצמו הי' מדבר עם כל אחד מישראל. ועי"ז אזכה שיהיו כל דברי הרב האמת חקוקים בתוך לבי ומאירים בנפשי ורוחי ונשמתי לעולמי עד ולנצח נצחים. אמן כן יהי רצון:

(כג) [קסד] **רבש"ע** זכני להתקרב לצדיקי אמת ולעמוד לפניהם לשרתם ולשמוע ולקבל באהבה גדולה כל היוצא מפיהם. הן דברי תורה הן שיחת חולין, וכל מה שיצוו עלי וכל מה שידברו עמי אדע ואאמין באמונה שלימה כי הכל לטובת ורפואת נפשי, ואזכה לבטל דעתי נגד דעתם ולא אהרהר על שום דבר אחריהם כלל, ואדע ואאמין כי הם רופאי חולי הנפשות באמת, ובוודאי בקיאים הם ברפואת חולי נפשי יותר ממני, רבש"ע בוודאי אני מאמין באמונה שלימה שהתורה היא רפואה כלליות לכל חולי הנפש אבל כבר גלית אזנינו שבהתורה הקדושה יש שני כחות זכה נעשית לו סם חיים לא זכה כו' ואני ידעתי בנפשי כי פגמתי הרבה מאד כי עוונותי רבו למעלה ראש ואשמותי גדלה עד לשמים ועי"ז קשה לי לקבל רפואת נפשי בשלימות ע"י לימוד התורה בלבד והלואי שלא יהי' נעשה אצלי סם מות ר"ל. ע"כ חוס וחמול נא עלי וזכני להתקרב לצדיקי אמת שהם רופאי הנפשות באמת והם יודעים איך להלביש את אור התורה הקדושה באופן שלא יהי' נעשה אצלינו סם מות ח"ו רק אדרבא נזכה לקבל ממנה סם חיים ורפואה שלימה לכל תחלואי ומכאובי נפשינו. וע"כ לפעמים הם מלבישים לנו פנימיות התורה בדברי תורה אחרים ופשוטים, ולפעמים כשנגברה החולי על נפשינו כל כך עד שגם זה אי אפשר לנו לקבל ע"כ מוכרחים להלביש לנו אור התורה הקדושה בסיפורים חיצונים בשיחת חולין וסיפורי מעשיות וכיוצא בזה וכל זה לרפואת נפשינו, ע"כ זכינו לקבל כל היוצא מפיהם באהבה גדולה ובחשק גדול ובאמת ובאמונה שלימה עד אשר עי"ז נזכה שכל לימוד תורתינו הקדושה יהי' נעשה אצלינו סם חיים ונזכה להגות בדברי תורתך יומם ולילה ויקויים בנו מקרא שכתוב רפאות תהי לשריך ושיקוי לעצמותיך ונאמר כי חיים הם למוצאיהם ולכל בשרו מרפא אכי"ר:

(כד) [קסו. קסז קסח] **רבש"ע** זכני להיות רגיל אצל הצדיק האמת, בפרט בזמן הקיבוץ שהתלמידים מתקבצים אליו לשמוע ממנו דברי אלקים חיים ולקבל הדרת פני קדשו, אזכה ג"כ להיות תמיד נמנה עמהם, ולהכלל בתוכם, ונהי' רגילים להתקבץ אליו כמה פעמים בשנה, בפרט בזמנים הקבועים להתלמידים להתקבץ, וכן בכל עת שירצה הצדיק להמתיק דינים ולבטל כל הגזירות קשות מעל עמך ישראל. תעורר אז הרצון והחשק אצל כל התלמידים בני הקיבוץ שיתקבצו אליו מאליהם גם אז אף שאינו זמן קבוע לקיבוץ. כי כבר גלית אזנינו שכשהתלמידים מתקבצים אצל הצדיק, אז יש לו ממשלה ביותר ונקרא אז איש האלקים, ויש לו כח ביותר לבטל כל הגזירות ולהמתיק כל הדינים. וזכינו להיות רגילים לשבות כמה שבתות בשנה אצל הצדיקים אמיתיים, ולהיות מיסב עמהם על שולחנם בשבת קודש, כי כבר הודעת לנו שהשבתים ששובתים אצל הת"ח האמת הם כמו תענית, וזכינו להתקרב להצדיק האמת המופלג במעלה מאד, עד אשר השבתים ששובתים אצליהם טובים ומועילים לעבודת ה' יותר מתעניות הרבה מאד, ועזרינו שלא נכשל לעולם בשום גאוה וגדלות וגסות הרוח ח"ו, ולא יהי' לנו שום רצון וחשק להגדולה והכבוד המדומה, רק אדרבא נזכה לברוח מן הכבוד בכדי שלא נבא עי"ז לאיזה צרה ח"ו, כמאמר הכתוב לפני שבר גאון, ותזכינו למדת השפלות והענוה באמת, ועי"ז נזכה לכבוד דקדושה באמת, ונזכה לקבל את הכבוד והגדולה בקדושה גדולה ורק לשם שמים לבד, ויקוים בנו מקרא שכתוב ולפני כבוד ענוה אכי"ר:

(כה) [קצ] **צרות** לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני, ה' אל באפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני, יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שלא אחטא עוד, ומה שחטאתי לפניך מחוק ברחמיך הרבים אבל לא ע"י יסורים וחלאים רעים. רבש"ע אתה ידעת כי כפי שפלות ערכנו וגודל חלישות כחינו אין לנו כח כלל לסבול יסורין, כי גם בלא זה דעתינו קצרה ומבולבלת מאד, ומכ"ש אם באים עלינו איזה יסורים ח"ו ר"ל, אזי הם מעבירין אותנו לגמרי על דעתינו ועל דעת המקום ח"ו, וכל כך נאטם לבבינו בשעת היסורין ר"ל, עד אשר קשה לנו אפילו לצעוק ולזעוק אליך עד שתחננו, רק אנו שוכבים נרדמים עייפים ויגעים תחת כובד המשא של היסורים, ואין יכולין לזוז עצמינו כלל. ואתה הודעתנו כי אתה משתתף בצרתן של ישראל, כמ"ש בכל צרתם לו צר. ואתה ידעת גודל מעלת קדושת הצדיקי אמת שהי' מימות עולם ועד אתה, ואיך שמסרו נפשם ממש בשביל להציל את ישראל מצרותם, ואתה ידעת גודל ריבוי הצרות והיסורין שעברו על הצדיקי אמת, לבד מהיסורין המרים והצער הגדול שהי' להם מצרותם של ישראל בכלל ובפרט, אך הם הי' במדריגה גדולה והיו יכולין לסבול היסורין, ואדרבה כל מה שעברו עליהם יסורין ביותר, וכל מה שהי' צר להם ביותר מיסורין וצרותם של ישראל, ע"י כל זה נכנע ביותר אצלם החומריות והגופניות שלהם, והאירה אצלם ביותר השכל והצורה ונתגדל הנפש שלהם, עד שהיו נושאין עליהם את כל האנשים שהי' להם יסורם מהם, וכמעט שהיו נושאין על עצמן את כל ישראל, ומכ"ש אלו האנשים שהי' מקורבים אליהם כאשר ישא האומן את היונק, שהיו מקימין ומרימין ומחזירים רבים מישראל לשרשן, אבל אנן מה נעני אבתרייהו, כי האמת אנו יודעין ומאמינים באמונה שלימה כי בודאי כל היסורים שאתה שולח עלינו לפעמים הם

הם בודאי לטובתינו, לכלא הפשע ולהתם חטאות ולכפר עון ולהביא צדק עולמים ולהכניע הגוף ולכתת החומר, ולהאיר הצורה ולגדל הנפש, אבל מה נעשה כי דל כחינו מאד ואי אפשר לנו כלל לסבול היסורין. ע"כ חוס וחמול נא עלינו בזכות אבותינו, ובזכות כל הצדיקי אמת שסבלו יסורים רבים וגדולים בשבילנו, והצילנו מעתה מכל מיני צער ויסורין והושיענו מהרה למען שמך, ויקוים בנו מקרא שכתוב בכל צרתם לו צר, ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם אכי"ר:

(כו) [קעא] **רבש"ע** זכינו להתקרב לצדיקי אמת ולשמוע חידושי תורה מפיהם, ולקבל מהם בכל פעם שכל חדש בעבודת ה' מה שלא הי' נודע לנו עד עתה, ועי"ז נזכה אשר רבים מישיני אדמת עפר יקיצו להתעורר עי"ז באמת לעבודת ה', ונזכה להיות בכלל אלו אשר יקיצו לחיי עולם, ונאמר בהם צדיקים ילכו בם, היינו שנזכה מעתה לילך בדרך הישר והאמת וההגון והרצוי לפניך, ולעבוד אותך באמת, ע"י השכל החדש שאתה מגלה לנו בכל פעם ע"י צדיקי אמת שבכל דור ודור, ותשמרינו ותצילנו שלא נהי' ח"ו בכלל אלו אשר יקיצו לחרפות ולדראון עולם, ונאמר בהם ופושעים יכשלו בם, כי לא די שאינם עובדים את ה' בזה השכל החדש שנודע ונתגלה להם, כי אם אדרבא שמתגאים בזה השכל נגד שאר בני אדם, ומבזין ומחרפין אותם על שהם יודעין מזה השכל החדש, ושאר בני אדם אינם יודעים מזה, ועליהם נאמר הוי חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבונים. ונאמר הנה בדבר ה' מאסו וחכמת מה להם, ונאמר למה זה מחיר ביד כסיל לקנות חכמה ולב אין, רבש"ע הצילנו מהם ומהמונם ונזכה לקבל כל השכליות הקדושים ולהשתמש בהם רק לעבודת ה', ויקוים בנו מקרא שכתוב ראשית חכמה יראת ה' שכל טוב לכל עושיהם, ונאמר סוף דבר הכל נשמע את האלקים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם:

(כז) [קעב] **רבש"ע** אתה הודעת לנו כי כל החסרונות שיש לו להאדם, הן חסרון בנים או בריאות הגוף או פרנסה, הכל הוא רק מצד האדם עצמו, כי אור הש"י שופע על האדם תמיד. אך האדם ע"י מעשיו הרעים עושה צל לעצמו, עד שעי"ז מונע ממנו אור ושפע של הש"י, ע"כ חוס וחמול נא עלינו וזכינו לשוב בתשובה שלימה לפניך, ולהטיב מעתה את כל מעשינו, ונזכה להכניע ולבטל את כל גשמיות גופינו וחומריותינו. עד שלא יהי' בנו שום אחיזה כלל מתאוות עוה"ז והבליו, ועי"ז נזכה לקבל אור הש"ת ויתעלה ויתגדל כבוד הש"י על ידינו, וימלא כבוד ה' את כל הארץ. רבש"ע זכינו לבטל עצמינו לגמרי עד שנזכה להכלל באמת בבחי' אין, ועי"ז נזכה באמת ובשלימות לקבל אור החכמה והדעת דקדושה בבחי' והחכמה מאין תמצא, ועי"ז נזכה שיאיר לנו אור כבודך ית', ויקוים בנו מקרא שכתוב כבוד חכמים ינחלו. ותאיר פניך אלינו. ברכינו אבינו כולנו כאחד באור פניך, כי באור פניך נתת לנו ה' אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וכל טוב, ותעזרנו שגם הצדיקי אמת יראו לנו בכל עת פנים מסבירות ושוחקות, ועי"ז נזכה שיהי' שפע טובה וברכה והצלחה חיים חן וחסד ורחמים לנו ולכל ישראל אכי"ר:

(כח) [קעג] **רבש"ע** אתה הודעת לנו שע"י הכתב יכול הצדיק האמת להכיר האמונה

הנפש ופנימיות הנפש של הכותב, והאמונה ושורש האמונה שלו שהוא בחי' פנימיות האמונה, בבחי' אנא נפשי כתבית יהבית, שהכותב נותן נפשו בתוך הכתב, וגם פנימיות נפשו והדיבור הוא במעלה גדולה מן הכתב, כי הכתב אינו רק פעולת הנפש, והדיבור הוא מהות הנפש בעצמה. ע"כ חוס וחמול נא עלינו וזכינו למעט בכל האפשר מלדבר ולכתוב דברי הרשות, בכדי שלא למעט עי"ז קדושת נפשינו ופנימיות נפשינו. וזכינו להרבות לדבר ולכתוב דברי תורה ודיבורי אמונה הקדושה, בכדי להביא עי"ז הארה יתירה בנפשינו ופנימיות נפשינו ובבחי' האמונה ושורש האמונה, ותזכינו למנוע את עצמינו מלעסוק בכתבי ולשונות העכו"ם, כי ממילא מובן כי עי"ז פוגמין בודאי בקדושת הנפש והאמונה הקדושה, מאחר שנותן נפשו ופנימיות נפשו בתוך כתב ולשון העכו"ם שהם היפך לגמרי מקדושת נפשות ישראל ומאמונתינו הקדושה, ובטל מעלינו כל גזירות קשות ובפרט הגזירה הרעה הזאת, ללמד נערי בני ישראל כתב ולשון העכו"ם, ותעזרינו שאפילו אם יהי' ההכרח לפעמים לדבר ולכתוב איזה דברי הרשות. ובפרט אם יהי' איזה הכרח לדבר ולכתוב בכתב ולשון עכו"ם, אזי נכריח עצמינו בכל יכלתינו שלא לעסוק בזה רק מן השפה ולחוץ, ולא נעמיק את מחשבתינו בזה עכ"פ רק גם אז תהי' מחשבתינו ונפשינו ופנימיות נפשינו דבוקים בתורתך הקדושה, ובקדושת האמונה הקדושה שהיא בבחינה אחת עם קדושת נפשינו בשרשה, וזכינו לקיים מקרא שכתוב נפשי אויתיך בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך. ונאמר להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות, וזכינו לעסוק הרבה בתורתך הקדושה בכל יום ויום ולדבק עצמינו אל פנימיות קדושתה, שהוא אור אלהותך הגנוז ומלובש בתוך אותיות התורה הקדושה בבחי' אנא נפשי כתבית יהבית, שנאמר העיקר על מתן תורה, ומרומז בר"ת של אנכי שהיא תיבה ראשונה של עשרת הדברות, וזכינו לדבר הרבה עם צדיקי אמת ולשמוע חידושי תורה הרבה מפיהם ומפי כתבם, ועי"ז נזכה לקבל הארה גדולה מאור קדושת נפשם ואמונתם הקדושה להיות בזה את נפשותינו, ויקוים בנו מקרא שכתוב כי הצלת נפשי ממות הלא רגלי מדחי להתהלך לפני אלהים באור החיים אכי"ר:

(כט) [קעה] **בשמך** יגילון כל היום ובצדקתך ירומו. רבש"ע זכינו להיות בשמחה תמיד ולהזכיר עצמינו בכל עת את כל החסדים ונפלאות שאתה עושה עמנו בכל עת, ועל כולם אשר בחרת בנו מכל העמים ורוממתנו מכל הלשונות, וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת, ונזכה לשמוח בזה כל כך, עד שעי"ז עצמו נזכה להתחרט באמת על אשר מרדנו נגדך כ"כ בעונותינו ופשעינו המרובים, ואתה גמלתנו הטובות בכל עת ובכל שעה, ואנחנו גמלנוך הרעות, ונזכה להתחרט ולהתגעגע על זה כ"כ עד שיתעורר אצלינו בכי' גדולה מחמת רוב השמחה וגודל החרטה והגעגועים אשר יהיו לאחדים בידינו, כי אתה הודעת לנו אשר זה עיקר שלימות הבכי' שתהיה מחמת רוב השמחה בשמך ית', ועי"ז נזכה שיהיה נמתק הבכיה שלא יהי' להעצבות והדינים שום אחיזה בהבכי' שלנו רק אדרבא ע"י הבכי' מתוך השמחה יהיו נמתקין כל הדינים בשרשן העליון שבבינה ששם שורש הבכיה והשמחה ויתעוררו עלינו מלמעלה ברחמים גדולים בבחי' והנה נער בוכה ותחמול עליו ויקוים בנו מהרה שכתוב בבכי יבאו ובתחנונים אובילם אכי"ר:

(למד) [קצין] לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה. רבש"ע זכינו להתקשר באמת לצדיקי אמת ולאהוב אותם אהבת נפש ממש, עד אשר נזכה עי"ז שיהי' לבבנו נכלל בלב הצדיקי אמת, ויתאחד לבינו עם לבם באחדות גמור, ועי"ז נזכה שיצא מלבינו הרוח שטות הדבוק בנו, ויהי' הרוח שטות בורח מלבינו במהירות גדול ובבהלה גדולה, ועי"ז נזכה ללב נשבר באמת, ויקוים בנו מקרא שכתוב קרוב ה' לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע אכי"ר:

(לא) [קצין] תערוך לפני שולחן נגד צוררי דשנת בשמן ראשי כוסי רויה. רבש"ע זכינו להתקרב לצדיקי אמת ות"ח אמיתיים, וזכינו למלאות גרונם של ת"ח יין, כי אתה הודעת לנו גודל כח הצדיקי אמת וגודל מעלת קדושת אכילתם ושתייתם, עד אשר ע"י ששותין מעט יין לפעמים זוכין לקבל חכמה ומוחין קדושים כל כך, עד אשר עי"ז יכולין לכפר עונות ולהמשיך סליחה ומחילה לעונות ישראל, כמו שנאמר אצל משרע"ה ויאמר ה' סלחתי כדבריך, וזכינו לשמירת הברית בתכלית הקדושה, ועי"ז נזכה לקבל מוחין קדושים ושלמים, וזכינו לקבל עלינו עול מלכות שמים שלימה ולבטל כל הרצונות שלנו נגד רצונך, שלא נרצה שום רצון אחר חוץ מרצונך, ונהי' מסתפקים ומתרצים באמת רק במה שאתה רוצה, ונדע ונאמין באמונה שלימה שכל מה דעביד רחמנא לטב עביד, כי טוב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו, ונזכה שיתעלה ויתגדל כבוד מלכותך על ידינו תמיד, ומלכות הרשעה מהרה תעקר ותשבר ותשפילם ותכניעם במהרה בימינו, ותמלוך אתה הוא ה' אלהינו מהרה לבדך על כל מעשיך בהר ציון משכן כבודך ובירושלים עיר קדשך ככתוב בדברי קדשך ימלוך ה' לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:

(לב) [קצין] רבש"ע זכינו להתפלל תפלתינו לפניך רק בבחי' רחמים ותחנונים כמו שהזהירו רז"ל על זה ואמרו אל תעש תפלתך קבע אלא רחמים ותחנונים לפני המקום, וזכינו שלא להתעקש בתפלתינו לעולם שתעשה את בקשתינו בדווקא, כי כבר הודעתנו שתפלה כזאת הוא כמו שלוקח הדבר בחזקה ובגזילה והוא בבחי' דוחה את השעה, ויכול לבא עי"ז לידי מכשול והיזק גדול ח"ו בבחי' כל הדוחק את השעה השעה דוחקתו, רק נזכה להתפלל תפלתינו לעולם בבחי' רחמים ותחנונים, ונזכה להתחזק תמיד בעבודת התפלה, ולקיים מה שארז"ל קוה אל ה' ואם לא נתקבלה תפלתך חזור וקוה, אבל כל תפלתינו תמיד תהי' רק ברחמים ותחנונים, ולא נתלה לעולם בזכות עצמינו כלל, רק כי על רחמיך הרבים אנו בטוחים ועל צדקותיך אנו נשענים ולישועתך אנו מצפים, כי אתה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ומרבה להטיב ומנהיג את העולם כולו במדת הרחמים וכן כתוב וחנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם:

(לג) [קצין] שיחה ה' שמרה לפי נצרה על דל שפתי, רבש"ע שמרני מעון לה"ר ואפילו מאבק לה"ר, כי אתה הודעתנו גודל חומר העון הזה של לה"ר ששקול כנגד ע"ז וגילוי עריות ושפיכות דמים, וגם הודעת לנו שע"י פגם לה"ר שיש בעולם היינו שהעולם מדברים לה"ר, עי"ז נפגם הענוה וא"א להצדיקים להיות ענוים בשלימות, היינו שתהי' הענוה עם שכל וחכמה אמיתיית שלא תהי' בבחי' ענוה פסולה כו'. ע"כ חוס וחמול נא עלינו וזכינו מעתה עכ"פ שלא נכשל באיזה פגם של עון לה"ר לעולם, ותעזור להצדיקי אמת ותתן להם כח גדול וחכמה גדולה עד שיהיה כ"כ גדולים וחזקים ושלמים במדת הענוה

הענוה עד שאפילו הפגם של לה"ר שבעולם לא יזיק להם למדת ענוותנותם, ויזכו למדה הענוה של משה רבינו ע"ה שאעפ"י שדברו עליו לה"ר גדולי הדור וכו' פגם לה"ר בעולם, אעפ"כ והאיש משה עניו מאד וכו', ותעזור לנו ג"כ ולכל ישראל שנזכה להיות ענוים באמת, ותצילנו מכל מיני ענוה פסולה, ושלא להראות עצמינו בכפיפת הראש בדרך שמות כאלו אנחנו ענוים, רק נזכה להיות ענוים באמת בחכמה ושכל ודעת אמתי, ויקוים בנו מקרא שכתוב עקב ענוה יראת ה' עושר וכבוד וחיים, ונאמר יראת ה' מוסר חכמה ולפני כבוד ענוה:

(לד) [קצט] **רבש"ע** זכני לעסוק בתורה הרבה בכל יום ויום, ונזכה להרגיש הנעימות והמתיקות הקדוש של התורה הקדושה, וכמ"ש הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונופת צופים, ונאמר צוף דבש אמרי נועם מתוק לנפש ומרפא לעצם, ונאמר אכל בני דבש כי טוב, ונופת מתוק על חכך, כן דעה חכמה לנפשך אם מצאת ויש אחרית ותקותך לא תכרת, ונזכה לקיים מקרא שכתוב מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי, ותעזרינו שלא נכשל ח"ו ולא נלכד בהמתיקות המדומה של תאוות עוה"ז והבליו, ואפילו מההכרחיות של ענייני עוה"ז וצרכי הגוף נזכה להסתפק בהם בתכלית המיעוט וההסתפקות, וגם בזה יהי' כל כוונתינו רק לשם שמים בלבד, ולא לשום הנאת גופינו כלל, ונזכה לקיים מקרא שכתוב אכול דבש הרבות לא טוב, ונאמר דבש מצאת אכול דייך פן תשבענו והקאותו, ותעזרינו שלא נלכוד ח"ו בהמתיקות המדומה של תאוות משגל ח"ו, ונזכה להרגיש מתיקות התורה כ"כ עד שע"י אהבת מתיקות התורה תתבטל אצלינו המתיקות המדומה של אהבת נשים. ועי"ז תמתיק ותבטל מעלינו כל הדינים והעונשים ר"ל, ובפרט העונש המר של מיתת אשת נעורים ח"ו, אשר כמה הפליגו רז"ל במרירת העונש הזה של מיתת אשתו של אדם ח"ו, עד אשר הוא כאלו נחרב ביהמ"ק בימיו ועולם חשך בעדו ופסיעותיו מתקצרות ועצתו נופלת, ואמרו לכל יש תמורה חוץ מאשת נעורים, ואין אדם מוצא קורת רוח אלא מאשתו ראשונה, ואתה ידעת גודל הנסיון של האדם והיסורין שעוברין עליו עפ"י רוב בזיווג שני, בפרט כי זיווג שני של אדם הוא לפי מעשיו ומי יאמר זכיתי לבי טהרתי מחטאתי. בפרט כי אתה ידעת כמה קשה לו להאדם למצוא זיווגו ההגון לו בזיווג שני, כמו שאחז"ל שקשה לזווגן כקריעת ים סוף לענין זיווג שני דוקא. ע"כ חוס וחמול עלינו ושמרינו שלא נבא ח"ו לעונש אלמן, ותזכינו לבלות ימינו בטוב ושנותינו בנעימים עם אשת נעורינו, ויקוים בנו מקרא שכתוב יהי מקורך ברוך ושמח באשת נעוריך, ונאמר ראה חיים עם האשה אשר אהבת כל ימי חיי הבלך כו' כי היא חלקך בחיים וכו', ומי שנענש כבר בעונש אלמן תחוס ותחמול עליו ותזמין לו אשה הגונה לו מן השמים, ותזמין לכל הצריכים לזיווג שימצאו במהירות ובנקל זיווגם האמת ההגון להם מן השמים, ויקוים בהם מקרא שכתוב בית והון נחלת אבות ומה' אשה משכלת, ונאמר מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מה':

(לה) [רא] **רבש"ע** זכני לקבל קדושת חג הפסח בזמנו כראוי בשלימות, ותעזרינו לקיים כל המצות הנוהגות בפסח בשלימות, ונזכה להתפלל בפסח בכוונה גדולה ובקול גדול, ותשמרינו מאיסור אכילת חמץ אפילו במשהו בכל ימי הפסח הקדושים, ותזכינו לקיים מצות אכילת מצה בפסח בקדושה גדולה, ותעזרינו לפזר מעות הרבה לצדקה לעניים קודם פסח, ובפרט על מצות לעניים

ותקיים

ותקיים בנו מקרא שכתוב וצדקה תציל ממות, ותצילנו מאיסור אכילת חמץ בפסח שאז אכילת חמץ הוא מסטרא דמותא, ותזכינו לאכילת מצה בפסח ועי"ז נזכה להמשיך קדושה גדולה על אכילתנו בכל ימות השנה, שנזכה לקבל חיות דקדושה ע"י אכילתנו, ותזכינו לפזר לצדקה הרבה תמיד, ויקוים בנו מקרא שכתוב פזר נתן לאביונים צדקתו עומדת לעד קרנו תרום בכבוד, ותצילנו מכל מיני חלאים ר"ל ובפרט מחולי נופל ר"ל, ותשלח רפואה שלימה לכל חולי עמך בית ישראל, ובפרט למי שנלקה בחולי נופל ח"ו ר"ל, ותקיים מקרא שכתוב סומך ה' לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים, ונאמר כי יפול לא יוטל כי ה' סומך ידו, ונאמר דחה דחיתני לנפול וה' עזרני, ונאמר ביום ההוא אקים את סוכת דוד הנופלת, ונאמר אל תשמחי אויבתי לי כי נפלתי קמתי, כי אשב בחושך ה' אור לי אכי"ר:

(לו) [רד] **רבש"ע** זכינו לפזר מעות הרבה לצדקה לת"ח, ונזכה להיות באמת בכלל תומכי אורייתא, ויקוים בי מקרא שכתוב עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר, ונזכה שהמעות שאתן לת"ח יהי' לי זכות גדול בזה כ"כ עד שיהי' נחשב בבחי' לימוד התורה בעצמה, שארז"ל על זה אין עבירה מכבה תורה, שלא יהי' כח לשום עבירה מעוונותי הרבים לכבות אור המצוה של הצדקה שאתן לתלמידי חכמים, רק אדרבא בזכות המצוה הזאת אזכה להנצל מכל מיני עבירות, ואזכה לעשות תשובה שלימה עד שתמחול ותסלח לכל עוונותי ופשעי וחטאי שחטאתי עויתי ופשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה, ותמלא כל השמות שפגמתי בשמך הגדול, ותעזריני לקבוע עצמי לתורה בכל יום, ואהי' חזק בלימוד תורתך הקדושה בכל יום בקביעות גדול, ואל יטרידני מזה שום טירדא ואל ימנעני מזה שום מונע בעולם, ותזמין לי פרנסתי וכל הצטרכותי בריוח ובכבוד ובשפע גדול בלי שום טירדא ויגיעה כלל, ואל יגרמו עוונותי לעכב שפעי ופרנסתי ח"ו, רק אדרבה כח וזכות הצדקה שאתן לת"ח אמיתיים להחזיק אותם שיהיו יכולים להיות קבועים בלימוד התורה וכח וזכות של קביעות לימוד התורה שלי בעצמי בכל יום, יעלו לרצון לפניך כ"כ עד שלא תהא עבירה מכבה תורה ח"ו, רק א,רבה זכות התורה יעמוד לי לכפר על כל עוונותי וחטאי ופשעי, ואזכה עי"ז להצליח בכל דרכי ברוחניות וגשמיות, ויקוים בי מקרא שכתוב כי אם בתורת ה' חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה, והי' כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח אמן כי"ר:

(לז) [ריט] **ה'** מלך גאות לבש לבש ה' עוז התאזר. רבש"ע אתה לבד ידעת גדולתך וגאותך, כי מי יוכל לשער קצת רוממות גדולתך ותפארתך, כמ"ש גדול ה' ומהולל מאד ולגדולתו אין חקר, אך מגודל רחמיך הרבים וחסדיך הגדולים רצית לגלות מלכותך לכל באי עולם, ואתה בחרת בנו מכל העמים ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת, וצמצמת והלבשת את גדולתך וגאותך כדי שנוכל לסבול ולקבל עול מלכותך עלינו, ותתן לנו מגן ישעך וימינך תסעדנו וענותך תרבנו, ולבשת מדת הענוה והקטנות כביכול וירדת על הר סיני ללמד לעמך תורה ומצות, ותשמיעם את הוד קולך ודברות קדשך מלהבות אש, והבטחת להם קודם מתן תורה הבטחות גדולות מאד. כמ"ש והייתם לי סגולה מכל העמים וכו' ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש וכו'. שכל אלו ההבטחות וההתגלות הי' בחי' הכנעה וקטנות כביכול

כביכול, וכל זה בשביל שיקבלו ישראל עול מלכותך ויראתך עליהם בשלימות, כמ"ש כי לבעבור נסות אתכם בא האלקים ובעבור תהי' יראתו על פניכם לבלתי תחטאו. ע"כ חוס וחמול נא עלינו וזכינו לזכור כל זה היטב ולשום זאת על לבנו בכל פעם, ונזכה להתעורר עי"ז באמת לקבל עול מלכותך ויראתך עלינו אשר זה עיקר רצונך, וכביכול אתה מקטין את עצמך ושואל ומבקש דבר זה מאתנו, כמ"ש ועתה ישראל מה ה' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה את ה' אלקיך וכו'. ע"כ זכינו למלאות שאלתך זאת בשלימות, ובכן תן פחדך ה' אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה שבראת וייראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם, ועזרינו שנזכה למדת הענוה והשפלות באמת ולהיות שפל רוח בפני כל אדם, ונזכה להזכיר עצמינו בכל עת ברוממות גדולתך ותפארתך וגודל מעלת טובך וענותנותיך, עד אשר מגודל אהבתך את ישראל רצית לגלות מלכותך עליהם, ומחמת זה הלבשת וצמצמת את גאותך וגדולתך בבחי' ה' מלך גאות לבש, שהלבשת וצמצמת גאותך כדי שיתגלה מלכותך עלינו, ועי"ז שנזכור זאת היטב עי"ז נבא ממילא למדת הענוה והשפלות כנגד גדולתך ורוממותך וכנגד גודל מדת טובך וענותנותיך, עד שנזכה לבטל עצמינו אליך בביטול גמור עד שנהי' בבחי' אין ממש, ועי"ז נזכה ביותר להמשיך אור אלקותך ומלכותך ויראתך עלינו ע"י שגם אתה כביכול תצמצם ותקטין את עצמך אלינו בכדי שנוכל לקבל ביותר אור השגת אלקותך ויראתך, ותשמרנו שלא נכשל לעולם במדת הגאוה והגסות רוח ח"ו, כי אתה הודעת לנו שכשהאדם בא לגאוה וגדלות אזי גם אתה כביכול מתגאה ומתגדל כנגדו ומי יוכל לסבול כבוד גדלך ותפארתך ורוממות גאותך וגאונך, עד אשר עי"ז חרב הבית המקדש בעוונותינו מחמת שגלית ביותר גדולתך וגאונך, ואז לא הי' יכול הביהמ"ק לסבול גאוותך וגאונך כי הן השמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה, עד אשר עי"ז נחרב לגמרי ונסתלק ממנו אור השכינה כביכול. נמצא שרוב ההתגלות הוא תכלית הצמצום וההסתרה, ודייקא ע"י הצמצום וההסתרה שאתה מסתיר ומלביש ומצמצם אור אלקותך ית' עי"ז דייקא עיקר התגלות אלקותך והתקרבותך אלינו ברחמיך הגדולים, ע"כ זכינו נא מעתה עכ"פ לשבר ולבטל מאתנו מדת הגאוה והגדלות לגמרי, רק אדרבא להסתיר ולהעלים ולהקטין עצמינו בענוה ושפלות גדול, עד שעי"ז יתגלה אור אלקותך ומלכותך ויראתך עלינו בהתגלות גדול, ויקוים מקרא שכתוב אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאום ה' הלא את השמים ואת הארץ אני מלא נאום ה', ונזכה שיתגלה על ידינו אור אלקותך ומלכותך ויראתך לכל באי עולם, ויקבלו כולם את עול מלכותך ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד כי המלכות שלך הוא ולעולמי עד תמלוך בכבוד, ככתוב בתורתך ה' ימלוך לעולם ועד, ונאמר והי' ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהי' ה' אחד ושמו אחד:

(לח) [רכבן] **עבדו** את ה' בשמחה בואו לפניו ברננה, רבש"ע זכינו לעבוד אותך תמיד בשמחה ולהיות תמיד בשמחה, ואפי' אם לפעמים אני נופל ממדריגתי תעזרני לחזק את עצמי בהזריחה וההארה שהיית מזריח ומאיר לי בהימים הקודמים, עד אשר עי"ז הי' מתעורר לבי להתחזק בעבודת ה', כן גם עכשיו אעפ"י שנפלתי גם מזה ונסתמו עיני ולבי מאד, אעפי"כ אזכה להתחזק ולילך אחר ההתעוררות והזריחה וההארה שהי' לי אז, כי באמת אף אם לא הייתי

הייתי זוכה לשום זריחה והארה מעולם היי ראוי לי ג"כ לחזק את לבי להתעורר לעבודתך בכח הזריחה וההארה שאתה מאיר ומזריח בכל פעם לאנשים אחרים הזוכים לעבוד אותך באמת באהבה ויראה ושמחה והתלהבות גדול, בוודאי ראוי לי ג"כ לילך אחריהם, כנראה בחוש שכמה אנשים סומים ועורים מחזיקין עצמן באיש אחד שאינו סומא ומאמינים בו והולכים אחריו, מכ"ש שאנו זוכים שיש בכל דור ודור צדיקים וחסידים הרבה הזוכים לעבוד אותך באמת, מכ"ש אלו הצדיקים הגדולים במעלה מופלגת מאד שהיו בדורות שלפנינו, בוודאי ראוי לנו ג"כ לילך בעקבותם ולאחוז בדרכיהם ולהתעורר ג"כ לעבודת ה' באמת, מכ"ש אשר ברוב רחמיך וחסדיך הגדולים זכיתי אני בעצמי לקבל ג"כ איזה זריחה והארה והתעוררות גדול לעבודתך באמת כמה וכמה פעמים, הגם כי אח"כ נפלתי מזה ונסתמו עיני ולבי מאד אעפי"כ איך אפשר לי לשכוח ולאבד לגמרי ח"ו מה שכבר היה בידי ממש. ואיך אפשר לבלי להאמין לעצמי ולהעלים עיני ולבי ממה שראו עיני ושמעו אזני והרגשתי במוחי ולבי הארות וזריחות קדושות מגודל תשוקת המותק ונעימות קדושת עבודתך מה שאי אפשר לצייר כלל אפילו לעצמי וכ"ש לחברי, כי נודע בשערים בעלה כל חד כפום מה דמשער בלבי', ולא די שלא זכיתי להוסיף קדושה ודעת והתעוררות לעבודתך בכל פעם ביותר אף גם נשיתי טובה כי שכחתי את כל טובתי ואבדתי בידים מה שנתנו לי, ובאמת ידעתי כי גם הנפילה והסתלקות ההארה והזריחה הי' ג"כ לטובתי, כי הירידה צורך העלי' בכדי לחזק את עצמי ביותר בעבודתך, כי הזריחה וההארה שהי' לי מקודם היתה רק בבחי' אתערותא דלעילא ועיקר שלימות העבודה הוא שתהי' בבחי' אתערותא דלתתא, וא"כ הי' ראוי לי להתחזק מאד להתעורר לעבודתך על ידי הנפילה והסתלקות ההארה בעצמה, אבל מה אעשה כי לא זכיתי לחזק את עצמי בשעת הנפילה והירידה, ועי"ז נאטם לבי ונחשכו עיני עד אשר הנפילה והירידה שלי גדולה ועמוקה מאד כאשר ידעת, אך אעפי"כ כבר הודעת לנו כי אין שום יאוש בעולם. ע"כ חוס וחמול נא עלי ועזרני מעתה עכ"פ להתגבר ולהתחזק בעבודתך בכח הזריחה והארה שזכיתי אני בעצמי לקבל כבר איזה פעמים, בפרט בכח וזכות הזריחות והארות הקדושות של הצדיקי אמת שזכו לעבוד אותך באמת ורצו להטיב מטובם גם לאחרים עד אשר הופיעו מאור קדושת דעתם גם עלינו, בכחם וזכותם הגדול עזרינו לקום מנפילתינו וירידתינו ולהתעורר מעתה עכ"פ לעבודת ה' באמת, ויקוים בנו מקרא שכתוב סומך ה' לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים, ונאמר אל תשמחי אויבתי לי כי נפלתי קמתי, כי אשב בחושך ה' אור לי, ונאמר כי אתה תאיר נרי ה' אלהי יגיה חשכי, אכי"ר:

(לט) [ר"ג] ה' אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות לבב עמך והכן לבבם אליך, למה ה' תעמוד ברחוק תעלים לעתות בצרה, בגאות רשע ידלק עני יתפשו במזימות זו חשבו. רבת אדני ריבי נפשי גאלת חיי, ראיתה ה' עותתי שפטה משפטי, ראיתה כל נקמתם כל מחשבותם לי, שמעת חרפתם ה' כל מחשבותם עלי, ה' הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים, רבש"ע אתה ידעת גודל ריבוי המחשבות רעות והרהורים רעים השוטפים על מוחינו בכל עת, כי עיקר האדם הוא המחשבה, וע"כ מתגברין בכל פעם

המחשבות

המחשבות רעות שהם מבחי' אדם דסט"א אדם בליעל, ולולי ה' שהי' לנו בקום עלינו אדם אזי חיים בלעונו, ע"כ חוס וחמול נא עלינו ותן בנו כח וגבורה ועצה ושכל דקדושה איך להתגבר עליהם ולנצח אותם, כי אתה הודעת לנו גודל יקרת המחשבות קדושות שהם מבחי' החיות טהורות וקדושות שבמרכבה העליונה הקדושה והנוראה ולהיפך גודל גנות ופגם המחשבות רעות שהם מבחי' החיות טמאות שבמרכבה דסט"א ר"ל, וכשהאדם מתגבר על המחשבות רעות שהם מבחי' החיות טמאות ומנצח אותם יש להש"י תענוג גדול מזה. ואתה הודעתנו שאי אפשר בשום אופן בעולם שיהיו שני מחשבות ביחד, ע"כ בנקל יכולין לגרש המחשבות רעות רק בשב ואל תעשה, דהיינו שלא לחשוב אותה המחשבה, רק להמשיך המחשבה תיכף לתוך מחשבה אחרת של תורה ועבודת ה' או אפילו של משא ומתן, וממילא תסתלק המחשבה רעה, ואין צריכין לעשות מלחמות עם המחשבות רעות ולא לעשות תנועות משונות כגון לנענע בראשו וכיוצא בכדי לגרש המחשבות רעות, רק לבלי להשגיח עליהם כלל, ולעשות את שלו במה שהוא עוסק בתורה או תפלה או משא ומתן ולבלי להסתכל לאחוריו כלל, ועי"ז ממילא יסתלקו ממנו כל המחשבות רעות, ע"כ זכינו נא מעתה לגרש את המחשבות רעות ולבטלם בביטול גמור שלא יעלו עוד על דעתינו כלל. ולחשוב תמיד רק מחשבות קדושות וטהורות, ויקוים בנו מקרא שכתוב גול אל ה' מעשיך ויכונו מחשבותיך, ונאמר רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום עצת ה' לעולם תעמוד מחשבות לבו לדור ודור, ונאמר כי אני ידעתי את המחשבות אשר אני חושב עליכם נאום ה' מחשבות שלום ולא לרעה לתת לכם אחרית ותקוה, אכי"ר:

(מ) [רמ רמא] **רבש"ע** זכינו להיות מקורבים באמת לכל הצדיקי אמת, ועי"ז נזכה שיקבל המזל של כל אחד מישראל ההשפעה מהצדיקי אמת כל אחד כפי מה שצריך לו. הן פרנסה או בנים וכיוצא בהם מה שצריך לכל אחד מעמך בית ישראל יקבל המזל מהצדיקים את ההשפעה טובה בקל ובמהירות גדול בלי שום קישוי כלל, כי אתה הודעת לנו שכל ההשפעות טובות וכל הדברים טובים הם באים רק מהצדיק האמת. ומי שהוא רחוק מהצדיק אזי קשה לו להמזל שלו לקבל ההשפעה מהצדיק מחמת שהוא רחוק ממנו, וע"כ מוכרח המזל לעשות לו כח גדול עד שיקבל ההשפעה מהצדיק מרחוק, ועי"ז יוכל לבא לידי נזק ומכשול גדול, כי לפעמים מת האדם עי"ז, ונשארת ההשפעה אצל בניו. ולפעמים אובד גם ההשפעה עי"ז עד שלא נשאר ממנה גם אצל בניו. ע"כ זכינו להתקרב לצדיקי אמת, ולידע ולהאמין באמת כי כל ההשפעות טובות נשפעין מהם, ואפילו אם אנו רואין שלפעמים נתקרב אחד אצל הצדיק האמת ומאז דייקא נתדלדלו נכסיו ונאבד השפעתו ועשירותו ח"ו, לא נהרהר אחר מדותיך כלל, רק נדע ונאמין כי זה מחמת שהמזל רואה גודל יקרת מעלת קדושת התקרבות להצדיק וגודל קדושת ההשפעה רוחניות שיוכל לקבל ממנו, ועי"ז השליך המזל ההשפעה גשמיות של העשירות כלאחר יד, בפרט כי לאו כל אדם זוכה לשתי שלחנות, ותזכינו שנרגיש גם בעצמינו שההתקרבות לצדיקים הוא יקר מכל העשירות שבעולם, עד שלא נשגיח על ממון כלל ולא יהי' לנו שום רצון כלל לעשירות, ואתה ברחמיך הרבים תזמין לנו כל הצטרכותינו בריוח ובשפע גדול בלי שום טירדא ודאגה ויגיעה כלל, ותזכינו שנסבול מהצדיק גם ההתרחקות שמרחיק אותנו

לפעמים

כי כל זה הוא רק לפעמים וכועס עלינו וחולק עלינו ומבזה אותנו, ונדע ונאמין כי כל זה הוא רק לטובתינו, בכדי להמתיק ולסלק מאתנו עי"ז כל הדינים הנמשכין ממדת הדין שלמעלה, ונזכה שתיכף אח"כ יתעורר הצדיק ברחמנות גדול עלינו, ויקרב אותנו בהתקרבות גדול ביותר, ויקוים בנו מקרא שכתוב ברגע קטן עזבתיך וברחמים גדולים אקבצך, בשצף קצף הסתרתי פני רגע ממך ובחסד עולם רחמתיך אמר גואלך ה', אכי"ר:

(מא) [רמח רמט] **רבש"ע** זכינו לעסוק הרבה בסיפורי מעשיות מצדיקים. ועי"ז יתעורר ויתלהב לבי בהתעוררות גדול להש"י ובחשק נמרץ מאד, ע"י שיתעורר אור הרשימה הקדושה שעשה אותו הצדיק שמספרין ממנו ע"י עבודתו שעבד את הש"י, וע"י הרשימה הק' הזאת יתעורר גם לבי להש"י בהתעוררות גדול ותשפיע לי כח וגבורה גדולה בלבי שיהי' לבי חזק מאד בעבודת ה', ולא אתיירא ולא אפחד משום דבר שבעולם ואל ימנעני שום מונע, רק אזכה לעשות גבורות נוראות ולכבוש מלחמות חזקות ע"י חוזק ותוקף לבי, עד שאגמור לעשות בעבודת ה' כל מה שאני צריך לעשות בשלימות. ותתן לי כח להתגבר על יצרי בתכלית השלימות, ולקיים מה שארז"ל איזהו גבור הכובש את יצרו, שנאמר טוב ארך אפים מגבור ומושל ברוחו מלוכד עיר, ויקוים בי מקרא שכתוב וגברתים בה' ובשמו יתהלכו נאום ה', אכי"ר:

(מב) [רנב רנג רנד] **רבש"ע** זכינו שיהיה שלום ואחדות גדול בין הצדיקים. ועי"ז נזכה שנוכל לפזר ממון הרבה לצדקה ואעפ"כ לא יחסר לנו כלל ע"י שנחסר הרבה מהממון שלנו לצדקה, וכן נזכה שיהי' לנו מסירת נפש באמת בשביל עבודת ה' וקיום תורתינו הקדושה, ואעפ"כ לא יזיק לנו כלל רק נהי' נשארים בחיים, וזכינו למעט בשינה בתכלית המיעוט כפי האפשר לנו וכפי יכלתינו, ועי"ז נזכה לשכך האש הבוער בקרבינו לכל התאוות ובפרט לתאוות משגל, ונזכה להשיג בענין זה הדרך הישר והנכון, בכדי שלא למעט בשינה יותר מדאי עד שיתבטל ויחלש אצלינו עי"ז כח המשגל לגמרי גם מה שצריך לנו לשם מצוה ולקיום המין, ועזרינו של יזיק לנו להמוח כלל מה שנמעט בשינה. רק נזכה למוחין זכים וצחים ושלמים בתכלית השלימות כראוי, וזכינו לשמור את עינינו מכל מיני הסתכלות רעים ר"ל, רק נזכה להסתכל בהם הסתכלות דקדושה לבד. כי כבר גלית לנו שהעינים של ישראל הם דברים עליונים גבוהים ורמים מאד והם רואים תמיד דברים גדולים ונוראים, ואם הי' האדם זוכה לעינים כשרים הי' יודע דברים גדולים רק ממה שעיניו רואות, ע"כ זכינו נא לשמור את עינינו ולקדשם בתכלית הקדושה, ונזכה לראות בהם דברים נפלאים ונוראים, ותשפיע לנו חכמה בינה ודעת שנזכה לידע ולהשיג היטב ובמהירות גדול כל הדברים הקדושים ונפלאים אשר אנו רואין בעינינו, אע"פ שכל אלו הדברים עוברים לפנינו רק בהעברה בעלמא ובמהירות גדול, ויקוים בנו מקרא שכתוב גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך, ונאמר מלך ביפיו תחזינה עיניך תראינה ארץ מרחקים, ונאמר אז תפקחנה עיני עורים ואזני חרשים תפתחנה, ונאמר כי עין בעין יראו בשוב ה' ציון, אכי"ר:

(מג) [רנה רנו רנז רנח רנט] **רבש"ע** זכינו להאמין בצדיקי אמת באמונה שלימה, וזכינו להבין גם בשכלינו

ודעתינו

דעתינו שצריכין להאמין בהם, וע"י זה נזכה להיות חזקים באמונתינו בהצדיקי אמת כיתד חזק בל ימוט לעולם, כי מאמונה לבד כשהיא בלא שום דעת אפשר ליפול ח"ו. וזכינו כשנצטרך לעבור על הים לפעמים בפרט כשאזכה לנסוע לארץ ישראל שאז צריכין לעבור את הים, תזכינו לעבור את הים בשלום, ואם יעמוד איזה רוח סערה ותרומם גליו נזכה להכניע הגלים ע"י שם „אתה" היינו חמשה פעמים ורב חסד עם החמשה כוללים גימטריא אל"ף תי"ו ה"א שהוא השם „אתה", שע"י נכנעים הגלים ונשקטים, בסוד בשוא גליו „אתה" תשבחם, ותעזרינו למעט באכילתינו כל מה דאפשר, ולא נאכל רק מה שהיא ההכרח לקיום גופינו, כי אתה הודעת לנו שע"י שהאדם אוכל יותר מצרכו אזי אין לזה המאכל ממי לקבל חיות, מאחר שאין האדם צריך לו לקיום חיותו, ואזי זה המאכל מבקש לו חיות להחיות עצמו, ואזי הוא מוצא לפעמים החיות של האדם ומזיק לו, ולפעמים נצטרפין עם זה המאכל גם שאר המאכלים ומזיקים לו, ותשמרינו שלא יבא עלינו שום מחלוקת בעולם ח"ו, כי אתה ידעת גודל חלישות כחינו ומיעוט ערכינו שאין לנו כח כלל לסבול עול המחלוקת והרדיפות, בפרט כי כשיש מחלוקת על האדם יכולין להטות אותו מדרך הש"ת ולהפיל את האדם ממדריגתו ח"ו, ע"כ חוס וחמול עלינו ושמרינו שלא יבא עלינו שום מחלוקת בעולם ח"ו. ואפילו אם ח"ו עובר עלינו לפעמים איזה מחלוקת מבני אדם הקמים עלינו, תתן לנו כח להתגבר עליהם ולנצח אותם בכחך הגדול וזרועך הנטוי', ותעזרנו שלא נפול ח"ו ממדרגתינו בעבודת ה' ע"י המחלוקת, ויקוים בנו מקרא שכתוב רבים רודפי וצרי מעדותיך לא נטיתי, ותזכינו להתבודד ולפרש שיחתינו וצערינו לפניך בכל פעם ולהתוודות ולהתחרט באמת מעומק לבבינו על כל הפגמים שפגמנו נגדך, ונזכה שאז גם השכינה כביכול תפרש לפנינו שיחתה וצערה איך כל הפגמים שפגמנו בנשמותינו נוגע הפגם אצלה ג"כ כביכול, והיא תנחם אותנו שתבקש תחבולות לתקן כל הפגמים שלנו. ויקוים בנו מקרא שכתוב את ה' האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמור חוקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמוע בקולו וה' האמירך היום להיות לו לעם סגולה כאשר דבר לך, ולשמור כל מצותיו, ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת, ולהיותך עם קדוש לה' אלהיך כאשר דבר, אכי"ר:

(מד) [רסבן] **רבש"ע** זכינו לעסוק בתורה הרבה בכל יום, ועזרינו שנזכה לחדש ברוב"תך הקדושה חידושי תורה אמיתיים שיהי' לנחת ולרצון לפניך, חידושין המביאים את האדם לידי מעשים טובים ולקיום התורה באמת, ותחננו מאתך חכמה בינה ודעת, ותעזרינו שיהי' שכלינו נובע בכל עת חידושי תורה אמיתיים, ויהי' כמו מעין הנובע ממש וזה המעין יתפשט ויתרחב בכל עת יותר ויותר, עד שיהי' נעשין מזה נהרות ויפוצו מעיינותינו חוצה, והכל יבואו לשתות מימי החכמה והדעת הקדוש מאלו הנהרות, ותעזרינו לבכות בכיות הרבה לפניך קודם שנחדש בתורה חידושי תורה אמיתיים שיש בהם ממש. וע"י הבכיה נזכה לתקן אלו הנהרות שנעשו ע"י החידושי תורה שלנו ולהמשיכם רק למקומות שצריך, שלא ישתו מהם זרים. ולא יהי' שום אחיזה להקליפות וסטרין אחרנין לשתות מהם ח"ו, ונזכה לקיים מקרא שכתוב ושקויי בבכי מסכתי, למסוך המשקה של הנהרות שנעשו מהחידושי תורה ע"י בכיה ודמעות הרבה, ונזכה שיהיו נעשין מהחידושי תורה שלנו מסכתות שלימות וילמדו אותן ברבים. רבש"ע אתה ידעת כמה אנו

רחוקים

רחוקים לעת עתה מכל זה, כי מרוב חטאתינו ופשעינו נאטם מוחינו ושכלינו, עד שקשה לנו להבין גם כשאנו לומדים החידושי תורה שנתחדשו מכבר ע"י צדיקיך וחכמיך הקדושים, ומכ"ש איך נפתח פה לשאול ולבקש מלפניך על זאת שנזכה בעצמינו לחדש בתורה חידושים אמיתיים כאלו, אך אעפ"כ כבר הודעת לנו ע"י רבותינו ז"ל כי בדברי תורה כתיב הרחב פיך ואמלאהו, ויכול האדם ויש לו רשות להרחיב פיו ולבקש ולשאול ממך אפילו המדרגה הגדולה שבגדולות בתורה ועבודת ה', כי ממך לא יפלא כל דבר, ע"כ חוס וחמול נא עלינו וזכינו להגיע באמת ובשלימות לכל מה שאנו מבקשים ומתחננים לפניך, ויקוים בנו מקרא שכתוב העניים והאביונים מבקשים מים ואין, לשונם בצמא נשתה, אני ה' אענם, אלהי ישראל לא אעזבם, אפתח על שפיים נהרות ובתוך בקעות מעינות, אשים מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים, ונאמר הנני עושה חדשה עתה תצמח הלא תדעוה, אף אשים במדבר דרך בישימון נהרות, תכבדני חית השדה תנים ובנות יענה, כי נתתי במדבר מים, נהרות בישימון להשקות עמי בחירי, אכי"ר:

(מה) [רסח] **רבש"ע** זכינו להסתכל בכל עת על התכלית אמיתי, שהוא רק לעשות רצונך, אשר רק בשביל התכלית הזה נברא האדם ובשביל זה כל חיותו, ואם אין האדם מסתכל על התכלית האמת למה לו חיים, ותצילנו מכל מיני חולאים ר"ל, הבאים ע"י שאין האדם מסתכל על התכלית לעשות רצון השי"ת, ואז הנפש מתחלת להמשיך עצמה לצאת מגוף האדם ולחזור לשרשה כי למה לה חיים, ותשלח מהרה רפואה שלימה לכל חולי עמך בית ישראל שלא ע"י רפואות גשמיות, רק ע"י דבר ה' עצמו כמ"ש ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם, ונאמר שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר ה' ורפאתיו, כי כבר הודעת לנו שמה שהאדם חוזר לבריאותו ע"י רפואות גשמיות, הוא מחמת שהנפש רואה שהאדם הזה כופה תאוותו ורגילותו ומקבל רפואות וסמים מרים בשביל לחזור לבריאותו, ע"כ הנפש חוזרת אליו כי היא מצפה שמעתה יכוף תאוותו בשביל התכלית האמיתי לעשות רצון קונו, ע"כ חוס וחמול נא על כל חולי עמך ישראל ותן בלבם שיקבלו על עצמם קבלה גמורה בלב שלם ונפש חפיצה לבטל רצונם מפני רצונך, ולכוף ולשבר את תאוות גופם ולהסתכל רק על התכלית שהוא לעשות רצונך בשלימות, ועי"ז בעצמה תתרצה הנפש לחזור ולהתקיים בתוך הגוף, ועי"ז יחזרו כל החולים לבריאות גופם בשלימות, ויקוים בהם מקרא שכתוב דרכיו ראיתי וארפאהו ואשלם ניחומים לו ולאביליו, ונאמר ה' אלהי שועתי אליך ותרפאני אכי"ר:

(מו) [צר רצא] **רבש"ע** זכינו לשוב בתשובה שלימה לפניך, ואזכה לקבל התעוררות דקדושה מכל אדם הן מרבותי שאזכה לשמוע מהם בכל פעם דברי מוסר והתעוררות ולקבלם בלב שלם ולחוקקם היטב על לבי, וכן אזכה לקבל התעוררות דקדושה מחבירי, ובכל פעם שאראה שאחד מחבירים ומכל ישראל עוסק בדבר מצוה או אומר תחינות ובקשות בהתעוררות בלב נשבר, אזי עי"ז יתעורר לבי ג"כ ואתחיל להסתכל על עצמי ג"כ היכן אני בעולם ומה אני ומה חיי, ומה יהי' הסוף והתכלית ממני ומתי אעשה גם אנכי לביתי עד שאתעורר ג"כ עי"ז לתשובה שלימה, ולהיות מודה ועוזב, וארגיל עצמי ג"כ לומר לפניך תחינות ובקשות הרבה בהתעוררות הלב, וכן אזכה לקבל התעוררות דקדושה ממני בעצמי, כי הלא גם אני רגיל לומר ברוב הפעמים תחינות ובקשות ווידוים

ופיוסים

ופיוסים ודברי כבושים והתעוררות לנפשי, אבל אינני זוכה להטות אזני היטב לדברי עצמי והדברים רחוקים ממני בעצמי כי הם בבחי' מה שאמר הכתוב קרוב אתה בפיהם ורחוק מכליותיהם, ונאמר ויאמר אד' יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפתיו כבדוני ולבם רחק ממני, ע"כ זכיני להטות את אזני ולבי לדברי עצמי ולהתעורר עי"ז כגון כשאני אומר בקשות ותחינות ובתוך הדברים אני צועק ואומר אוי לי וי לי, אזכה להתעורר עי"ז בעצמו ואתחיל להסתכל על עצמי באמת היכן אני, ומי צועק כך אוי לי וי לי, הלא אני בעצמי אומר וי לי לי ממש, וא"כ למה באמת לא אשים את לבי היטב לדברי עצמי להרגיש באמת גודל הכאב שלי, וגודל מרירות לבבי ונפשי וגודל הרחמנות שעלי עד שכל הקולות שבעולם לא יספיקו לי לצעוק וי לי, כמו שאני צריך לצעוק באמת, כי וי לי באמת, לי ממש וי לי. מה שאין להעריך ולשער כלל, ואי אפשר לספר בפני רבותיי וחביריי ואפילו לעצמי א"א לצייר כלל גודל כאב נפשי ומרירות שלה וגודל הרחמנות שעלי, וע"י שאשים כל זאת על לבי והטה אזני לדברי עצמי, אזכה להתעורר באמת ולצעוק עוד הפעם וי לי וכיוצא בקולות כאלו עוד מתוך עומק לבבי באמת, כמו שראוי לי לצעוק עד שתשמע שועתי ותקבל תפלתי ותחזירני בתשובה שלימה לפניך באמת, ותעזרני ותזכני להתקרב באמת לצדיקי אמת, ולהיות לי עזות דקדושה נגדם, ולא אתבייש מלדבר עמהם כל מה שאני צריך לדבר, ועי"ז אזכה לעבוד את ה' ביותר, וכל מה שאזכה לעבוד ה' ביותר אזכה להתקרב אליהם ולהיות לי עזות דקדושה לדבר עמהם ביותר, ועי"ז אזכה לעבודת ה' בשלימות יותר, הגם כי איני יודע מאיזה דבר להתחיל, אם להשתדל תחלה להתקרב לצדיקים ולדבר עמהם ועי"ז אזכה לעבודת ה', אם להזדרז תחלה לעסוק הרבה בעבודת ה', ועי"ז אזכה להתקרב לצדיקים ולדבר עמהם, כי זה תלוי בזה ואיני יודע מהיכן ההתחלה, וכן יש דברים הרבה בעבודת ה' אשר האחד תלוי בחבירו ואין יודעין מהיכן ההתחלה, ע"כ חוס וחמול עלינו והורנו הדרך הישר והאמת מהיכן להתחיל לעסוק בעבודת ה' כראוי, ותעזרינו להתחזק ברצונות וכיסופין ותשוקות וגעגועין לכל הדברים שבקדושה ולהרבות לפניך בתחינות ובקשות על כל דבר ודבר מהדברים שבקדושה, עד שנזכה להתחיל ולגמור כל הדברים שבקדושה, ונזכה לעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם, ויקוים בנו מקרא שכתוב ה' יגמור בעדי ה' חסדך לעולם מעשי ידך אל תרף אכי"ר:

(מז) [רפא] **רבש"ע** זכינו לעסוק הרבה בתורתך הקדושה בכל יום ויום, ואזכה ללמוד בספרים הרבה שנתחברו ע"י חכמיך הקדושים ותתן לי חכמה בינה ודעת עד אשר שבכל ספר וספר שאהי' מעיין ולומד בו, אזכה להבין היטב כוונת המחבר באמת לאמיתו ולא אשגה בכוונתו ולא אפרש בו פירוש זר ח"ו, ותזכינו שאחר שאזכה לעמוד על כוונת דבר הספר לאמיתו, אזכה לעיין עוד ולהסתכל היטב על אותיות התורה שבו, עד שעי"ז יתחילו האותיות להאיר ולהצטרף בבחי' האותיות בולטות ומצטרפות, עד שאזכה לראות עי"ז בהספר חדשות ונפלאות וצירופים חדשים מה שבעל המחבר בעצמו לא כיון לזה כלל, ויקוים בי מקרא שכתוב גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך אכי"ר:

(מח) [רפב] **אתה** חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה חננו מאתך חכמה בינה ודעת, רבש"ע אתה הודעתנו שעיקר התענוג שבג"ע הוא השגת חכמת אלהית בבחי' חכמה עלאה וחכמה תתאה שזה בעצמו בחי' גן ועדן

ועדן, אבל יש שערי ג"ע שא"א לכנוס להג"ע שהוא בחי' השגת חכמה תתאה ועלאה כ"א דרך השערים. ואלו השערים גנוזים וטמונים בארץ, וע"י למוד פוסקים זוכין להיות מושל בארץ ולהעמיד ולהקים אלו השערים שטבעו בארץ, ע"כ חוס וחמול נא עלינו וזכינו לעסוק הרבה בתורתך הקדושה לשמה תמיד ולאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא, ואזכה ללמוד ולעיין הרבה בספרי פוסקים ראשונים ואחרונים עד שאזכה לברר כל משפטי ודיני התורה לאמיתתן, עד שעי"ז אזכה להיות בחי' מלך ומושל בארץ. מאחר שאזכה לידע ע"פ הלכות שבתורה הקדושה איך להתנהג בכל דבר אשר נעשה על הארץ. ואזכה להנהיג גם אחרים ע"פ משפטי ודיני התורה הקדושה ולהורות להם בכל דבר את הדרך אשר ילכו בה, ויקוים בי מקרא שכתוב מלך במשפט יעמיד ארץ, ואזכה להעמיד ולהקים ולגלות עי"ז את כל השערים הקדושים שטבעו בארץ וגנוזים וטמונים דה עד שע"י אלו השערים שהם בחי' שערי ג"ע אזכה ליכנס לתוך הג"ע בעצמו. ואזכה להשגת חכמה תתאה וחכמה עלאה ולהשיג השגת אלקותך באמת כראוי לאיש הישראלי אשר רק בשביל זה נבראנו בגין דישתמודעין לך, ואזכה להכניס השגת אלקותך גם באנשים אחרים ברבים מישראל, ויקוים מקרא שכתוב שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד מי הוא זה מלך הכבוד ה' צבאות הוא מלך הכבוד סלה, ונאמר נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ, ונאמר פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה זה השער לה' צדיקים יבאו בו:

תפלות ותחנונים מלקוטי מוהר"ן תנינא.

(א) [לז] **רבש"ע** זכינו לעבוד אותך ולילך בדרכיך הקדושים רק בשביל כבודך וקדושת שמך ית', ובכדי שנזכה לדעת ולהכיר אותך יתברך שזהו עיקר התכלית, ולא יהי' לנו שום כוונה אחרת בעבודתך רק למלאות רצונך ית', ולא מבעיא שלא תהי' כוונתינו בעבודתינו אותך בשביל שתצליח אותנו בעסקי עוה"ז אף גם שלא נכוין ג"כ לעבוד אותך בשביל לזכות עי"ז לעוה"ב, רק עיקר כל עבודתינו אותך יתברך יהי' רק בשביל לעשות רצונך ולהכיר ולדעת אותך ולחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו. ותשמרנו מכל התאוות רעות, ובפרט מתאוות ממון, ולא יהיה לנו שום רצון ותשוקה ותאוה לממון כלל אף בשביל להוריש הממון לבנינו, ונזכה לידע ולהבין היטב כי אף שבאמת הממון דקדושה הוא גבוה מאד ומלובשין בו כמה קדושות גבוהות ועליונות מאד. אבל הממון של תאוות עוה"ז הוא מותרות גמור, ולא די להאדם שרודף אחר המותרות של תאוות ממון כל ימי חייו כי אם שחושב מחשבות איך להניח זה המותרות גמור ירושה לבניו. וזכינו שיהיה זיווגינו בקדושה ובטהרה, ונזכה להוליד בנים ולגדלם לתורה ולחופה ולמע"ט, ונזכה לראות בנים לבנינו, ונזכה שיהי' כל בנינו ודורותינו קדושים וטהורים צדיקים ות"ח אמיתיים, וכל כוונתינו בהולדת הבנים יהיה ג"כ שלא בשביל הנאת עצמינו רק בשביל להשלים עי"ז כביכול צלם דמות תבניתך, ונזכה שכל אחד מבנינו יהי' לו דמות צלם אלהים באמת, כמ"ש ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו. ותאריך ימינו ושנותינו בטוב ובנעימים, ונזכה לעבוד אותך באמת כל ימי חיינו ושיהי' נשאר זכיותינו לבנינו אחרינו ג"כ, ותזכינו שתהיה כל עבודתינו אותך באמת לא בשביל תקות הצלחת עוה"ז ולא בשביל תקות שכר עוה"ב ולא בשביל שיהי'

ביהי' נשאר זכותינו לבנינו רק עיקר כוונתינו יהיה שנעבוד אותך בשביל מלאות רצונך ית' ולדעת ולהכיר אותך ולחזות בנועם זיוך כביכול, ויקויים בנו מקרא שכתוב אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך:

(ג) [יח] **רבש"ע** זכינו להתקרב לצדיקים אמיתיים ונזכה להיות רגילים אצלם בכל פעם, ונזכה לקבל מהם הארה גדולה בכל עת אל מוחינו ושכלינו ודעתינו באופן שנזכה ע"י לצאת מבחי' מוחין דקטנות ולעלות ולבא לבחי' מוחין דגדלות. ועי"ז יהיו נמתקין כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, ותעורר רחמים בלב הצדיקי אמת שיקרבו אותנו ברחמים ויאירו פניהם אלינו וינחמו אותנו וידברו על לבנו דברי ניחומים ואהבה והתקרבות בפנים שוחקות ומאירות ומסבירות, ותעזרינו שנזכה לקבל כל דבריהם באהבה ורצון גדול, אף אם לפעמים ידברו אתנו קשות ויהיו מיסרים ומבזים אותנו, ולא נהרהר אחריהם כלל רק נדע ונאמין באמת כי כל זה לטובתינו, כי מחמת שרואין בנו איך שגבר עלינו עזות הגוף ותאוותיו וגשמיותו עד שאין אנחנו יכולים לקבל הארתם הקדושה על ידי הארת פנים, וע"כ מוכרחין לייסר אותנו ביסורים ובזיונות כדי לבטל ולהכניע גשמיות ועזות גופינו, ואז יהיו יכולין להאיר בנו. וכמו שארז"ל הא דלא סליק בי' נהורא מבטשין ליה. אוף הכי גופא דלא סליק בי' נהורא דנשמתא וכו'. רבש"ע אתה ידעת מעלת קדושת הצדיקי אמת וגודל נפלאות השגתם וקדושת עבודתם אותך ית' בכל עת ובכל שעה, וכן אתה ידעת גודל פחיתות דעתינו ומיעוט ערכינו השפל וגודל התגברות עזות גופינו וגשמיותינו עד אשר אנו רחוקים מאד ממעלת קדושת הצדיקי אמת, וכמעט שאנחנו עמהם בבחי' מהיפך אל היפך ממש עד אשר עי"ז גם כשאנו זוכים לפעמים לילך ולנסוע אליהם ולהיות אצלם ועמהם וסמוך להם ממש, אעפ"כ א"א לנו לקבל הארתם הקדושה מחמת ריבוי האור הגדול מאד, ע"כ חוס וחמול ורחם נא עלינו ותעורר עלינו רחמים גדולים בלב הצדיקי אמת, עד אשר עי"ז במקום גדולתם שם אתה מוצא ענוותנותם ויתלבשו במדת הענוה והקטנות כ"כ עד שיורידו עצמם אלינו אל עומק שפלות ופחיתות מדריגותינו, ויצמצמו אורם הגדול בצמצומים ולבושים קדושים כאלו, עד שגם אנחנו הקטנים השפלים מאד נהי' יכולים לקבל הארת דעתם הקדושה, ותתן בלבם רחמנות גדול כ"כ עד אשר לא די שישתדלו בטובותינו ותיקון נפשותינו בבואנו לביתם נאוה קודש רק אף גם יהיו מטריחין עצמם בשביל זה לילך ולנסוע למקומות מושבותינו, בכדי שע"י כל זה יתמעט ויתצמצם ויתלבש אורם הגדול ביותר בכדי שנוכל לקבלו. רבש"ע בוודאי אנו יודעים ומאמינים בגודל מעלת קדושת עבודת הצדיקים הקדושים, וממילא מובן מזה גודל ההפסד והגרעון שבא ע"י שצריכין לבטל עצמן קצת מעבודתם והשגתם ולהוריד עצמן אלינו, ובפרט כשצריכין לנסוע ולטלטל עצמן מביתם עבור זה, אבל אעפ"כ כבר הודעת לנו ברחמיך הגדולים שאין נחשב לפניך כל הגירעון וההפסד של הגדול שהוא רק לפי שעה כנגד התיקון שנעשה עי"ז בהקטן, כי הוא מתקנו ומגדילו עי"ז לגמרי, ע"כ חוס וחמול עלינו בזכות אבותינו הקדושים, שלא תהיה יגיעת הצדיקים עמנו לריק ח"ו כי בוודאי כאשר הם מבטלין עצמן מעבודתם הקדושה והגבוה במעלה עליונה מאד ומורידין עצמן אלינו לעסוק עמנו ולהאיר קדושת דעתם גם בנו. כי זכאה מאן דאחיד בידא דחייבא, ובעי למרדה בתריהון ולמקני יתהון באגר שלים, ואחר כל זה אם מחמת

עכירת

עכירת דעתנו וגשמיות גופינו אין אנו זוכים לקבל מהם כראוי בודאי אין הפסד גדול מזה ח"ו, ע"כ חוס וחמול עלינו בזכות כל הצדיקי אמת המשתדלים בתיקון נפשות ישראל שנזכה עכ"פ להכניע ערפינו ולהטות שכמינו ולבטל דעתינו באמת נגד דעתם הקדושה של הצדיקי אמת, עד שנזכה להתקרב אליהם באמת ולקבל מהם הארתם הקדושה בשלימות, ותתן בלבם רחמנות גדול עלינו עד שיורידו עצמן אלינו בבחי' הכנעה וקטנות גדול ובאהבה והתקרבות גדול כ"כ עד שיהיו סמוכים אלינו ממש, ואז אולי יש תקוה לקבל מהם הארתם הקדושה, כי כבר ידעת כי נטמטם לבנו ונכבה ונסתלק אור שכלנו ודעתינו ומוחנו כ"כ עד שאין בו שום אור עצמו כלל, ומחמת זה אין יכולין להדליקו ולהאיר בו, כי אם כשמקרבין אותו ממש להאור בקירוב גמור וסמוך לו ממש, כמשל הנר שנכבה עד שאין בו שום אור. אז אין יכולין להדליקו מרחוק כי אם כשמקרבין אותו סמוך ממש להאור או האור אליו. ע"כ חוס וחמול עלינו ותן בלב הצדיקים שיתקרבו אלינו בסמוך לנו ממש, עד שנזכה עי"ז לקבל הארתם הקדושה בנפשינו ורוחינו ונשמותינו במוחינו ושכלינו ודעתינו ולבבינו, עד שנזכה שיתלהב לבבינו אליך בהתלהבות גדול לעבדך באמת ובירא‌ה ואהבה גדולה, ויקוים בנו מקרא שכתוב רשפיה רשפי אש שלהבת יה מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה, אכי"ר:

(ג) [מה מן] **רבש"ע** אתה הודעתנו ע"י חכמיך הקדושים כי שבת היא נקודה הפנימית וממנה יונקים כל הששה ימים שהם בחי' העגולים סביב הנקודה, ע"כ זכינו נא לקיים בכל עת מצות זכור את יום השבת לקדשו, ודרשו רז"ל זכרהו מאחד בשבת ואזכה לזכור את קדושת שבת בכל עת גם בששת ימי המעשה, ולהשתוקק ולהתגעגע ולהכין עצמי בכל מה דאפשר לקבל קדושת שבת הבא עלינו לטובה, ועי"ז אזכה לקבל חיות דקדושה מקדושת שבת גם בכל ששת ימי המעשה שהם העיגולים סביב לנקודה הפנימית שהיא קדושת שבת, ולא אסיח דעתי ולא אשכח לעולם את אור קדושת שבת בכדי שעי"ז אזכה להיות מדובק ומקושר ונכלל בתוך הקדושה לעולם, ולא אצא ח"ו מכלל העיגולים אשר סביב להנקודה, ותזכינו להתקרב להצדיקי אמת אשר הם ג"כ בבחי' קדושת שבת והם ג"כ בבחי' נקודה הפנימית כי מהם יונקים הכל חיות דקדושה, רבש"ע אתה ידעת כמה הבע"ד מתגבר עלינו למנוע אותנו מלהתקרב להצדיקי אמת עד אשר עי"ז נזדמן כמה פעמים שאנו רוצים ומכינים עצמינו לנסוע לצדיקי אמת ואח"כ מתגברים עלינו המניעות ומונעים אנחנו מלנסוע אליהם, ע"כ חוס וחמול עלינו וזכינו לשבר כל המניעות ולילך ולנסוע ולהתקרב להצדיקי אמת, ואפי' בעת שמתגברין עלינו המניעות ואין אנו יכולים לשברם, תזכינו עכ"פ לבלי להסיח דעתינו לגמרי ח"ו אפילו שעה קלה מלהשתוקק ולהתגעגע לזכות להתקרבות הצדיקים ולידע בידיעה שלימה כי הם חיינו ותקות ישועתינו ופדות נפשינו, ונזכה לחזק את לבבינו בהתחזקות גדול דקדושה ולהאמין באמונה שלימה כי אעפ"י שהמניעות משתטחין ומתגברין בכל פעם כמו שמתגברין ואין מניחים אותנו להתקרב להנקודה הפנימית, אעפ"כ כל זמן שאין אנו מייאשין עצמינו לגמרי ח"ו רק אדרבא אנו משתוקקים ומתגעגעים ומצפים לישועה בכל עת שנזכה להתקרב אל הקדושה אזי אנחנו עדיין בודאי בתוך העיגולים שסביב להנקודה, ועדיין יש לנו תקוה שנזכה להתקרב להנקודה הפנימית בהתקרבות גמור ולשבר ולבטל כל

המניעות

המניעות ולילך ולנסוע ולהתקרב להצדיקי אמת בהתקרבות אמיתי כראוי והגון באמת, ותזכינו לשמוע חידושי תורה בכל פעם מפי הצדיקי אמת, ונזכה שכל אחד מאותם הבאים לשמוע לא ישמע רק מה שצריך לו ולא יותר, ותתן כח להצדיקי אמת שיהיו יכולין לשקול בפלס דבריהם באופן שלא ישמע כל אחד מהשומעים כי אם מה שצריך לו ולא יותר, באופן שלא יהי' שום יניקה להקליפות ח"ו מהחידושי תורה, ותעזרינו שלא יהיה כח להקליפות הנבראים ע"י עבירות ח"ו לבלבל בשעת אמירת התורה של הצדיקי אמת ע"י הדוחק הגדול שעושין אז, כמו שארז"ל האי דוחקא דכלה מינייהו, ותעזרינו שלא לדחוק עצמינו ביותר בשעת אמירת התורה בכדי שלא לגרום ח"ו עי"ז איזה בלבול הדעת להצדיקי אמת, רק כל אחד יעמוד על מקומו ולא ישמע מהחידושי תורה של הצדיק רק מה שצריך לו ולא יותר, ותתן בלב הצדיקי אמת שבשעת אמירת תורתם ידברו מישועת ישראל, בכדי שעי"ז תברח גם הקליפה הדקה שיש לה כח לינק אפילו מגוף החידושי תורה בעצמן אפילו אם אין בהם בחי' מותרות, ותזכינו לעמוד באימה ויראה גדולה בשעה שנזכה לשמוע חידושי תורה מפי הצדיקי אמת. כי כבר הודעת לנו שגם הצדיק בעצמו יש לו אימה גדולה בשעה שאומר תורה, ויקוים בנו מקרא שכתוב הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך, ונאמר סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם, אכי"ר:

(ד) [מח מט] **רבש"ע** אתה הודעתנו ע"י חכמיך הקדושים ז"ל, שמאד מאד צריך האדם להתחזק בעבודת ה', ולהיות בשמחה תמיד ולבלי להתפחד כלל, ולבלי ליפול בדעתו בשום אופן, כי תיכף כשהאדם רוצה ליכנס בעבודת ה', אזי תיכף הוא עבירה גדולה כשיש לו עצבות ח"ו, כי עצבות הוא סט"א והקב"ה שונא אותה. וצריך האדם לידע שהוא צריך לעבור על גשר צר מאד מאד, והכלל והעיקר שלא יתפחד כלל, וכן עוד בכמה וכמה לשונות שחיזקו אותנו הצדיקים האמיתיים לבלי לייאש עצמינו בשום אופן, רק להתחיל בכל פעם מחדש בעבודת ה', ע"כ חוס וחמול עלינו וזכינו נא לקיים ככל דבריהם באמת ולידע ולהאמין באמונה שלימה שאתה חפץ לקרב אותנו ולא לרחק ח"ו, ואפילו כל ההתרחקות שעובר עלינו נדע ונאמין שהוא רק כולו התקרבות, ונזכה להתחזק מאד ולהתחיל בעבודת ה' בכל פעם מחדש, ולבלי ליפול בדעתינו כלל ממה שעבר עלינו, כי ממ"נ מי שלא התחיל עדיין כלל להתייגע בעבודת ה' בודאי צריך להתחזק עצמו להתחיל מעתה עכ"פ, כי אם לא עכשיו אימתי, וצריך להאמין שבודאי יסייעו לו מן השמים לעסוק מעתה עכ"פ בעבודת ה', כי הבא לטהר מסייעין לו, ומי שיודע בעצמו שכבר התייגע הרבה בעבודת ה' ועדיין הוא רחוק מאד, ולא התחיל עדיין ליכנס לשערי הקדושה, בודאי אסור לו להרהר כלל שמרחקין אותו מלמעלה ח"ו וכאלו אין הקב"ה חפץ בעבודתו, כי אין הקב"ה עושה תורתו פלסתר ח"ו, וכבר גילה לנו ע"י נביאיו וצדיקיו וחסידיו שאדרבה הוא צופה לרשע וחפץ בהצדקו, ואיך אפשר שירחיק ח"ו את מי שמתייגע כ"כ בשביל להתקרב אליו. ע"כ נדע ונאמין שהכל הוא רק בשביל התקרבות בכדי להתחזק ביותר להתחיל בכל פעם בעבודת ה', בפרט אחר שכבר גילו לנו הצדיקים כי גם עליהם עברו כמה מיני התרחקות כאלה וכאלה, ולא הי' להם אפילו מי שינחם אותם וידבר על לבם דברי ניחומים והתחזקות, ואעפ"כ לא הניחו את מקומם וחיזקו לבם

בעבודת

בעבודת ה' עד שזכו למה שזכו, ומכ"ש איך צריכין אנחנו להאמין בדברי הצדיקים האלה ולבטוח בזכותם וכחם הגדול ולחזק לבינו בעבודת ה', ע"כ חוס וחמול עלינו וזכינו להתחיל מעתה בעבודת ה', וזכינו להיות ענוים ושפלים באמת ולהכיר את מקומינו השפל והנבזה, ודוקא עי"ז נזכה להיות בשמחה תמיד ולהחיות עצמינו עם כל תנועה ותנועה שאנו רוצים לנתק עצמינו מגשמיותנו ולהתקרב אליך תתברך, ונדע ונאמין כי אפילו נקודה קטנה מאד שאנו מנתקין עצמינו מגשמיותינו הוא עושה רושם גדול מאד בעולמות עליונים, והכל חשוב ויקר וגדול בעיניך מאד בלי ערך, ועי"ז נזכה להתחזק תמיד בעבודת ה' ולא נשגיח ונביט על שום נפילה בעולם ר"ל, רק אדרבה נדע ונאמין כי בעת שהבע"ד מתגרה בנו ורוצה להפיל אותנו מאד ח"ו, אז אפשר שאנו סמוכים וקרובים ביותר ליכנוס לשערי קדושה תיכף וע"כ מתגרה הבע"ד כ"כ אז, ועי"ז נזכה להתחזק אז דייקא לבלי ליפול בדעתינו כלל, רק אדרבה להתגבר כנגד הבע"ד והסט"א בכל מיני התגברות עד שנזכה ליכנוס לשערי הקדושה באמת, ונזכה שכל התנועות והעתקות שאנו מעתיקין עצמינו בכל פעם איזה מעט מן גשמיותינו בשביל להתקרב לעבודתך ית' כולם יתקבלו ויתחברו ויתקשרו ויבואו לעזרתינו בעת הצורך דהיינו בתוקף התגברות הבע"ד והסט"א ח"ו ונזכה לידע ולהאמין כי בוודאי לית רעותא טבא דאתאביד, ואעפ"י שעובר עלינו מה שעובר, אעפי"כ בודאי הש"י יגמור עמנו לטוב כי חפץ חסד הוא ורבים רחמיו וחסדיו ית', ונזכה לבקש ולחפש ולמצוא בעצמינו בכל פעם איזה זכות ואיזה נקודה טובה 'ועי"ז נזכה לחזק ולשמח עצמינו ולבלי להניח את מקומינו בשום אופן, עד אשר נזכה לשוב עי"ז להשי"ת באמת עד שכל הזדונות יהיו נעשין זכיות, רבש"ע ידענו גם ידענו כי לפי גדולתך ורוממותך העצום בודאי בתנועה קלה בעלמא ובהסתכלות שאינו כראוי לפי כבודך היה ראוי לבא על האדם מה שיבא ח"ו, אך אתה מלא רחמים ואין אתה חפץ בהשחתת העולם רק בקיומו, ואתה מרחם על הארץ מרחם על הבריות, ע"כ זכינו נא להתחזק מאד בעבודתך ולסמוך ולהשען מאד על רחמיך הרבים בלי שיעור ולידע ולהאמין כי אף שעבר עלינו מה שעבר אעפ"כ לא תעזוב אותנו לעולם, ובלבד שנקבל עלינו לשוב בתשובה שלימה לפניך, והעיקר שמכאן ולהבא עכ"פ לא נעשה עוד מה שעשינו ואם און פעלנו לא נוסיף, וזכינו להיות מעתה שב ואל תעשה עכ"פ הן במעשה הן במחשבה, וזכינו לשוב בתשובה שלימה לפניך וכאשר יזדמן לנו לעבור עוד באלו המקומות ממש שהיינו בהם קודם התשובה ונכשלנו בהם ח"ו, נזכה מעתה עכ"פ לפנות ערפינו לגמרי מהם רק לכפות את יצרנו להשתעבד לך ולבלי לפגום עוד מה שפגמנו לנגדך ולבטל רצונינו לגמרי מפני רצונך, וזכינו לעבוד אותך בשני יצרינו, דהיינו שנזכה ליקח גם כל החמימות והתלהבות של אש היצר הרע הבוער בלבינו ולבלי להשתמש בו לשום תאוה והנאת הגוף ח"ו, רק להכניס כל החמימות והתלהבות הזאת לתוך תורה ותפלה ועבודת ה', דהיינו ללמוד ולהתפלל ולהתחנן ולעבוד את ה' בחמימות והתלהבות גדול כראוי לאיש הישראלי, ונזכה לקיים מצות ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ודרז"ל בשני יצריך, ונאמר אך יראו את ה' ועבדתם אותו באמת בכל לבבכם כי ראו את אשר הגדיל עמכם, אכי"ר:

(ה) [פון] **לב** טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי, אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני, השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני

תסמכני, אזכרה אלהים ואהמיה אשיחה ותתעטף רוחי סלה, אזכרה נגינתי בלילה עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי. מהר ענני ה' כלתה רוחי אל תסתר פניך ממני ונמשלתי עם יורדי בור, רבש"ע זכני להאמין בך ובצדיקיך האמיתיים באמונה שלימה, וזכינו לבחי' ארך רוח שיהי' לנו בחי' אריכת הרוח להאריך אפינו ורוחנו על כל דבר ולא יבלבל אותנו שום דבר ושום מניעה מעבודתך הקדושה, ויקוים בנו מקרא שכתוב טוב ארך רוח מגבה רוח, ונאמר טוב ארך אפים מגבור ומושל ברוחו מלוכד עיר, ותצילני מכל מיני כפירות ר"ל שהם בבחי' אף אין יש רוח בהם, ותצילני מכל מיני פגם אמונה וקטנות האמונה שזה בחי' קוצר רוח ר"ל, רבש"ע אתה ידעת מה שנעשה עמנו בדור השפל הזה, ואיך שרבים קמים עלינו ברוחניות ובגשמיות ורוצים להעבירנו על דת ממש ר"ל ולהכניס כפירות ר"ל בישראל עד שאפילו אצל האנשים כשרים נפגמה האמונה מאד והיא בבחי' קטנות ושפלות מאד. ע"כ חוס יחמול עלינו וזכינו להתחזק באמונתך הקדושה ולהאמין בך ובצדיקיך האמיתיים באמונה שלימה באמת ובלב שלם ונכון, וזכינו לעבוד אותך בעבודה גדולה ולמסור נפשינו ממש על התורה ועל העבודה, ועל כל דבר ודבר הנוגע לקדושת האמונה הקדושה. ולקבל עלינו כל העבודות קשות בשביל לעשות רצונך בבחי' שארז"ל בשעת השמד אפילו ערקתא דמסאני יהרג ואל יעבור, ותצילני מכל מיני קטנות האמונה כי כבר הודעת לנו שיש אפילו צדיקים שהם בבחי' קטני אמנה, ואפי' אותן שזוכין לאמונה שלימה הם ג"כ לפעמים בבחי' קטני אמנה ע"י שאין להם אמונה בעצמם ובחידושי תורתם, ואינם מאמינים בשלימות שיש להשי"ת שעשועים גדולים מעבודתם ומחידושי תורה שלהם, עד שלפעמים מתרשלין ע"ז מתורה ועבודה מחמת קטנות אמונה שיש בהם שאינם מאמינים בעצמם כראוי להאמין בשלימות, ע"כ חוס וחמול עלינו וזכינו לאמונה שלימה וישרה בכל הבחינות עד שנזכה ע"ז שלא נצטרך לסיגופים ותעניות ושאר עבודות קשות הרבה, רק נזכה שנוכל לעבוד אותך בכל דבר שבעולם ולקיים מקרא שכתוב בכל דרכיך דעהו והוא יישר אורחותיך, אכי"ר:

(ו) [צה צו צז צח צט ק קא קג קד קיא] **קולי** אל ה' אזעק קולי אל ד' אתחנן, אשפוך לפניו שיחי

צרתי לפניו אגיד, רבש"ע אתה הודעתנו ע"י חכמיך הקדושים מעלת קדושת התבודדות והשיחה בינו לבין קונו עד אשר אמרו בפה מלא שמקטן ועד גדול אי אפשר להיות איש כשר באמת כ"א ע"י התבודדות, וכמה וכמה גדולי הצדיקים לא באו למדריגתם כ"א ע"י התבודדות, ואתה ידעת כמה וכמה שנים רבות אשר עברו עלי בהבל ובהלה, ולא שמעתי לקול מורי ולא נהגתי עצמי בהנהגה זאת של התבודדות ושיחה ביני לבין קוני בשלימות, ועי"ז עבר עלי מה שעבר כאשר אתה ידעת, ע"כ חוס וחמול עלי מעתה עכ"פ וזכני להרבות בכל יום ויום באמירת תהלים ושאר תחינות ובקשות אשר נתפשטו כבר בעולם ע"י שאר גדולי ישראל, וזכני להרבות בהתבודדות ושיחה ביני לבין קוני, ואזכה לקיים מקרא שכתוב קומי רוני בלילה לראש אשמורות שפכי כמים לבך נוכח פני ה', ותשפיע לי דיבורים קדושים של התעוררות הלב וגיעגועים וכיסופין והשתוקקות דקדושה עד שאזכה לבכות בדמעות הרבה לפניך כבן הבוכה לפני אביו, ותעזרני בשעת התבודדות ואמירת התחינות ובקשות שאזכה להרחיק אז מעצמי כל מיני מחשבות חוץ שבעולם ולא

ולא תבלבל אותי אפילו המחשבה הזאת שאני מצפה ומשתוקק לבכות לפניך, רק אזכה לכוין דעתי באמת אל הדיבורים שאני מדבר לפניך, ואזכה לדבר אותם מתוך עומק לבבי באמת ובתמימות ובהכנעה גדולה ולב נשבר מאד וממילא יתעורר לבי עד שאבכה לפניך בבכי' גדולה כראוי לי לבכות על מר נפשי, וגם אם לפעמים לא אזכה לבכות לא יבלבל אותי כלל, ואזכה לדבר לפניך באמת ובתמימות בלי שום מחשבות אחרות כלל, וזכינו להיות חזק בעבודה זאת של התבודדות כ"כ עד שאפילו אם לפעמים ואפילו פעמים הרבה לא אזכה לדבר לפניך רק דיבור אחד, אהי' חזק בדעתי לדבר אותו הדיבור פעמים הרבה בלי שיעור וערך עד שיתעוררו רחמיך הרבים עלי ותפתח פי שאזכה לפרש שיחתי לפניך כראוי, ואזכה להתחזק בעבודה זאת כ"כ עד אשר בכל יום ויום אבלה שעות הרבה מהיום על ענין זה, ואזכה לקיים מה שאחז"ל ולואי שיתפלל אדם כל היום כולו, ותשמרני שלא יהי' שום אורבים ומקטריגים על שיחתי ותפלתי ודיבורי ביני לבין קוני, ואזכה להיות חזק בענין זה להרבות בכל יום בדברי התעוררות וגעגועים ותחנות ובקשות, עד שאפילו אם לא אזכה לדבר בהתעוררות הלב כראוי, אעפי"כ אדע ואאמין כי הדיבורים בעצמם הם בחי' התגלות והתעוררות הנפש והלב, ואזכה להרבות בדיבורים קדושים כ"כ אעפ"י שנדמה לי שאני מדבר אותם בלא התעוררות הלב עד שאזכה עי"ז בעצמו לבא אח"כ להתעוררות גדול בלב ונפש, כי כבר הודעתנו שהדבור בעצמו יש לו כח גדול לעורר את האדם בהתעוררות אמיתי דקדושה, וזכני לפרש שיחתי לפניך מתוך עומק הלב ודביקות המחשבה כ"כ עד שיהי' סמוך מאד שתצא נפשי ח"ו מגודל ההשתוקקות והגעגועים והכיסופין שאזכה להשתוקק ולהתגעגע אליך עד כלות הנפש, ותתן לי כח והתחזקות ודיעה שלימה שאזכה לצמצם עצמי קצת ולהיות מתון במחשבתי בענין זה בכדי שלא תצא נפשי ממש ח"ו שלא בעתה אשר אין זה רצונך כי וחי בהם כתיב ולא שימות בהם, ואזכה לקיים מקרא שכתוב כלתה נפשי אחריך בי תמכה ימינך, ותעזרני שאזכה לדבר ולהשיח לפניך בשעת ההתבודדות בדביקות המחשבה אליך כ"כ עד שאדבר הדיבורים הקדושים כאשר ידבר איש אל רעהו פנים בפנים ממש, וזכני לומר בכל יום תיקון חצות, ואזכה לפרש שיחתי לפניך עי"ז ג"כ, היינו שאזכה למצוא את עצמי וכל אשר עם לבבי בתוך אמירת הקינות והמזמורים של תיקון חצות, ואזכה לבלי לאומרם על העבר לבד, רק אזכה לכוין ולמצוא בהם כל מה שנעשה עמי עכשיו בפרטיות ג"כ, וזכני להרבות באמירת מזמורי תהלים ושארי תחנות ובקשות ולאומרם בכוונה גדולה ובכולם אעפ"י שעפ"י רוב נאמרו בשביל כלל ישראל, אעפי"כ אזכה לכוין ולמצוא בהם כל אשר נעשה עמי בפרטיות, ובפרט במזמורי תהלים אשר כבר הודעתנו שאמרם דוד המלך ע"ה ברוח הקודש מופלא ומופלג במעלה גדולה כ"כ עד אשר כל אחד מישראל יוכל למצוא את עצמו בתוך מזמורי תהלים כאלו נתייסדו ונאמרו עליו בפרטיות, וזכני להיות חזק בעבודה הזאת להרבות באמירת תהלים ושאר תחינות ובקשות ופיוטים ווידוים ותחנונים והתבודדות ושיחה ביני לבין קוני, עד שאזכה עי"ז לנצח המלחמה בשלימות, ואזכה להתקרב אליך באמת כי כבר הודעתנו שרק עי"ז זוכין לנצח המלחמה אם יהיה חזק ואמיץ מאד בענין זה להעתיר ולהתחנן לפניך תמיד בכל אשר יעבור עליו יהיה איך שיהיה, רבש"ע כבר גלית לנו עצות טובות ודרכים ישרים הרבה ע"י צדיקיך הגדולים אבל אעפי"כ אתה יודע כי עפ"י רוב העצה

בעצמה

בעצמה קשה לקיימה, בפרט כי יצר של אדם מתגבר ומתחדש עליו בכל פעם. ע"כ חוס וחמול עלי וזכיני להיות חזק בעבודה הזאת עכ"פ עד אשר בכל מה שיעבור עלי יהיה איך שיהיה אזכה להרבות לפניך בדיבורים של תחינות ובקשות באיזה בחינה שאזכה לאומרם ולבקש ולהתחנן לפניך בכל עת שתוציא אותי מחשך לאור, ותחזירני בתשובה שלימה לפניך, ואל אתן דמי לך, ולא אסתכל על כל מיני חלישות ובלבולים שרוצים לבלבל ולמנוע אותי מעבודה הזאת, רק אזכה להיות חזק ואמיץ בדעתי בענין זה ולעמוד על עמדי להתפלל ולהתחנן לפניך תמיד, שתקרבני לעבודתך, ואזכה לקיים מקרא שכתוב קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה', וזכני לידע ולהאמין באמת שע"י תפלה ותחנונים יכולין לזכות לתורה ולעבודה ולכל הקדושות ולכל הטובות שבעולם, ואפילו מי שאינו יכול ללמוד ואינו בן תורה כלל יכול לפעול ע"י תפלות ותחנונים הרבה עד שתפתח לו לבו ודעתו ותאיר עיניו בתורתך עד שיהי' למדן גדול, וזכני להזכיר את עצמי בכל פעם איך שאחר פטירתי לאורך ימים ושנים שעתיד אני אז ליתן דין וחשבון ואז בודאי יבין וישיג כל אחד קצת גודל מעלת יקרת קדושת התפלה בעצמה שהוא דבר גדול ונורא ונפלא מאד כי הוא מדברים העומדים ברומו של עולם, וכן גודל התועלת שבה שיכולין לזכות ע"י תפלה ותחנונים לכל טוב, ואם היו מניחין אדם נפטר לזה העולם להתפלל בודאי הי' מתפלל בכל כחו וכוונתו, וכן אם הי' מועיל לו אז לתיקון נפשו תחינות ובקשות ופיוטים ווידויים בודאי הי' שופך שיחתו לפני השי"ת בהתעוררות גדול בכל כחו וכוונתו, אך כבר כתוב ע"י דוד המלך ע"ה לא המתים יהללו יה ולא כל יורדי דומה, וכן ארז"ל היום לעשותם וכו', וע"י שאזכור את עצמי בכל עת בענין זה היטב אזכה עי"ז להתגבר ולהתחזק לעסוק תמיד בעבודת ה' כל ימי חיי לעולם יהי' איך שיהי', בפרט בעבודת התפלה, ואזכה לכוין בתפלתי כ"כ עד שלא ארגיש עוד שום בני אדם הנמצאים עמי רק יהי' מצוייר בדעתי באמת כאלו אין שם שום אדם עוד רק אני ואתה ואני שופך את לבי ומתפלל לפניך כבן המתחטא לפני אביו, ואזכה לעלות בענין עבודת התפלה ממעלה למעלה בכל עת, עד שאזכה לכוין לבי בתפלתי כ"כ ולבטל עצמי אליך בשעת התפלה בביטול גדול כ"כ עד שלא ארגיש אפילו את עצמי כלל רק אותך לבד, ואזכה להזכיר את עצמי היטב בשעת התפלה שאני עומד אז בהיכל המלך מלכו של עולם ובגודל נפלאות ונוראות המלך שהוא למעלה מהכל ולית שום מחשבה תפיסא בי' כלל והוא אלהינו אין עוד, אין עוד ממש, עד שאזכה עי"ז שיתבטל כל ישותי וכל מהותי' ואיכותי בביטול גמור אליך, עד שלא ארגיש אפילו את עצמי כלל, וזכני לעבוד אותך תמיד בתמימות ובפשיטות גמור בלי שום חכמות כלל, ואפילו כשאזכה לאיזה השגה ומדריגה גדולה בעבודת ה', אעפ"כ לא אניח לעולם את עבודות הפשוטות של סתם בני אדם הפשוטים והכשרים, ואהי' רגיל לומר תחינות ובקשות הרבה בכל יום ולזמר זמירות הרבה בכל שבת ומוצאי שבת, וכן כיוצא בזה בכל שאר עבודות הפשוטות, ואזכה לקיים באמת מקרא שכתוב תמים תהי' עם ה' אלהיך, אכי"ר:

שיחות הר"ן סימן ה' לב לג לד לה לז לח מס:

(זיין) **אודה** שמך כי עשית פלא עצות מרחוק אמונה אומן, פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים, ה' אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמונתך סביבותיך, דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי, טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי, כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני, רבש"ע זכינו לחזק את עצמינו להאמין בך ובצדיקך האמיתיים באמונה שלימה וישרה ולבלי ליכנס בשום חקירה כלל, ושלא לעיין בשום ספר מספרי המחקרים אפילו מאותן ספרי החקירות שנתחברו ע"י גדולי ישראל, רבש"ע אתה ידעת כמה רוב בני העולם אפילו מהמון עם הכשרים הם מטורדים ומבולבלים בחקירות הרבה, ואפילו הילדים הקטנים באים על מחשבתם חקירות ובלבולים, ואתה ידעת גודל המכשלה הזאת איך שמזיק מאד להעולם ענין זה, כי כל אחד נולד עם רשעות כמ"ש כי יצר לב האדם רע מנעוריו, וכשעולין על מחשבתו חקירות ובלבולים ח"ו, אזי הם מסייעין ומחזקין את הרשעות שלו שבטבעו, ועי"ז יוכל לבא לכל רע וליפול באין תקומה ח"ו, רבש"ע אתה הודעתנו שיש חסרון בלב האדם היינו שהילה"ר והבע"ד מכניס חקירות בלב בני אדם לבלבלם מאמונתם, וגם הודעת לנו שיש עבירות כאלו שמכניסין חקירות וכפירות ובלבולי אמונה באדם, ויש שבאים עליהם מחשבות אלו מחמת שלא נולדו בקדושה כראוי, ע"כ חוס וחמול עלינו ותן בנו כח וגבורה גדולה להתגבר על יצרנו ולהרחיק נמחשבותינו כל מיני חקירות ובלבולי אמונה, ואם לפעמים עולים מחשבות כאלו על לבינו ח"ו זכינו לברוח מהם בכל כחינו ולהתבייש בעצמינו בבושה גדולה ובלב נשבר על אשר נולדנו בגשמיות כזה, ועוד הוספנו על זה מעשינו הרעים עד אשר באנו לשפלות ופחיתות וגריעות כזה שיבואו על מחשבותינו מחשבות כאלו שהם נגד אמונתינו הקדושה, והלא כל לבבות דורש ה' וכל יצר מחשבות מבין, וכתיב תועבת ה' מחשבת רע, וכתיב אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאום ה' הלא את השמים ואת הארץ אני מלא, וכתיב מלא כל הארץ כבודו, והוא ית' ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ולית מחשבה תפיסא בי' כלל, ועלינו באים מחשבות רעות כאלה אשר רוצים לגרשנו ולעקור אותנו ח"ו מאלקים חיים חי החיים ית', ואיך לא נבוש ולא נכלם בבושה וכלימה גדולה להרים פנינו לפניך תתברך, נשכבה בבשתינו ותכסינו כלימתינו כי לה' אלהינו חטאנו אנחנו ואבותינו מנעורינו ועד היום הזה, ולא שמענו בקול ה' אלהינו בושנו וגם נכלמנו כי נשאנו חרפת נעורינו, ותזכינו לגרש כל המחשבות של בלבולי אמונה ח"ו ע"י גודל הבושה והלב נשבר ונזכה להאמין בך ובצדיקך האמיתיים באמונה שלימה ובתמימות גדול, בפרט אחר אשר כבר זכינו ברחמיך הגדולים לקבל תורתינו הקדושה ע"י משה רבינו ע"ה, וכבר היה לנו צדיקים רבים וגדולים ונוראים בכל דור ודור, ובודאי ראוי לנו לסמוך עליהם בלי שום חקירות ולילך בעקבותם ולהאמין בך באמת בתמימות ובפשיטות ולקיים כל דברי תורתך ומצותיך באהבה כאשר מסרו לנו אבותינו ורבותינו הקדושים, ותעזרינו שנזכה לבא ע"י אמונתינו השלימה והחזקה לבחי' רצון שהוא למעלה אפילו מבחי' חכמה, ונזכה לכסוף ולהשתוקק אליך בכל עת ברצון מופלג וחזק מאוד ובהשתוקקות נמרץ מאד מה שא"א לשער כלל, וזכינו לקיים מקרא שכתוב וצדיק באמונתו יחי' שנזכה לחיות חיים טובים באמת ע"י אמונתינו השלימה ובכל מה שעובר עלינו בין בטובו בין ברעו ח"ו נזכה להתחזק מאד

ולהחיו

ולהחיות עצמינו ע"י אמונה, ונזכה להיות חזקים בהאמונה מאד כיתד חזק בל ימוט לעולם לא בעוה"ז ולא בעוה"ב, ותשמרנו שלא יעלה על לבינו שום קשיא ושום חקירה כלל לא עליך ולא על צדיקך האמיתיים, רק להאמין באמונה שלימה וישרה בלי שום חקירות כלל, ונזכה שהאמונה השלימה שלנו יהי' חשוב לפניך כצדקה ובזכות האמונה הקדושה תזכינו לגדל את בנינו לתורה ולחופה ולמע"ט, ותשמרנו מצער גידול בנים ח"ו ותפקוד לכל חשוכי בנים בזרע של קיימא לעבודתך ויראתך ונזכה להכניס אמונתך הקדושה בבנינו וכל יוצאי חלצינו, ונזכה לקיים מקרא שכתוב אב לבנים יודיע אל אמיתך, ונאמר חסדי ה' עולם אשירה לדור ודור אודיע אמונתך בפי, רבש"ע אתה ידעת כמה וכמה התגברה והתפשטה האפיקורסות והכפירות בימינו בעתים הללו בעונותינו הרבים, ואתה חמלת עלינו והודעת לנו ולאבותינו את כל זאת ע"י צדיקך הגדולים זה ימים ושנים הרבה קודם שנתפשטה המספחת הרעה הזאת כ"כ והם צעקו ובכו ונאנחו על זה הרבה והודיעו ואמרו בפה מלא לידע ולהודיע כי הולך ומתפשט אפיקורסות גדול בעולם ואשרי למי שיחזק עצמו באמונה שלימה בימים הללו ואמרו בפירוש שאע"פ שיודעים כי גם צעקתם זאת לא יועיל כי אעפ"כ תתגבר האפיקורסות והבלבולי אמונה מאד אע"פ שהודיעו זאת מקודם אך אעפ"כ אותן הכשרים שיחזקו עצמן באמונתם ובודאי יהי' גם להם מלחמות גדולות ובלבולים גדולים בדעתם ומחשבותם וכשיראו שכבר דברו מזה הצדיקי אמת מקודם ימים ושנים הרבה לפני זה ע"ז יתחזקו ויתאמצו ביותר בהאמונה הקדושה, והנה זה כמה שנים אשר הגיעו הימים אשר אין בהם חפץ ונתקיימו כל דבריהם האלה של הצדיקי אמת והתגברה והתפשטה האפיקורסות והחקירות והכפירות מאד בלי שיעור, אוי מי יקום יעקב כי קטן הוא, וכבר התנבא דניאל על ענין זה שקודם ביאת המשיח יהי' ערבוביא ושערורי' גדולה בעולם וכמ"ש יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים ולא יבינו והמשכילים יבינו, אך כבר הבטחתנו ע"י משה נביאך כי לא תפר בריתך אתנו ח"ו כמ"ש ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם להפר בריתי אתם כי אני ה' אלהיהם, ונאמר כי לא יטוש ה' את עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל ה' לעשות אתכם לו לעם, ע"כ חוס וחמול עלינו וזכינו להשליך מעלינו המשא כבד של האפיקורסות, וזכינו לאמונה שלימה ולהתקרב לצדיקי אמת ולנסוע אליהם בכל פעם והם יאירו עינינו באמונתך הקדושה בשלימות, רבש"ע אתה יודע זדון לבם של רוב המחקרים והפילוסופים ואיך שפערו פיהם לבלי חוק לדבר על כל צדיקי אמת עתק בגאוה ובוז, ולא עליהם לבד תלונותם כי אם גם על הצדיקים הקודמים שהם התנאים והאמוראים הקדושים וכל חכמי ישראל הראשונים והאחרונים כולם ללעג ולקלס אצלם ומלעיגים על דבריהם, אך אתה ידעת כי גם לא עליהם לבד תלונותם כי אם עליך בעצמך תתברך, שתו בשמים פיהם ולשונם תהלך בארץ, כי הם כופרים גמורים ואינם מאמינים לא בתורה שבע"פ ולא בתורה שבכתב ולא בכל פרטי אמונתינו והם רוצים להטעות את המון בני ישראל כאלו הם ג"כ בכלל אמונת ישראל יחשבו, ובאמת הם גרועים מעכו"ם גמורים ומחליפים פניהם כ"כ עד אשר רוצים ללמד את נערי בני ישראל דרכי האמונה הק', ובאמת כל כוונתם הרעה להטות את לב נערי בני ישראל מנעוריהם מדרך האמונה הקדושה ולעקור ח"ו אמונת ישראל מתוך לבבם לגמרי, ע"כ חוס וחמול

וחמול עלינו וזכינו להתרחק מהם לגמרי ולא נאבה ולא נשמע אליהם, ומכ"ש לבלי לעיין וללמוד בספריהם הפסולים והטמאים ולא נביט בהם אפילו בהסתכלות בעלמא לפי שעה, כי לא באלה חלק יעקב, כי אנו מאמינים בני מאמינים ואנו מאמינים בכל פרטי האמונה הקדושה בלי שום חקירות וקשיות כלל, ובאמת כל הקשיות שלהם אינו כלום והכל הבל ורעיון רוח, וזכני לבלי להרהר אחריך כלל רק להאמין באמונה שלימה שאתה הוא עד שלא נברא העולם ואתה הוא משנברא העולם אתה הוא בעוה"ז ואתה הוא לעוה"ב ואתה בראת כל העולמות כולם ואתה מחי' ומקיים את כולם, ואתה עתיד לחדש את עולמך כרצונך ובידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל, ובידך לשנות את הכל כרצונך, כי גלגל הוא החוזר בעולם וכולם נבראו ויצאו מן הכח אל הפועל ברצונך, וכולם נמשכו מאחדותך הפשוט ית' וע"כ יוכל כל דבר להשתנות, וברצונך אתה יכול להפך ולעשות מהאדם מלאך וממלאך אדם וכן כל כיוצא בזה בפרטי הבריאה כולם, ואתה הוא המגביהי לשבת המשפילי לראות בשמים ובארץ, וברום עולם מושבך ומשפטיך וצדקתך עד אפסי ארץ, והכל מתנהג בהשגחתך, ואתה יכול להוריד עליונים למטה ותחתונים להעלותם למעלה, רבש"ע אתה הודעתנו כי עיקר הגאולה שגאלת אותנו ממצרים הי' בשביל התכלית הזה שנזכה ליכנוס לארץ ישראל ולבנות שם את הביהמ"ק אשר שם זכו כל ישראל לראות בהתגלות גדול ונפלא ענין זה של עליונים למטה ותחתונים למעלה כי אתה ית' למעלה מן הכל ואין למעלה ממך ובמקום גדולתך שם נמצא ענותנותיך והורדת שכינתך כביכול למטה כמ"ש ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם וצוית לנו להקריב שם קרבנות לפניך דייקא ממינים השפלים מבהמות ועופות וגם ממינים הדוממים והצומחים דהיינו מלח וסולת ויין ושמן ומים, והבטחתנו שיעלו הקרבנות לריח ניחוח לפניך. וע"י חכמיך הקדושים גלית לנו כי סלוקא דקרבנות עד אין סוף כביכול אשר מכל זה ראו והבינו כי אתה כל יכול וכוללם יחד כי כולם משרש אחד יצאו ואתה בראת את כולם ובידך כח וגבורה להפך כל דבר מראשו לסופו ומסופו לראשו ולעשות מעליונים שיהיו תחתונים ומתחתונים שיהיו עליונים, כי אתה כל תוכל ולא יבצר ממך מזימה ולא יפלא ממך כל דבר ומי יאמר לך מה תעשה ומה תפעל, ע"כ חוס ורחם עלינו גם עתה והעלה אותנו מעומק נפילתינו וירידתינו ושפלותינו, ובנה עירך ושכלל היכלך וקבץ קיבוץ גליות ופדה צאנך ושמח עדתך, זכור עדתך קנית קדם גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בו, בנה ביתך כבתחלה וכונן מקדשך על מכונו והראנו בבנינו ושמחנו בתיקונו והשב כהנים לעבודתם ולוים לשירם ולזמרם והשב ישראל לנויהם ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידים כסדרם ומוספים כהלכתם, וקיים לנו מקרא שכתוב כי שחה לעפר נפשינו דבקה לארץ בטנינו קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך, אכי"ר:

(חית) [מא מב מג מה] **הרופא** לשבורי לב ומחבש לעצבותם, לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה, רבש"ע אתה הודעתנו גודל גנות העצבות והמרה שחורה ואיך שצריכין להתרחק מזה בתכלית הריחוק כי עצבות הוא סט"א והקב"ה שונא אותה, וכן הודעתנו ג"כ גודל מעלת קדושת הלב נשבר שהוא יקר וחביב מאד מאד בעיניך תתברך, ואתה יודע איך שהוא בנקל מאד ליפול ע"י לב נשבר לעצבות ממש ר"ל, ע"כ חוס וחמול ורחם נא עלינו וזכינו לייחד לנו

גנה

שעה קבוע בכל יום על זה להתבודד ולשבר לבינו לפניך באמת אבל שאר כל היום זוכה להיות רק בשמחה, כי אתה הודעתנו שעיקר עבודת ה' צריך להיות בשמחה וכמ"ש עבדו את ה' בשמחה באו לפניו ברננה, וכמו שהזהרתנו ע"י חכמיך הקדושים בכמה אזהרות להתרחק מעצבות בתכלית הריחוק ולהתחזק מאד להיות בשמחה תמידית בכל עת, רבש"ע הצילנו מעצבות, שהוא כמו מי שהוא בכעס וברוגז וכמתרעם ומתלונן עליך תתברך על שאין אתה עושה לו רצונו, אבל לב נשבר הוא כבן המתחטא לפני אביו ומתגעגע וקובל ובוכה לפניו על שנתרחק ממנו כ"כ, וגם הודעתנו שע"י עצבות ומרה שחורה אינם יודעים משמו, וגם האדם לאחר שמת ונפטר מחמת שהוא במרה שחורה מאד ע"כ כששואלין אותו מה שמו אינו יודע להשיב כי שוכח את שמו ואינו יודע משמו מחמת גודל העצבות והמרה שחורה שלו, ע"כ חוס וחמול עלינו וזכינו להיות בשמחה תמיד, ולקיים מקרא שכתוב בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו, ונאמר שוש אשיש בה' תגיל נפשי באלהי, ונאמר ישמח ישראל בעושיו בני ציון יגילו במלכם, אע"פ שאנחנו רחוקים ממך מאד ופגמנו את מעשינו מאד כאשר אתה ידעת, על זה צריכין אנחנו באמת לייחד לנו שעה קבועה בכל יום להתבודד ולהתוודות ולשבר לבינו לפניך כראוי לנו באמת אבל שאר כל היום נזכה להיות מלאים שמחה וחדוה על שלא עשיתנו עכו"ם ובחרתנו מכל עם ולשון וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת, ואפילו לאחר פטירתינו לאורך ימים ושנים נזכה להיות גם אז בשמחה גדולה על שאנחנו מזרע ישראל ועל בריתך שחתמת בבשרינו ועל תורתך שלמדתנו ועל חוקיך שהודעתנו ועל שאנו שוכבים בקברי ישראל ובפאות הראש והזקן שלמים כאשר צוית עלינו בתורתך, ונזכה לזכור את שמותינו גם לאחר פטירתינו ולהחיות עצמינו ולחזק לבינו גם אז במה ששם ישראל נקרא עלינו, בפרט בחיים חיותינו בעולם המעשה הזה אשר ארז"ל היום לעשותם ולא למחר לעשותם, וכבר הודעתנו שעיקר שלימות כל המעש"ט הוא רק כשעושין אותם בשמחה שלימה ע"כ זכינו להיות בשמחה תמיד וע"י שמחתינו ופנים שוחקות ומסבירות שלנו נזכה להחיות ולשמח גם לב אנשים אחרים אשר הולכים מלאים יסורים ודאגות גדולות ואין להם בפני מי לספר ולשפוך את צערם הגדול וכשבא אחד ומראה להם פנים שוחקות של שמחה הוא מחי' אותם ממש ומשיב את נפשם, ולהחיות אדם ולשמח את לבו ולהרים דעתו קצת הוא דבר גדול מאד כמו שארז"ל, וזכינו לשבר לבינו לפניך באמת, ועי"ז דייקא נזכה לבא אח"כ לשמחה גדולה כאשר הודעתנו ע"י חכמיך הקדושים שזה סימן אם הי' לו להאדם לב נשבר באמת כשבא אח"כ לשמחה, וקיים לנו מקרא שכתוב הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה, ונאמר והפכתי אבלם לששון ונחמתים ושמחתים מיגונם, ונאמר לב יודע מרת נפשו ובשמחתו לא יתערב זר, אכי"ר:

(טית) [מו מז מח מט] **רבש"ע** זכינו לשמור את המחשבה מאד והצילנו מכל מיני מחשבות חוץ ח"ו, וזכינו לחשוב תמיד מחשבות טהורות וקדושות, כי כבר הודעת לנו גודל יקרת המחשבה שהוא למעלה מהכל, ויכול האדם להשיג ולהגיע במחשבתו למעלה מעלה מאד וע"כ צריכין לשמרה מאד, וזכינו שיהי' לכל אחד מאתנו עת ושעה קבועה בכל יום ויום ליישב דעתינו היטב על כל אשר נעשה עמנו בזה העולם, ועל מה באנו לזה העולם

השפל

הטפל ולשום לבינו היטב על כל המעשים אשר עשינו מנעורינו עד היום הזה, אם כך ראוי באמת לבלות ימינו במעשים כאלו ומה יהי' הסוף והתכלית מאתנו ומכל תאות עוה״ז והבליו ושטותיו, ובפרט מהתאוה שיש לכמה בני אדם שיהיו מפורסמים וחשובים ומנהיגים את העולם אשר באמת הכל הבל ורעות רוח אפילו בעוה״ז כי הם מלאים יסורים ובזיונות, ובפרט כי תאות הפירסום והחשיבות מבלבל דעתם כ״כ עד אשר קשה להם לכוין בשום דבר לשם שמים לבד, ורוב מעשיהם הטובים מעורבים ומבולבלים בפניות ומחשבות זרות שיתקבלו מעשיהם בעיני בני אדם, וזכינו ליישב דעתינו היטב בכל יום ויום בישוב הדעת חזק ותקיף מאד, ומזכה שיהי' קיום וחיזוק גדול לישוב דעתינו ויאריך זמן הרבה אצלינו הדעת המיושב באופן שלא יהי' מעשינו אח״כ סותרים את יישוב דעתינו, רק אדרבא נזכה שיהי' כל מעשינו עשוים בדיעה קדושה טהורה ונכונה ומיושבת רק לשם שמים לבד, ונזכה לבטל רצוננו מפני רצונך באמת, ונזכה לחזק עצמינו מאד בעבודתך תתברך ולהתחיל בכל פעם התחלה חדשה בעבודת ה׳, ואפילו כמה וכמה התחלות ביום אחד, ולא נניח את עצמינו ליפול מעבודת ה׳ ח״ו ע״י שום נפילה וחלישות ובלבול הדעת בעולם כלל, רק אחר כל הנפילות והירידות ח״ו אעפ״כ נהי׳ חזקים בדעתינו למשוך ולהשתוקק ולהתגעגע ולכסוף ולצעוק ולהתפלל ולהתחנן אליך תמיד שתקרבנו לעבודתך, ונזכה לעשות כל מה שנוכל בעבודת ה׳ בשמחה ואפי׳ אם יהי׳ איך שיהי׳, ונזכה להתחזק בעבודת ה׳ כ״כ עד אשר נהי׳ מרוצים לעשות כל מה שנוכל לעשות בעבודת ה׳ אפי׳ בלא עוה״ב, היינו אפילו אם יתגבר עלינו החלישות דעת כ״כ עד אשר יהי׳ נדמה לנו בדעתינו שרחוק מאד שנזכה לחיי העוה״ב לפי גודל התרחקותינו מהשי״ת ולא עוד אלא שבודאי נהי׳ מוכרחים לירד לתוך הגיהנם ח״ו ומי יודע מה יהי׳ נעשה עמנו לאחר פטירתינו אעפ״כ לא יבלבל אותנו כל אלו המחשבות מעבודתך ח״ו רק אדרבא נתחזק עי״ז ביותר לעסוק בעבודת ה׳ בכל יכלתינו כל ימי חיינו כל זמן שהנשמה בקרבינו, וכל כוונתינו יהי׳ שלא על מנת לקבל פרס כלל רק למלאות רצונך ית׳, ואתה כטוב בעיניך תעשה עמנו, כי צדיק וישר אתה, אל אמונה ואין עול, ובזכות גדולי הצדיקים שזכו לעבוד אותך באמת שלא על מנת לקבל פרס כזכה גם אנחנו לחזק לבינו בעבודת ה׳ ולעשות כל מה שנוכל לעשות ולחטוף איזה מצוה או תורה ותפלה כל מה שנוכל לעשות רצונך, ואם לא יגיע לנו ח״ו עוה״ב ע״פ משפטיך הטובים והישרים נהי׳ מרוצים באמת לעבוד אותך כל ימי חיינו בלי תקות שכר חיי עוה״ב, וכבר אחז״ל יפה שעה אחת בתשובה ומעש״ט בעוה״ז יותר מכל חיי עוה״ב, וזכינו לקבל על עצמינו מסירת נפש על קידוש השם בכל עת, ונהי׳ מרוצים באמת לסבול כל מיני יסורים ועינוים קשים וכל מיני הכאות וחבלות שבעולם בשביל קדושת שמך, ונזכה לקיים מקרא שכתוב ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני ה׳ מקדישכם, אכי״ר:

(י) [רסן] (לשבת ולחנוכה) רגלי עמדה במשור במקהלים אברך ה׳, רבש״ע חוס וחמול עלינו ברחמיך הגדולים וזכינו

להאמין בך באמונה שלימה כי אתה ידעת גודל מעלת קדושת האמונה הקדושה אשר היא יסוד ושרש כל התורה והעבודה, ועליה עומדים כל המדות טובות וכל התורה כולה, וכמו שאחז״ל בא חבקוק והעמידן על אחת וצדיק באמונתו יחי׳, וכן אתה ידעת כי האמונה הקדושה היא מקור של כל ההשפעות טובות וכל הברכות וכמ״ש

וכמ"ש אים אמונות רב ברכות, וכשפוגמין באמונה ונופלין לאיזה בחי' כפירות ר"ל אזי ע"י הקליפות והסט"א נוטלין ח"ו ההשפעות והברכות, ואתה ידעת גודל שפלותינו ועניותינו וחסרון פרנסתינו וגודל אריכת גליותינו ותוקף התגברות הגזירות והצרות ברוחניות ובגשמיות בכלליות ובפרטיות הכל בא רק מחמת פגם האמונה, וכמ"ש ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה ואנכי הסתר אסתיר פני וכו' כי פנה אל אלהים אחרים, ע"כ חוס וחמול עלינו בזכות אבותינו הקדושים שהיו מאמינים בך באמת ואמור לצרותינו די, וזכינו להאמין בך ובצדיקיך הקדושים באמונה שלימה וישרה בלי שום ערבוב ובלבול כלל. רבש"ע אתה הודעתנו כי עיקר בלבולי אמונה נמשכין ע"י גאוה וגדלות, כי מי שיש בו גסות הרוח אין אתה יכול לדור עמו כביכול כמו שארז"ל, וכאשר אתה מסתלק ממנו ומסתיר פניך ממנו אזי באין עליו כפירות ר"ל, ובאמת כפי אשר אנו יודעים גודל שפלותינו ופחיתותינו ועומק ירידתינו בגשמיות וברוחניות בוודאי לא יעלה על הדעת כלל שיהי' לנו עדיין איזה התפארות וגדלות, אבל אתה ידעת גודל התגברות הבע"ד ואיך שמסמא עיני האדם לגמרי עד שמביאו למה שמביאו ואעפ"כ אינו מכיר את מקומו ומתפאר ומתגאה כאלו יש לו כל השלימות שבעולם, ע"כ חוס וחמול עלינו וזכינו לפקוח עינינו, וזכינו שנראה ונבין ונסתכל היטב עכ"פ על גודל שפלותינו ופחיתות מדריגתינו ולא נתגאה ח"ו, רק אדרבא יהי' לנו לב נשבר ורוח נשברה באמת כראוי לנו לפי בחינתינו ומדריגתינו השפילה מאד, וזכינו ג"כ להסתכל ולראות בעינא פקיחא בכל עת על גודל רוממותך ותפארתך וע"י זה נזכה שיהי' נשבר רוחינו בקרבינו ביותר עד שנזכה להיות שפלים וענוים באמת, וע"י זה נזכה שתאיר פניך אלינו ותשרה שכינתך בקרבינו, כמ"ש מרום וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח, ונזכה להאמין בך באמונה שלימה ישרה ונכונה ותקרבינו אליך ברחמים, רבש"ע אתה הודעתנו גודל מעלת וקדושת שבת ושע"י שמקבלין שבת בכבוד ובקדושה כראוי ע"י זוכים לעינים פקוחות לראות שפלות עצמו ורוממות השי"ת, ע"כ חוס וחמול עלינו וזכינו לקבל קדושת שבת קודש בשלימות, והצילנו מכל מיני חלול שבת ר"ל, וזכינו להיות באמת בכלל שומרי שבת מחללו, שארז"ל כל השומר שבת כהלכתו אפי' עובד ע"ז כדור אנוש מוחלין לו, ונזכה ע"י קדושת שבת לענוה ושפלות אמיתי ולבטל מאתנו מדת הגאוה והגסות בתכלית הביטול, וע"י זה נזכה לבער ולבטל כל מיני כפירות וע"ז ופגמי אמונה, ותזכינו להאמין בך באמונה שלימה עד שע"י זה יהי' נמתקין כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל ויתתקן ויתמלא פגימת הלבנה ויהי' נעשה יחוד שלם בין שם הוי' ושם אלקים, ויקויים מקרא שכתוב והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, ותמשיך עלינו הארה שלימה ואמיתיית מבחי' טוה"ב שאז שמך הגדול הוי' ית' יהי' נקרא ככתיבתו כמו שארז"ל, רבש"ע זכינו לקיים מצות הדלקת נר חנוכה בזמנו בקדושה גדולה וע"י קדושת המצוה הזאת נזכה ג"כ לעינים פקוחות שתאיר עינינו ותזכינו לראות באמת גודל שפלותינו ופחיתותנו וגודל רוממותך וגדולתך תתברך עד שנזכה ע"ז לברר ולזכך את האמונה הקדושה שלא יהי' בה שום אחיזת הכפירות ובלבולי אמונה ר"ל, וע"י זה נזכה לקבל ממך כל ההשפעות טובות וחסדיך הגדולים, ויקויים בנו מקרא שכתוב להגיד בבוקר חסדך ואמונתך בלילות, ונזכה שתפתח לנו כל שערי הקדושה עד שנזכה לעבוד אותך באמת, ויקויים מקרא שכתוב

שכתוב פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים, ונאמר פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה, זה השער לה' צדיקים יבואו בו, אכי"ר:

(יא) שיחות שבח"מ בסיפורים חדשים סי' כ"א כ"ב

רבש"ע זכינו להתקרב לצדיקים אמיתיים ולהאמין בהם באמת ולא אהרהר אחריהם כלל ולא יעלה בלבי שום קשיא עליהם, ותזכינו להתחזק באמונה שלימה בך ובצדיקך האמיתיים בחיים חיותינו עד שנזכה עי"ז להתחזק באמונה ישרה באמת גם לאחר פטירתינו מן העוה"ז, כי כבר הודעתנו שגם לאחר פטירתו של אדם יש קליפות וסט"א או מלאכי חבלה שמנסין את האדם ורוצים לבלבל את האמונה שלו, ואם אינו חזק בשלימות אמונה בחיים חיותו אזי יש להם כח לבלבל אותו ביותר אחר פטירתו ולהרחיקו מהאמונה הקדושה, ואתה ידעת גודל הרחמנות שיש על זה האדם, כי הלא עיקר יגיעת האדם ועבודתו הוא רק בשביל התכלית, כי בחיים חיותו א"א לו לידע ולהבין ולהרגיש הטעם באמת הנעים והקדוש שיש בהתקרבות אל הקדושה, מחמת עכירת החומר שהוא מסך המבדיל, וכן מחמת שאר מניעות ובלבולים של זה העולם, ע"כ עיקר תקוותו הוא שלאחר פטירתו כשיפשיט את חומרו וגשמיותו אז יזכה להבין ולידע ולהרגיש באמת נועם מתיקות עריבות ידידות התקרבות לתורה ועבודה ולהצדיקי אמת ואז ידעו ויבינו ביותר מה שזכו ללמוד ולשמוע חידושי תורה אמיתיים מהצדיקי אמת בחיים חיותם בעוה"ז. לבד מה שיזכו לשמוע אז, וכן מה שיזכה כל אחד להשיג מצד נשמתו, ואם ח"ו מבלבלין דעתו גם לאחר פטירתו בודאי אין רחמנות גדול מזה, ע"כ חוס וחמול עלינו ברחמיך הגדולים וזכינו להתחזק בהאמונה הקדושה בך ובצדיקך האמיתיים בחיים חיותינו בהתחזקות גדול כל כך עד שנזכה להיות חזקים בהאמונה הקדושה בשלימות גם לאחר פטירתינו לאורך ימים ושנים, ולא יוכלו להטעות אותנו אז בשום אופן, ולא יהיו יכולים למנוע אותנו אז מלילך אל הצדיקי אמת תיכף אחר פטירתינו בכדי לקבל מהם תיקון לנשמותינו. וזכינו להתחזק מאד בענין אמונת חכמים והתקרבות לצדיקי אמת, ונזכה להיות רגילים לבא אליהם ולהתענג ולשבוע מזיו הדרת פניהם הקדוש ולשמוע חידושי תורה מפיהם ועצות טובות והנהגות ישרות כפי הצורך לתיקון נפשותינו, ונזכה להיות חזקים בענין זה מאד עד שלא יוכל לבלבל ולמנוע אותנו מזה שום מונע ומעכב ומבלבל, ונזכה לשבר כל מיני מניעות ולהיות מרוצים להפקיר כל אשר יש לנו ולהיות לנו מסירת נפש ממש בשביל ההתקרבות לצדיקי אמת בחיים חיותינו, עד שנזכה עי"ז שגם לאחר פטירתינו לא יוכל למנוע אותנו שום מונע ומעכב מחבל ומקטרג מלילך ולבא תיכף אל הצדיקי אמת בשביל תיקון נשמותינו, ועזרינו שנזכה בכח וזכות ההתקרבות לצדיקי אמת להשלים מעשינו בעוה"ז בשלימות גדול, ונזכה להשמר מכל חטא ופגם ח"ו, ונזכה להרבות בתורה ותפלה ומעש"ט עד שיהי' לנו לבושים קדושים לנשמותינו באופן שנזכה לבא עי"ז לתכלית השלימות שצריך האדם לבא לעוה"ב. רבש"ע אתה ידעת גודל הרחמנות שיש על האדם לאחר פטירתו, כי יש בני אדם שהם שם ערומים ממש מחמת קלקול מעשיהם כ"כ עד שאין להם לבושים קדושים כלל להתלבש בהם, ויש שנידונין עי"ז להיות נאבדין בכף הקלע ר"ל, ושם א"א לרחם עליהם כלל ולהיות בעזרתם, כי בעוה"ז כשאדם ערום ח"ו יכולים אנשים אחרים לרחם עליו ולעשות לו איזה

מלבוש

מלבוש, אבל שם בעוה"ב כל אחד נידון לפי מעשיו ומה יכול חבירו לעזור לו, אבל אעפ"כ כבר הודעת לנו גודל מדת רחמיך וחסדיך וגודל זכות וכח הצדיקי אמת, עד אשר גם בעוה"ב יש להם כח ויכולת להלביש את מי שהי' מקורב אליהם ומקושר בהם באמת בחיים חיותו, במלבושי כבוד מהלבושים קדושים שיש להם לרוב ע"י ריבוי זכיותיהם ומעשיהם הטובים הרבים והעצומים מאד, ועי"ז יכולין להציל את האדם מעונשים קשים ומרים ר"ל, ע"כ חוס וחמול עלינו וזכינו להתקרב אליהם ולהתקשר בהם בהתקשרות אמיתי דקדושה בחיים חיותינו, ונזכה להחזיק אותם ולתמוך את ידם בכל האפשר לנו, ולשמש אותם בכל כוחינו ולילך בדרך עצתם ולקיים ככל דבריהם הנאמרים באמת באופן שנזכה להצליח עי"ז בהצלחה אמיתיית ונצחיית בעוה"ז ובעוה"ב, ויקוים בנו מקרא שכתוב חונה מלאך ה' סביב ליראיו ויחלצם, ודרז"ל לאותם שהם סביב ליראיו שגם הם נחלצים וניצולים מכל רע בזכות היראים והצדיקים שהם מקורבים אליהם וסביב להם, אכי"ר :

(יב) (שם. בענין נסיעתו וישיבתו באומן סי' י"א) **מה'** מצעדי גבר כוננו ודרכו יחפץ, הורני ה' דרכך ונחני בארח מישור למען שוררי, הורני ה' דרכך אהלך באמיתך, אחלי יכונו דרכי לשמור חוקיך, דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני, דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי. רבש"ע זכיני להיות דבוק בך לעולם, ואזכה לעבוד אותך באמת תמיד כל ימי חיי, בשבתי בביתי ובלכתי בדרך בשכבי ובקומי, ותשמרני שלא אכשל לעולם ח"ו ובפרט בהיותי בדרך, אשר אתה ידעת גודל האחריות שיש בדרכים הן בגשמיות מאויבים ורוצחים וגזלנים וגנבים וכל כיוצא בזה, וכן ברוחניות מטירדות הדרך ובלבולי הדעת והמחשבות העוברים על האדם בדרך, בפרט כי בקל יוכל האדם להכשל במאכלות אסורות ר"ל בהיותו בדרך, ואתה ידעת נתיבתי, בארח זו אהלך טמנו פח לי, אך אעפ"כ ההכרח להאדם לפעמים לילך בדרך, ע"כ חוס וחנני ורחם עלי והושיעני ותשמרני תמיד בשבתי בביתי ובלכתי בדרך, ותצילני מכל תקלה ופגם ומכשול ח"ו הן בגשמיות הן ברוחניות, ותעזרני שלא יתבלבל דעתי ומחשבתי ח"ו ע"י הדרך, ואפי' אם לפעמים יהי' ההכרח לפגוע ולהתוועד עם אנשים כאלו הרחוקים ממך מאד כאשר מצוי ברוב הפעמים בדרכים, תעזרני שלא יהיו יכולים לבלבל את דעתי כלל, רק אדרבא אהי' חזק בדעתי מאד בקדושה גדולה ולא יכנסו דבריהם באזני כלל, ואזכור א"ע בכל פעם בקדושת נשמתי אשר היא חלק אלוקי ממעל אשר מצד הנשמה בודאי אנו רחוקים מאד מכל הדיעות הרעות ר"ל, ואנו דבוקים ואחוזים בך באמונתך הקדושה ובכל דברי תלמוד תורתך בקשר אמיץ וחזק בל ימוט לעולם. ותשמרני שלא אכשל ח"ו גם בדברים חיצוניים כגון בענייני מאכל ומשקה שלא יזדמן לפני דבר אסור ח"ו, כי אתה ידעת שקשה מאד להאדם להנצל מכל זה בהיותו בדרכים עפ"י שכלו ודעתו, רק בכחך הגדול ורחמיך הגדולים תצילני ותשמרני מכל רע הן ברוחניות הן בגשמיות כי אתה שומר ישראל. רבש"ע זכני לעשות רצונך תמיד ויהיו כל מעשי לשם שמים ואזכה לקיים מקרא שכתוב בכל דרכיך דעהו והוא יישר אורחותיך. וזכני לכוין רצונך תמיד כי אתה ידעת כמה אני רחוק משלימות הדעת דקדושה וכל זמן שאין להאדם דעת שלימה בודאי בקל יוכל להכשל ח"ו ולעשות דבר שהוא נגד רצונך לגמרי ויהי' נדמה לו

בדעתו

בדעתו שעושה בדבר הזה כרצונך. ע"כ חוס וחמול עלינו וזכינו לכוין רצונך תמיד
לעשות רק מה שאתה חפץ בו ולבלי לסור מרצונך ימין ושמאל לא במעשה ולא
בדבור ולא במחשבה. וזכינו שיהיה נפתח לנו שבילי הדעת והשכל האמת שנזכה
לעשות כל דבר בשכל ודעת אמיתי דקדושה, ולהבין ולהשיג ולידע הפנימיות
האמיתי שיש בכל דבר שאנו עושין עד שיתנוצץ לנו בדעתינו בחי' רוח נבואה רוח
הקודש, ויקוים בנו מקרא שכתוב נפתחו השמים ואראה מראות אלקים שיהי'
נפתחין לנו כל השמים וכל החכמות והשכליים דקדושה, עד שנזכה לראות מראות
אלקים, היינו שנזכה שאתה תראה לנו מה שאנו עושים בעולם ופנימיות החיות
והשכל דקדושה שיש בכל דבר שבעולם, כי באמת כל העולם מלא סודות ורזין
קדושים ואין שום דבר נעשה לבטלה ח"ו, ויקוים בנו מקרא שכתוב והמשכילים
יזהירו כזוהר הרקיע שיהי' נפתח ויזהיר ויאיר לנו אור הדעת והשכל דקדושה
בשלימות, ועי"ז תשמרנו מכל מכשול ח"ו בשבתנו בביתינו ובלכתנו בדרך, כי
כבר גלית לנו שבר"ת של פסוק זה מרומז השם הקדוש המסוגל לשמירה להולכי
דרך, וקיים בנו מקרא שכתוב כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך, אכי"ר:

(יג) (שם בענין עבודת ה' סי' ג') **רבש"ע** זכני להשלים מעשי בעוה"ז והחזירני
בתשובה שלימה לפניך באופן
שיתתקן בשלימות כל הפגמים שפגמתי נגדך, ותשמרני שלא אפגום עוד
מעתה שום עון ופגם כלל, ותעזרני שאחר פטירתי מן העוה"ז לאורך
ימים ושנים אזכה לבא תיכף לתכלית שלימותי. באופן שתצילני מכל העונשים
הקשים והמרים הבאים על האדם לאחר פטירתו כשאינו מטיב את מעשיו בשלימות,
ותצילני מחיבוט הקבר ומדינה של גיהנם ולא אצטרך לסבול שום צער ויסורין כלל
לאחר פטירתי, רבש"ע ידעתי בעצמי כמה אני רחוק לעת עתה מכל זה כי עדיין
אינון הזוכין לזה, בפרט כפי אשר ידעתי בנפשי כי הרעותי את מעשי מאד, אך
אעפי"כ ידעתי כי חנון ורחום אתה ארך אפים וגדל חסד, ויש אצלך רחמים גדולים
כאלו שיכולים להגן גם עלי, עד שאזכה לשוב בתשובה שלימה לפניך ולהטיב
מעשי בזה העולם מעתה עכ"פ באופן שאזכה להנצל מכל רע ומכל העונשים
הבאים לאח"כ ח"ו. בפרט בזכות הצדיקים הגדולים קדושים אשר בארץ המה
אשר זכותם גדול כ"כ עד שיכול להגין גם עלי, ותעזרני שלא אצטרך להתגלגל
ולבא עוד הפעם לעולם הזה, כי אתה ידעת גודל הסכנה שיש להאדם בזה העולם
והבחירה חפשיית, וכמו שארז"ל הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים ומי יודע אם
לא אקלקל את מעשי ח"ו בגלגול השני ביותר ר"ל, ע"כ זכני להיות חזק
בדעתי בזה העולם, ואזכה להתפלל על זה הרבה בחיים חיותי שאזכה להשלים
מעשי בגלגול זה, ולא אצטרך להתגלגל עוד הפעם ח"ו, ואפי' אם לא אזכה להשלים
מעשי ח"ו ובודאי אצטרך לסבול מה שסובל האדם לאחר פטירתו אם אינו
מטיב את מעשיו בשלימות, עשה עמי מה שתעשה ברחמיך הרבים באופן שאזכה
להנצל עכ"פ מעונש הגלגול בעוה"ז עוד הפעם אפילו להתגלגל באדם מישראל
ומכ"ש מאחר גלגולים ר"ל. ותעזרני שאהי' חזק בדעתי בזה מאד גם לאחר
פטירתי מזה העולם, עד שאזכה להתפלל ולהתחנן גם אז ולטעון ולומר בפה
מלא לפני הב"ד של מעלה, עשו עמי מה שתרצו ועשו עמי הגמר והסוף כאן
באופן שיהיה תיקון שלם לנפשי ורוחי ונשמתי, ולא אצטרך להתגלגל עוד הפעם
ח"ו

ח"ו, כי כבר רמוז לנו ע"י חכמיך הקדושים שטענות ואמתלאות כאלו מועילים אפילו לאחר פטירתו של האדם, ומכ"ש אם הוא חזק בדעתו בזה בחיים חיותו ומתפלל על זה הרבה שבודאי תתקבל תפלתו ויועיל לו להיות חזק בדעתו בזה גם לאח"כ. רבש"ע אתה ידעת כי אין בנו שום שכל והשגה להבין ולהשיג שום דבר על מכונו, ומכ"ש בעניינים הנעשים עם האדם לאחר פטירתו, אך לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, כי על רחמיך הרבים. ועל זכות הצדיקים הגדולים אנו נשענים שזכו להשיג ולידע ולרמז לנו ג"כ קצת מזה, ע"כ חוס וחננו וחמול עלינו וזכני להאמין בדבריהם בשלימות ולקשר כל דבריהם האמיתיים במוחינו ודעתינו ולבבינו, באופן שנזכה להצליח עי"ז לגאלה בגופינו ונפשותינו ורוחותינו ונשמותינו בעוה"ז ובעוה"ב, אכי"ר:

(יד) (שם סי' קי"ג) **אוי** לנו כי פנה יום כי ינטו צללי ערב, רבש"ע אתה ידעת איך שהתגבר הבע"ד בעתים הללו ובימינו אלה לבלבל ולערבב את האמונה הקדושה, עד אשר עי"ז נפרדנו ממך ונתרחקנו ממך מאד. וירדנו מטה מטה, בנפילה אחר נפילה; עד בלי שיעור וערך כלל, ואבדנו את המתנה טובה שנתת לנו שנהי' נקראים עליון, כמ"ש את ה' האמרת היום להיות לך לאלהים וכו' וה' האמירך היום להיות לו לעם סגולה וכו' ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת וכו', וע"י שפגמנו באמונתך הקדושה עי"ז אבדנו את המתנה הזאת ונעשה העכו"ם עליונים כי הם עלו למעלה מעלה ואנחנו ירדנו מטה מטה, וגם עי"ז חרבה ירושלים שהיא בחי' אמונה, כמ"ש עיר הצדק קריה נאמנה, וגם עי"ז אבדנו כל ההשפעות טובות והתגברו בנו הדינים מאד, עד אשר עי"ז באנו למה שבאנו, ואתה ידעת כי כל זה גרם לנו עון הגדלות כאשר הודעתנו ע"י חכמיך הקדושים שעיקר הנפילה של האדם הוא ע"י גדלות, כי כל זמן שהאדם דבוק בך ובאמונתך הקדושה אינו יכול לשלוט עליו שום דין ולא יהי' לו שום נפילה, כי מי יוכל ליגע בו באשר הוא קרוב אל המלך, ומי הוא זה ערב את לבו לגשת אליו, אבל ע"י גאוה וגדלות אזי האדם נפרד ממך, כי אין אתה והוא יכולין לדור במקום אחד, ועי"ז הוא בא לפגמי אמונה וכל הדינין שורין עליו ונפילתו גדולה מאד ר"ל והוא מבחי' מחריבי ירושלים ר"ל. רבש"ע אתה הודעת לנו כי עיקר התיקון לזה הוא ע"י בינה, היינו ע"י התבוננות הלב בגדולת הבורא ית' ובגודל רחמיו וחסדיו אשר מתנהג עמנו בכל דור ובכל עת, וכן צריך האדם להתבונן עצמו בגודל שפלות עצמו, ע"כ חוס וחמול עלינו וחנינו מאתך חכמה בינה ודעת וזכנו להתגבר כארי לעמוד בבקר לעבודת הבורא ית' בזריזות גדול, ותיכף תפול עלינו אימה ופחד גדול ע"י שנתבונן בגודל החסדים שעשית עמנו שהחזרת לנו את נשמותינו ונעשינו בריה חדשה ממש ונתחדש מוחינו ושכלינו, אעפ"י שכפי אשר ידענו פחיתות מדרגתינו ושפלותינו אין אנו כדאים לכך, רק אתה מנהיג עולמך בחסד ובריותיך ברחמים ולגדולתך אין חקר, וע"י שנתבונן בזה היטב ועוד בכיוצא בזה עי"ז יהי' נשבר רוחנו בקרבינו באמת ותתרבה ותתרחב ותתגדל אמונתך הקדושה, ויקוים מקרא שכתוב חדשים לבקרים רבה אמונתך, ועי"ז נזכה לבחי' בנין ירושלים ונזכה ליראה מלפניך יראה שלימה, ויקוים בנו מקרא שכתוב עקב ענוה יראת ה', ותמשיך עלינו הארה אמתיית מבחי' עוה"ב שאז יהי' עיקר

התגלות

התגלות הדעת, כמ״ש כי מלאה הארץ דיעה את ה׳ עד שנזכה עי״ז לבנין ירושלים ממש ותתן לנו חלק טוב לעוה״ב. וזכנו לקבל קדושת שבת בשלימות ועי״ז יהי׳ נפתחין לנו שערי בינה שנוכל להתבונן עצמינו בגודל רוממותך ותפארתך ולהכיר היטב כל אחד את מקומו השפל והנמוך, ולבלי להיות ח״ו מעושי. מעשה זמרי ומבקש שכר כפנחס, רק אדרבא נתבונן בעצמינו היטב היכן אנחנו עומדים בשפל המדריגה כזאת, ואיך שבאמת הי׳ ראוי לנו לעמוד במדרגה עליונה מאד כראוי לאיש הישראלי, כי לכך נולדנו ואתה בחרתנו מכל העמים וכו׳ ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת ועשית עמנו חסדים רבים ונסים ונפלאות גדולות בכל עת ובכל שעה, ואנחנו בגודל סכלות דעתינו נמשכנו אחר עצת יצרינו הרע עד שבאנו לשפלות ופחיתות כזה, ותפתח לנו את עיני השכל בזכות קדושת שבת, עד שנזכה לראות בעינא פקיחא ממש בעיני השכל רוממות גדולתך ותפארתך ועומק שפלותינו ופחיתותינו, עד שנזכה עי״ז לענוה ושפלות אמיתי להחזיק כל אחד א״ע למטה ממדריגתו, ועכ״פ יהיה כל אחד מכיר את מקומו ולבלי להטעות את עצמו ולהתפאר ולהתגאות ח״ו, ועי״ז נזכה ליראה את שמך הגדול באמת ולהיות מלאים אימה ופחד מלפניך בכל עת ובכל שעה, ותזכני להאמין בך באמונה שלימה עד שנזכה עי״ז לבנין ירושלים ולקיבוץ גליות באמת, ויקויים בנו מקרא שכתוב בונה ירושלים ה׳ נדחי ישראל יכנס אמן כן יהי רצון:

(השמטות מספר ליקוטי תפלות ח״א).

(א) בתפלה **ב** דף ב׳ ע״ב אחר שורה כ׳ קודם תיבות והננו מכוונים וכו׳.

אנא מלך רחום וחנון זכינו נא לעסוק הרבה בלימוד התורה הק׳ בכל יום ויום, ונזכה ללמוד תורה לשמה היינו שיהי׳ כל למודינו רק למען נזכה לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה, ונזכה שכל אותיות התורה שיצאו מפינו שהם בחי׳ ניצוצי נשמות, כולם יבואו ויוכללו ויתלבשו בתוך התפלה הק׳ ויתחדשו שם לטובה בבחי׳ עיבור, ועי״ז תושלם הארת התפלה ביותר כאשר הודעת לנו ע״י חכמיך הק׳ ז״ל, ונזכה להתחזק מאד בעבודת התפלה תמיד ולבלי לייאש עצמינו ח״ו מצעקה וזעקה ותפלה לעולם, רק נזכה להאמין באמונה שלימה, שאע״פ שארך עלינו הגלות כל כך וכל עמך בית ישראל צועקים אליך בכל יום ומרבים בתפלות וזעקות שתאיר פניך אלינו ותבנה לנו את בית מקדשינו ותגאלינו גאולת עולם ועדיין לא נושענו. אעפ״כ נדע ונאמין באמונה חזקה ושלימה שאין שום תפלה נאבדת והולכת לריק ח״ו, רק אדרבא כל תפלותינו בודאי הצדיקים שבכל דור ודור מעלים אותם ומקימין אותם, ובונין מהם קומת השכינה כביכול עד שישתלם שיעור קומתה, ואז יבא משיח וישלים אותה, ויקים אותה בשלימות והננו מכוונים בתפלתינו ומקשרים את כל תפלותינו ועסק התורה שלנו לכל הצדיקים שבדורינו וכו׳:

(ב) בתפלה **ה** בתחילתה שורה ג׳ קודם תיבת ובכן וכו׳.

רבש״ע מלא רחמים זכינו לשמוע קול שופר בר״ה הק׳ מתוקעים הגונים יראים וחרדים לדבר ה׳ וקול השופר הק׳ יפגע בהמוחין שלנו, והקול הזה יהי׳ בבחי׳ רעמים עד שעי״ז תפול עלינו אימה ופחד גדול מפחד ה׳

ה' ומהדר גאונו, ונזכה שיתפשט ע"ז כל מיני עקמימות שבלבינו, ונזכה לישרות לב ולשמחה גדולה דקדושה כמ"ש ולישרי לב שמחה, ויקוים בנו מקרא שכתוב אשרי העם יודעי תרועה ה' באור פניך יהלכון בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו, ועי"י שמיעת קול שופר בר"ה מאיש ירא וחרד תשמרינו ותצילנו בכל השנה מכל מיני פחדים ומכל מיני היזיקות הבאים לפעמים ע"י ברקים ורעמים ח"ו כמ"ש בקולות וברקים עליהם נגלית ובקול שופר עליהם הופעת:

(נ) שם דף ו' שורה ו' אחר תיבות מעתה ועד עולם.

רבש"ע זכני לקבל קדושת חג הפסח הק' בזמנו בשלימות, ותשמרני בכל ימי הפסח הק' מאיסור אכילת חמץ אפי' במשהו, ותזכינו לקיים מצות אכילת מצה בפסח בקדושה גדולה, ועי"ז אזכה לקבל המוחין הקדושים המאירים אז, ובכח הזה תזכינו לשמור המוחין והמחשבה שלי בקדושה גדולה בכל ימי השנה לעולם, ולא אתן מקום לשום מחשבה חיצונה ובטילה ומכ"ש לשום מחשבה רעה והרהור רע ח"ו ליכנס במוחי ודעתי אפילו כרגע קלה, ולא אכנוס עם פיתויי יצרי הרע בשום טוען ונטען כלל, רק אזכה להתגבר על יצרי תמיד ולגעור בכל מיני מחשבות חיצוניות ובטילות ולגרשם ולהרחיקם ממוחי ולבטלם בביטול גמור באופן שלא יהי' להם שום נגיעה ואחיזה במוחי ומחשבתי אפילו במשהו, ואזכה להיות בכלל הצדיקים אמיתיים דעבדין מצותא ומריבה בסטרין אחרנין דלא יתקריבו למשכנא דקדושה:

(ד) שם ע"ב שורה כ"ב אחר תיבות בשמחה גדולה.

רבש"ע עזריני לקיים בשלימות מה שאמרו רבותינו ז"ל חייב כל אחד ואחד לומר בשבילי נברא העולם, ואזכה לשמור הדברים האלו בלבי היטב בכל עת, ועי"ז אזכה להיות תמיד בורח מן העבירה ואפי' מפגם קל שהוא נגד רצונך ח"ו, בכדי שלא אגרום עי"ז חסרון והיזק ומכשול ותקלה לי ולכל העולם ח"ו, ואזכה אדרבא לראות ולעיין בכל עת בתיקון העולם ולמלאות חסרון העולם ולהתפלל בעבורם:

(ה) בתפלה ך' דף ז' שורה ל"א אחר תיבות ולקבל הכל באהבה.

רבש"ע אתה רמזת לנו מרחוק ע"י חכמיך הק' ז"ל גודל מעלת קדושת ישראל שכ"א מישראל הוא בחי' כתר להקב"ה, ע"כ אבקש ממך ואצפה לרחמים שתזכינו להשתדל לבקש ולחפש תמיד אחר כל צד זכות וטוב שאפשר למצוא בישראל, ואזכה לדון את הכל לכף זכות, ואפילו אותן הקמים עלי ומבזין ומחרפין אותי אזכה לידום ולשתוק להם, ואפילו בלבי לא יהי' לי שום שנאה וקפידא ותרעומות עליהם רק אזכה לדונם לכף זכות שכל כוונתם לשם שמים כי לפי דעתם וסברתם נדמה להם שראוי לבזות אותי, בפרט כי באמת ידעתי כי כל מיני בזיונות שבעולם אינם מספיקים לי לפי גודל פשעי ועונותי המרובים, בפרט כי גם אני מזרע ישראל הק' שהם בחי' כתרא דמלכא ואיך לא נזהרתי בנפשי שלא לפגום ע"י מעשי בכבוד המלך ח"ו ובודאי ראוי אני לכל מיני בזיונות שבעולם כמ"ש ובוזי יקלו, ואיך אפשר לי להתרעם על המבזים אותי ולהיות בלבי עליהם מאחר שאני ראוי לכל זה ויותר עוד מזה, בפרט כי איך אפשר לי לדקדק עמהם על בזיון כבודי מאחר שכ"א מהם יקר כ"כ עד שהוא בחי' כתר להשי"ת, ע"כ זכיני נא לידום ולשתוק להם ולקבל הכל באהבה, עד שאזכה עי"ז לתשובה שלימה שהוא

שהוא בחי' השם הק' "אהי'" בחי' כתר כאשר הודעת לנו ע"י חכמיך הק' ז"ל שם בסוף התפלה.

רבש"ע זכני לתשובה שלימה תמיד בפרט בימי אלול הקדושים שאז פתח לנו משה רבינו ע"ה דרך כבושה לתשובה והדרך הזה כלול משני הבקיאות הנ"ל ומשני השמות הק' שהם שם הוי' ושם אהי' במלואם שהם שם ס"ג הק' ושם קס"א הק', ומשני הנקודות הק' בחי' נקודה העליונה ונקודה התחתונה שהם עיקר שלימות התשובה בחי' תשובה ותשובה על תשובה בחי' תשובת עוה"ז ותשובת עוה"ב שהזכרתי לפניך, ע"כ זכנו אז בימי אלול הק' לתשובה שלימה ונזכה שיומשך עלינו קדושת אלול על כל השנה כולה עד שנזכה להיות בתשובה שלימה לפניך תמיד ולילך בכל דרכי התשובה בשלימות כל ימינו לעולם, ואתה תקבל את כל בחינות ומדריגות תשובותינו ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים באהבה וחיבה גדולה, ויקוים בנו מקרא שכתוב נחפשה דרכינו ונחקורה ונשובה עד ה' כי ימינך פשוטה לקבל שבים:

(ו) בתפלה ז' דף ט' אחר שורה כ"ז קודם תיבות ועזרנו וכו'.

אנא מלך רחום וחנון זכינו להתפלל תפלתינו בכוונה גדולה תמיד עד שנזכה עי"ז לבחי' נסים שהם בחי' למעלה מהטבע ובחי' למעלה מהזמן ועי"ז נזכה לזכרון דקדושה לזכור היטב את כל דברי תורתך הקדושה הכלולים מתרי"ג מצות שהם בחי' תרי"ג עצות דקדושה, ונזכה לזכור בלבנו היטב את כל העצות הקדושות שנתגלו לנו ע"י צדיקים האמיתיים הכלולים ג"כ מבחי' תרי"ג עיטין הנ"ל, ונזכה ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך ולצדיקך האמיתיים באהבה גדולה, ותצילני מהשכחה כי אתה ידעת איך שגברה עלינו השכחה בפרט בעתים הללו אשר בעוה"ר ארך עלינו עול הגלות והצרות והבלבולים עד אשר נאטם לבבנו ושכלינו הולך ודל והתגבר שר של שכחה עד אשר כמעט בשעת הלמוד בעצמו מתגברת תיכף השכחה, ואפי' כשזוכין לפעמים להרגיש קצת מאיזה נעימות דקדושה בדברי תורתך ועצת צדיקך האמיתיים עד שאנו מקבלים על עצמינו באמת לילך רק בדרך עצתם ולקיים ככל דבריהם, אבל ברבות הימים קצת הכל נשכח, וכל זה מחמת שגבר עלינו כח הגשמי והטבעיות מאד עד אשר נפלנו מאד לבחי' תחת הזמן עד אשר אפי' זמן קצר נדמה עלינו כזמן מרובה וארוך, ועי"ז גובר כח השכחה אשר כל סיבתה באמצעות הזמן, ע"כ אבקש ממך חוס וחמול עלינו וזכינו לקיים כל העצות הקדושות עד אשר עי"ז בעצמו נזכה לאמת ואמונה ולתפלה שלימה ולבחי' נסים שהם בחי' למעלה מהטבע והזמן ועי"ז נזכה לזכרון דקדושה תמיד:

(ז) שם ע"ב אחר שורה א' קודם תיבת רבש"ע.

יהי רצון מלפניך ה' או"א שתרחם עלינו ותזמין לנו פרנסתינו ולחמינו בריוח ובכבוד בלי שום טירדא ויגיעה ודאגה כלל, כי אתה הודעתנו שע"י פגם הברית ח"ו בא העדר הפרנסה והלחם ח"ו כמ"ש כי בעד אשה זונה עד ככר לחם, אבל ע"י מצות ציצית ניצולין מפגם הברית וזוכין לפרנסה דקדושה:

(ח) בתפלה ט' דף י"ב שורה י"ט אחר תיבות שרשי הנשמות.

רבש"ע זכינו לעסוק בתורה הרבה לשמה תמיד, כי כבר גלית לנו שאין שלימות לתפלתינו כי אם ע"י לימוד התורה הק', כמ"ש מסיר אזנו משמוע תורה גם תפלתו תועבה, ע"כ חוס וחמול עלינו וזכינו להגות בדברי תלמוד תורתך יומם ולילה, ועי"ז נזכה שתקבל תפלתינו ברחמים, ונזכה לקיים מקרא שכתוב קומי רוני

שהוא בחי' השם הק' „אהי״ בחי' כתר כאשר הודעת לנו ע"י חכמיך הק' ז"ל שם בסוף התפלה.:

רבש"ע זכני לתשובה שלימה תמיד בפרט בימי אלול הקדושים שאז פתח לנו משה רבינו ע"ה דרך כבושה לתשובה והדרך הזה כלול משני הבקיאות הנ"ל ומשני השמות הק' שהם שם הוי' ושם אהי' במלואם שהם שם ס"ג הק' ושם קס"א הק', ומשני הנקודות הק' בחי' נקודה העליונה ונקודה התחתונה שהם עיקר שלימות התשובה בחי' תשובה ותשובה על תשובה בחי' תשובת עוה"ז ותשובת עוה"ב שהזכרתי לפניך, ע"כ זכנו אז בימי אלול הק' לתשובה שלימה ונזכה שיומשך עלינו קדושת אלול על כל השנה כולה עד שנזכה להיות בתשובה שלימה לפניך תמיד ולילך בכל דרכי התשובה בשלימות כל ימינו לעולם, ואתה תקבל את כל בחינות ומדריגות תשובותינו ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים באהבה וחיבה גדולה, ויקוים בנו מקרא שכתוב נחפשה דרכינו ונחקורה ונשובה עד ה' כי ימינך פשוטה לקבל שבים:

(ו) בתפלה ז' דף פ' אחר שורש כ"ז קודם תיבות ועזרנו וכו'.

אנא מלך רחום וחנון זכינו להתפלל תפלתינו בכוונה גדולה תמיד עד שנזכה עי"ז לבחי' נסים שהם בחי' למעלה מהטבע ובחי' למעלה מהזמן ועי"ז נזכה לזכרון דקדושה לזכור היטב את כל דברי תורתך הקדושה הכלולים מתרי"ג מצות שהם בחי' תרי"ג עצות דקדושה, ונזכה לזכור בלבנו היטב את כל העצות הקדושות שנתגלו לנו ע"י צדיקים האמיתיים הכלולים ג"כ מבחי' תרי"ג עיטין הנ"ל, ונזכה ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך וצדיקך האמיתיים באהבה גדולה, ותצילני משכחה כי אתה ידעת איך שגברה עלינו השכחה בפרט בעתים הללו אשר בעוה"ר ארך עלינו עול הגלות והצרות והבלבולים עד אשר נאטם לבבנו ושכלינו הולך ודל והתגבר שר של שכחה עד אשר כמעט בשעת הלמוד בעצמו מתגברת תיכף השכחה, ואפי' כשזוכין לפעמים להרגיש קצת מאיזה נעימות דקדושה בדברי תורתך ועצת צדיקך האמיתיים עד שאנו מקבלים על עצמינו באמת לילך רק בדרך עצתם ולקיים ככל דבריהם, אבל ברבות הימים קצת הכל נשכח, וכל זה מחמת שנגבר עלינו כח הגשמי והטבעיות מאד עד אשר נפלנו מאד לבחי' תחת הזמן עד אשר אפי' זמן קצר נדמה עלינו כזמן מרובה וארוך, ועי"ז גובר כח השכחה אשר כל סיבתה באמצעות הזמן, ע"כ אבקש ממך חוס וחמול עלינו וזכינו לקיים כל העצות הקדושות עד אשר עי"ז בעצמו נזכה לאמת ואמונה ולתפלה שלימה ולבחי' נסים שהם בחי' למעלה מהטבע והזמן ועי"ז נזכה לזכרון דקדושה תמיד:

(ז) שם ע"ב אחר שורש א' קודם תיבת רבש"ע.

יהי רצון מלפניך ה' או"א שתרחם עלינו ותזמין לנו פרנסתינו ולחמינו בריוח ובכבוד בלי שום טירדא ויגיעה ודאגה כלל, כי אתה הודעתנו שע"י פגם הברית ח"ו בא העדר הפרנסה והלחם ח"ו כמ"ש כי בעד אשה זונה עד ככר לחם, אבל ע"י מצות ציצית ניצולין מפגם הברית וזוכין לפרנסה דקדושה:

(ח) בתפלה ט' דף י"ב שורש י"ט אחר תיבות שרשי הנשמות.

רבש"ע זכינו לעסוק בתורה הרבה לשמה תמיד, כי כבר גלית לנו שאין שלימות לתפלתינו כי אם ע"י לימוד התורה הק', כמ"ש מסיר אזנו משמוע תורה גם תפלתו תועבה, ע"כ חוס וחמול עלינו וזכינו להגות בדברי תלמוד תורתך יומם ולילה, ועי"ז נזכה שתקבל תפלתינו ברחמים, ונזכה לקיים מהרה שכתוב קומי

רוני

רוני בלילה לראש אשמורות שפכי כמים לבך נוכח פני ה' ועי"ז נזכה לגאולה שלימה ע"י משיח צדקינו, והתפלות שלנו יהי' כמו חרב וכלי מלחמה אצל מלך המשיח כאשר רמוז לנו ע"י חכמיך הקדושים ז"ל:

(ט) בתפלה י' דף ט"ו שורה כ"ב אחר תיבת לעולם.

רבש"ע אתה הודעתנו חומר עון הגדלות עד שהוא כעובד ע"ז ח"ו, ושכל עיקר גלות ישראל הי' רק ע"י עון הגדלות שהוא בחי' שבע בתי ע"ז, וכן כל עיקר אריכת הגלות מה שזה יותר מאלף ושמנה מאות שנה אשר גלינו מארצינו ועדיין אין אנו יכולין לשוב לארצינו הכל הוא רק מחמת עון הגדלות והרדיפה אחר הכבוד, וגם הודעת לנו כי ע"י עון הגדלות עי"ז האדם הוא בבחי' ע"ז וכותי' מיכתת שעורי', ועי"ז אין יכולין לפתוח פה ולדבר שום דבור דקדושה כי מאחר שמיכתת כתית שעורי' ממילא אין לו כלי הדבור לדבר על ידם, ולא עוד אלא שכשהתורה באה לתוך דיבורים פגומים לתוך פה פגום כזה עי"ז לא די שאין דבורי התורה מאירים לו בבחי' מה שארז"ל פתח פיך ויאירו דבריך רק אדרבא גם התורה עצמה כביכול נתגשם ונתחשך שם מפיו. ע"כ חוס וחמול עלינו מעתה עכ"פ ומלטה נפשינו מעון הגדלות וזכנו שלא נרדוף עוד אחר כבוד עצמינו ח"ו, רק אדרבא נזכה למעט בכבוד עצמינו ולהרבות בכבוד המקום ויתעלה ויתגדל ויתגלה כבודך על ידינו ועי"ז נזכה לפה קדוש ולדבר דיבורים המאירים בבחי' והארץ האירה מכבודו ונזכה לעסוק הרבה בתורה בכל יום ולדבר דברי התורה בפה מלא כמ"ש כי חיים הם למוצאיהם ודרז"ל למוציאיהם בפה ונזכה שהדבורים יאירו לנו לכל המקומות שצריכין לעשות תשובה עד שנזכה לעשות תשובת המשכל ממש, ונזכה לילך ממדריגה למדריגה עד אשר נצא משפלות ופחיתות מדרגתינו עתה עד שאנו בבחי' רגלין ומשולים לעפר ממש, אבל ע"י הדיבורים המאירים נזכה לתשובה שלימה ולצאת ממדריגתינו הפחותה ולבא לתבונות התורה לעומקה:

(י) שם ע"ב בשורה כ' אחר תיבות ויחודא תתאה.

רבש"ע אתה ידעת איך שגם הת"ח וגדולי ישראל אשר זיווגם הוא רק משבת לשבת גם הם צריכין התגברות גדול וזהירות יתירה ושמירה גדולה בענין קדושת שמירת הברית ומכ"ש האנשים הקטנים במעלה שזיווגם גם בימי החול שהם בודאי צריכים שמירה גדולה וזהירות יתירה בענין קדושת הזיווג ושמירת הברית וגם אתה הודעתנו גודל מעלת קדושת הזיווג של עמך בית ישראל בשרשו עד אשר עי"ז נעשה יחודא עילאה ויחודא תתאה אשר כל אחד מישראל צריך שיהיה נעשה זאת על ידו. ע"כ חוס וחמול עלינו ברחמיך הרבים והגדולים ושלח לנו בלבינו ובלב כל עמך בית ישראל התעוררות אמיתי דקדושה שנזכה להתעורר כולנו למקטנינו ועד גדולינו לקדש עצמינו במותר לנו ולהמשיך עלינו תוספות קדושה יתירה בכל פעם בענין שמירת הברית וקדושת הזיווג עד שיהיה נעשה על ידינו קדושת השני יחודים הקדושים שהם יחודא עלאה ויחודא תתאה בשלימות עד שעי"ז יתעלה ויתגדל כבודך הקדוש בשלימות וימלא כבוד ה' את כל הארץ, תאיר ארץ מכבודך נגילה ונשמחה בך, ויקוים מקרא שכתוב יהי כבוד לעולם ישמח ה' במעשיו:

(יא) בתפלה י"ד דף כ"ב בשורה ל"ה אחר תיבות תמים ושלם.

רבש"ע זכני שלא ארצה להשתדל בשום עסק מעסקי עוה"ז רק בשביל נשמתי, וכן כל תפלותי יהי' רק בשביל שלימות תיקון נשמתי. ואפילו אל

התפלות

התפלות שיסדו לנו חכמינו הראשונים ז"ל ומפורש בהם לצורכי הגוף כגון ברכת רפאינו וברך עלינו שבתפלת שמ"ע גם באלו התפלות לא יהי' כוונתי אלא בשביל רפואת נשמתי ופרנסתה ושלימותה, ואאמין ואדע באמת כי כאשר יתתקן ברוחניות ממילא יתתקן גם בגשמיות, ואזכה ממילא לקבל עי"ז גם כל ההשפעות וטובות וברכות הנצרכים לי גם בגשמיות, וזכני להאמין בך באמת ובאמונה שלימה שאתה טוב לכל היינו לכל הדברים הנצרכים להאדם הן רפואה או פרנסה וכל כיוצא בזה מכל אשר יחסר לו להאדם אתה טוב לכל למלאות לו כל משאלותיו ומחסוריו כאשר יתפלל לפניך עליהם באמת ברחמים ותחנונים, ונזכה שיהי' כל השתדלותינו רק אחר השי"ת, ועל כל אשר יצטרך לנו נתפלל רק לפניך תתברך ברחמים ותחנונים ולא נרדוף אחר תחבולות רבות, כי מה לנו להשתדל אחריהם אשר ע"פ רוב א"א וקשה מאד להשיגם כגון הסמים הצריכים לרפואה וכן בענין פרנסה וכיוצא הלא טוב לנו לבקש ולהתחנן על הכל רק לפניך תתברך אשר אתה בנמצא תמיד וקרוב אלינו מאד כמ"ש כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו כה' אלהינו בכל קראינו אליו, ואתה יכול למלאות כל משאלותינו בסיבה קלה וקרובה מאד, כי ממך ית' לא יפלא כל דבר, ועי"ז יהי' כל השתדלותינו רק להרבות בתפלה ובתחנונים תמיד, ונזכה להתפלל בכוונה גדולה תמיד עד אשר עי"ז יהי' נמשך שלום הכללי שלום בכל העולמות ויתקרבו כל העולמות לשלימותן וכן יהי' נמשך שלום בין כל הברואים, שכל הברואים ירחמו זה על זה ויהי' שלום ביניהם ועי"ז ממילא תמשיך חסדיך ורחמיך על כל הברואים כמו שארז"ל כל המרחם על הבריות מרחמין עליו מן השמים ויקוים מקרא שכתוב טוב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו:

(יב) בתפלה י"ט דף ל"א בסוף העמוד קודם תיבת וזכני:

אנא נורא וקדוש זכינו למדת היראה בשלימות ונזכה להתירא ולהתפחד מפניך תמיד באמת ובלב שלם ונזכה לקיים מקרא שכתוב את ה' אלהיך תירא וכו' ועי"ז נזכה לתקן בשלימות את הדיבור עד שכל דבורינו יהי' בקדושה שלימה בבחי' שלימות לה"ק כאשר הודעתנו ע"י חכמיך הק' ז"ל שעיקר התיקון של לשון הקדש תולה ביראת ה' היא אוצרו. רבש"ע אתה הודעתנו שעיקר כל החרפות ובזיונות ובושות נמשכין רק מפגם הברית כי זהו החרפה הגדולה שבכל החרפות וכמו שארז"ל אין בשת אלא במקום ערוין ע"כ חוס וחמל נא עלינו וזכינו מעתה עכ"פ להנצל מהחרפה ובושה הזאת, וזכני לכבוד דקדושה ולשלימות לשון הקודש עד שנזכה שיתרבה ויתגדל כבודך הגדול על ידי הדיבורים שלנו שיהי' בבחי' שלימות לשון הקודש· וזכינו ברחמיך הרבים וכו':

(יג) בתפלה כ' דף ל"ד ע"ב שורה י"ב אחר תיבות עמך ישראל לעולם.

רבש"ע זכנו להתקרב להצדיק האמת והחכם האמת שבדור שהוא בחי' זקן היושב בישיבה ודורש ברבים וזוכה להמשיך בכל פעם חידושי תורה אמיתיים מהלב העליון עם כל התיקונים הנצרכים לזה וקודם הדרוש הוא מקשר עצמו עם נפשות של כל העומדים שם ובאים לשמוע ממנו דבר ה' ושופך לבו כמים נוכח פני ה' בהתקשרות עם נשמותיהם וברחמים ותחנונים דייקא. ואע"פ שנתעורר אז המטה עוז והכח וזכות הנפלא שיש לו להחכם הנ"ל ע"י מלות ומע"ט שלו וזכות עבודתו הקדושה שעובד ה' כל ימיו ביראה ואהבה אמיתיית ובהתלהבות נפלא

ובזריזות

שבזיזות גדול ובחשק נמרץ ונפלא אעפ״כ כל זה אינו מעורר כ״א להכניע הרע שבעדה ולהוציא אותם מתחת רשות דסט״א ולהכניס אותם תחת רשות הקדושה, אבל לפני השי״ת עומד בשעת תפלתו כדל וכרש ואינו תולה בזכות עצמו כלל ומבקש רק ברחמים ותחנונים ובהתקשרות עם נשמות השומעים כדי שיהי׳ תפלתו בחי׳ תפלת הרבים ואז לא ימאסו בתפלתו כמ״ש הן אל כביר לא ימאס, וע״י תפלה כזאת שהיא בחי׳ תפלת רבים ע״ז ניתוסף קדושה יתירה למעלה ג״כ וע״ז משפיע הלב העליון חידושי תורה ביותר. רבש״ע זכני שאהי׳ ג״כ בכלל הקיבוץ הק׳ של אותן האנשים המתקבצים לשמוע חידושי תורה מפי חכם וזקן יושב בישיבה כזה וע״ז לא די שאזכה שיוכנע ויתבטל הרשעות והרע שבי ע״י הטוב שבחכם הדורש אף גם שיהי׳ גם לי חלק בהחידושי תורה שימשיך אז מאחר שיקשר עצמו בתפלתו קודם הדרוש עם נשמות השומעים וממילא תוכלל גם נשמתי עמהם ויהי׳ גם לי חלק בהקדושה יתירה שיתוסף אז למעלה ע״י תפלת החכם הזה כאשר גלית לנו שכל מה שהתפלה היא בהתקשרות עם נפשות רבות ביותר ע״ז ניתוסף הקדושה למעלה ביותר כמ״ש ואתה קדוש יושב תהלות ישראל וע״ז נתעורר הלב העליון להשפיע חידושי תורה ביותר. רבש״ע חוס וחמול עלינו וזכינו לבא לכל מה שבקשנו מלפניך וזכינו להתקרב להזקן יושב בישיבה שעוסק להמשיך חידושי תורה בכל התיקונים הנפלאים הנצרכים לזה עד שנזכה ע״ז בעצמינו ג״כ לדיבורים חמים דקדושה ולחידושין דאורייתא אמיתיים:

(יד) בתפלה **כ״א** דף ל״ו שורה ל״ב אחר תיבות וסימנו בירא״ת י״י.

אנא מלך רחום וחנון זכני להיות עניו שפל וסבלן ולא יחרה אפי על בזיוני ולא אכעוס לעולם על שום דבר, שזה ג״כ בחי׳ קדושת החוטם, וזכני לקדש פי ופיני ואזני כל כך עד שיומשך עלי איזה בחי׳ הארה והתנוצצות דקדושה מקדושת משה רבינו ע״ה המלובש בכל אבר מישראל וזכה לרוח הקודש רוח נבואה במדריגה נפלאה מאד עד שנאמר בו פה אל פה אדבר בו ונאמר בו ותמונת ה׳ יביט ונאמר בו בכל ביתי נאמן הוא, וע״ז אזכה במדריגתי השפילה מאד ג״כ לאיזה התנוצצות דקדושה שיש בו מבחי׳ רוח הקודש שהוא בחי׳ רוח חכמה הבא מקודש, ואזכה עכ״פ בשעה שאני עוסק בתורה ותפלה שתמשיך עלי הארה והתנוצצות אלקות בלבי באמת עד שיהי׳ בזה איזה בחי׳ כל שהוא מבחי׳ ותמונת ה׳ יביט, ואזכה לקיים בתמידות מקרא שכתוב שויתי ה׳ לנגדי תמיד, ואזכה להיות דבוק בך לעולם, בפרט בשעת התפלה אזכה להתפלל לפניך בדביקות גדול, ותהי׳ תפלתי שגורה בפי עד שיהיו דיבורי התפלה שלי בבחי׳ רוח הקודש רוח נבואה ואזכה לדבר עמך ולשפוך שיחי לפניך כאשר ידבר איש אל רעהו פנים בפנים ופה אל פה, ואזכה להיות נאמן רוח מכסה דבר, וזכינו להתקרב לצדיקי אמת שזכו לקדש את השבעת הנרות בשלימות עד שזכו לבחי׳ שפע אלקי בחי׳ רוח הקודש בחי׳ השגת אורות המקיפין אור הפנים במדריגה עליונה מאד, שמרה נפשי והצילני שלא אפגום בכבודם ח״ו ולא אסור מדבריהם ימין ושמאל, והצילני מכל מיני חרפות ובושות הבאים על אלו הפוגמים בקדושת שבעת הנרות בקדושת אור הפנים ח״ו בפרט ע״י שפוגמין ח״ו בכבוד חכמים אמיתיים שזכו בשלימות לקדושת שבעת הנרות והמשכת אור הפנים בעולם. וכל מה שפגמתי עד הנה וכו׳:

(טו) שם דף ל"ח אחר שורה ו' קודם תיבת ותרחם וכו'.

רבש"ע אתה רמזת לנו ע"י חכמיך הק' ז"ל שעיקר יצירת האדם ולידתו וביאתו לעוה"ז וכניסתו לחופה עם בת זוגו, וחיוב הולדת הבנים הכל הוא רק בשביל להמשיך שכל הפנים בעולם, שהיא המשכת אור הדעת האמת, לידע בידיעת אלקותך תתברך בידיעה נפלאה וקדושה הנמשכת מבחי' שפע אלקי, רוח הקדש, אורות המקיפין, אור הפנים. וזה כל עיקר עבודת האדם בעוה"ז, ועי"ז זוכה כל אחד כפי עבודתו שאחר הסתלקותו תעלה נשמתו לאור הפנים, אך גם אז אחר הסתלקותו אי אפשר לבא לתכלית שלימותו עד שישארו ממנו בנים בעוה"ז שיעסקו גם הם וימשיכו שכל הפנים בעולם, וכן הוא לדורות עולם, ע"כ חוס וחמול נא עלינו וזכינו לעסוק כל ימי חיינו בתורה ועבודת ה' באמת, ונזכה להרבות בתפלה ותחנונים ולצעוק הרבה מעומק לבנו עד שנזכה להמשיך המוחין מהעלם אל הגילוי מבחי' עיבור ללידה, ונזכה לקדושת שבעת הנרות בשלימות, עד שנזכה עי"ז להמשיך המוחין מבחי' מקיפין לפנימיים, עד שנזכה להמשיך אור החכמה והמוחין דקדושה שהם בחי' שפע אלקי רוח הקודש אור הפנים לתוך פנימיות דעתינו ממש, עד שנזכה עי"ז שנתדבק בך לעולם ולהיות נכלל באחדותך באמת גם בחיים חיותינו בעוה"ז, ונזכה שיהי' זיווגינו בקדושה גדולה ולהוליד עי"ז בנים קדושים וטהורים צדיקים ות"ח אמיתיים, ונזכה לקיים מקרא שכתוב והודעתם לבניך ולבני בניך וכתיב ושננתם לבניך וכן ולמדתם אותם את בניכם, ונזכה שישאר מאתנו הארת הדעת דקדושה גם בבנינו ויוצאי חלצינו, ונזכה לגדל את בנינו לתורה ולחופה ולמעש"ט, ונזכה להשיאם סמוך לפרקם ולראות בנים לבנינו, רבש"ע אתה הודעת לנו בסוד מצות נישואין ע"י חופה וקידושין שמרמז ג"כ לזה שעיקר הנישואין והזיווג דקדושה שהוא בשביל הולדת הבנים הכל הוא רק בשביל להמשיך שכל הפנים בעולם שהוא בחי' חופה בחי' קדש, וזה בחי' שבעת ימי המשתה, כנגד קדושת שבעת הנרות, שעי"ז זוכין להמשיך שכל הפנים הנ"ל ולהכנים המקיף לפנים, ע"כ חוס וחמול עלינו וזכינו להשיא את בנינו סמוך לפרקן ע"י חופה וקדושין כדת משה וישראל. ונזכה לקיים מצות הכנסת כלה לחופה גם אצל אחרים, ונזכה להשיא יתומים ויתומות ובני עניים ולהכניסם לחופה ולשמוח עמהם בשמחה גדולה, ונזכה ע"י מצות הכנסת כלה לחופה שיומשך עלינו ועל כל ישראל ובפרט על החתן ועל הכלה ואביהם ואמם והשושבינין ועל כל המשתדלים עמהם לשמוח בשמחתם, כולם יזכו לקבל הארה אמיתיית מקדושת חופה וקידושין בשרשם ומקדושת החופות שעתיד הקב"ה לעשות לצדיקים בגן עדן, ומשרש קדושת התקרבות ישראל לאביהם שבשמים שהי' ע"י בחי' חופה וקידושין כמו שארז"ל. עד שנזכה עי"ז להמשיך שכל הפנים בעולם ונזכה להשיג אותך ולידע ממך בידיעה שלימה ואמיתית. ולהיות דבוקים בך לעולם כראוי לאיש הישראלי באמת, ותרחם עלינו וכו':

(טז) שם ע"ב שורה ל"ה אחר תיבת ובצל כנפיך תסתירנו.

רבש"ע זכינו לישב בסוכה של לויתן, ונזכה להיות ג"כ בכלל הצדיקים שארז"ל עתיד הקב"ה לעשות חופה לצדיקים בג"ע וכל צדיק וצדיק נכוה מחופתו של חבירו, וזכינו לקבל הארה והתנוצצות אמיתי דקדושה מאורות החופות הקדושות האלו גם בעוה"ז. רבש"ע אתה הודעתנו גודל הארת השגת הדעת שיתגלה לעתיד לבא עד שכולם ידעו את ה' כמ"ש לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה

הארץ

הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים, ואפי' גוים ואומות העולם יהי' להם השגת הדעת כל כך עד שגם הם יבינו וידעו שכל הגדולה שהי' להם והשפלות שהי' לנו בעוה"ז הכל הוא לטובתינו, ושבאמת כל זאת הגדולה היא לנו, ולהם השפלות, מה שעכשיו א"א להבין כל זה, ולכאורה היא ידיעה גדולה, אעפ"כ הידיעה הזאת יהי' אצלינו ללעג ולשחוק לפי ערך ידיעתינו, כי זה הדעת שיהי' לנו אז זה אי אפשר כעת אפי' לדבר ממנו כי היא עכשיו עדיין בבחי' מקיפין, ואעפ"כ גם בבני ישראל בעצמן בודאי יהי' הפרש גדול בין כל צדיק וצדיק בענין השגת הדעת ומכ"ש בין צדיק לאיש פשוט וכשר, ומכ"ש בין צדיק לרשע ח"ו, וגם אתה הודעתנו שכל הצרות והיסורים והגלות וכל החסרונות שיש להאדם הכל הוא רק בחסרון הדעת, וכמו שאחז"ל דעת חסרת מה קנית דעת קנית מה חסרת, כי עיקר החסרון והשלימות תלוי בדעת, וכן כל הכעס והאכזריות הכל הוא רק מחמת חסרון הדעת. ועיקר הנחמה אמיתית על כל הצרות והיסורין והגליות הכל הוא רק ע"י המשכת הדעת, ע"כ חוס וחמול עלינו מעתה עכ"פ וזכינו לקשר דעתינו היטב לאור הדעת האמיתי שיתגלה לעתיד לבא, ונזכה להשתדל כל ימינו רק בענין המשכת הדעת ולהשלים דעתינו בכל פעם ביותר, עד שנזכה ע"י להמתיק כל הדינים ולבטל כל מיני כעס ואכזריות ולהנצל מכל מיני צער ויסורין ולהשלים כל החסרונות, ונזכה לגאולת עולם ולראות בנחמות ציון ובשמחתה, ויקוים בנו מקרא שכתוב אז ימלא שחוק פינו ולשונינו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל ה' לעשות עם אלה הגדיל ה' לעשות עמנו היינו שמחים. רבש"ע אתה ידעת כמה וכמה אורבים עלינו מכל צד ומצידי צדדים, והעיקר על השכל והמחשבה שהוא עיקר האדם, ובמקום שחושב השכל שם כל האדם, ע"כ חוס וחמול עלינו שמרה נפשי והצילנו מכל מיני מחשבות פגומות ובטילות, ומכ"ש מכל מיני מחשבות רעות ח"ו, וזכינו לחשוב רק מחשבות טובות וקדושות, ותהי' מחשבתי רודפת להשיג בכל פעם ידיעה חדשה באלהותך יתברך, ואזכה להמשיך בכל פעם מקיפין חדשים ולהכניסם לתוך פנימיות השגת שכלי, והשכליים המקיפים יהיו בבחי' לבושים קדושים לשכלי אשר נמשכין בפרט מאור החשמל הק' שהוא בגימ' מלבוש אשר ממנו בורחים כל המשחיתים, ועי"ז אזכה להנצל מכל אורב ומסטין הן ברוחניות הן בגשמיות, ויקוים בי מקרא שכתוב עוז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון. רבש"ע אתה הודעתנו שעיקר הזמן המסוגל לזה ביותר להמשיך אורות המקיפין האלו הוא בחדש אלול, ע"כ זכינו לקבל קדושת חדש אלול בזמנו כראוי ולהשתדל בו בענין זה ביותר, עד שאזכה גם בכל השנה לעסוק רק בזה להמשיך בכל פעם מקיפין חדשים ולהשיג בכל פעם השגה יתירה וידיעה חדשה בהשגת אלהותך יתברך. רבש"ע חוס וחנינו וכו':

(יז) בתפלה ל"א דף ס"ו שורה כ"ז אחר תיבות לעשות רצונך באמת וכו'.

רבש"ע זכינו להתקרב להצדיק הגדול והרב האמת שבדור שהוא דומה למלאך ה' צבאות, היינו שהוא צדיק וחסיד גדול מאד בחסידות ומעשים טובים ולמדן גדול בתורה, ואזכה לשמוע דברי תורה מפיו הק', ויהיו דברי תורה שלו נעשין אצלי סם חיים, שאזכה להתעורר על ידם לתשובה שלימה ולקבל מהם דרך ישרה לעבודת ה' באמת כפי שרש נשמתי וכפי בחינתי ומדריגתי, וזכני להיות בבחי' נכנס בשלום ויוצא בשלום בענין ההתקרבות להצדיק, ושמרני שלא יתלהב לבי יותר מהמדה ע"י האור שיאיר בי הצדיק בכדי שלא אהי' ח"ו בבחי' הציץ ומת הציץ

ונפגע

ונפגם ח"ו, ואזכה שלא אפריד לעולם בין מעלת למוד התורה ובין מעלת הצדקות והחסידות, רק אדע באמת כי לא המדרש הוא העיקר אלא המעשה, ותכלית תורה תשובה ומעשים טובים, וכל אימת שאזכה לשמוע חידושי תורה מפי הצדיק האמת לא אסתכל העיקר על החריפות שיש בדבריו, רק העיקר על אמיתת הפלגת הצדקות והחסידות וגודל היראת שמים שיש בכלל דבריו הק', וכמו שדרז"ל יראת ה' היא אוצרו אי איכא יראת ה' אין וכו', וכל שיראת חטאו קודמת לחכמתו חכמתו מתקיימת, וזכני להרבות בלמוד התורה תמיד וכל כוונתי יהי' בשביל שאזכה ע"ז לקיים כל מצות התורה באהבה וביראה ובשלימות אמיתי כראוי לאיש הישראלי, ואפי' בשעת ירידה ממדריגתי ח"ו, אזכה לחזק את עצמי ולהחיות את נפשי העיקר רק בהנקודה של יראת שמים הנשאר בי עדיין, ואזכה שיהי' כל לימודי לעולם בבחי' סם חיים, עד שאזכה שע"י כל אותיות התורה היוצא מפי יהי' נעשין פעולות טובות בעולם, ובכן תרחם עלינו וכו':

(יח) בתפלה מ"ט דף ל"א ע"ב שורה כ"ז אחר תיבות ויחודא תתאה.

רבש"ע זכינו לעבוד אותך בכל לבבי כמ"ש ולעבדו בכל לבבכם, ובפרט בשעת התפלה שהוא עיקר עבודה שבלב אזכה לכוין לבי היטב בתפלתי ולשום כל לבי באמת על כוונת התפלה, ואזכה להתפלל לפניך בכל לבי באמת, בלי שום מחשבה זרה וחיצונה כלל, ואזכה לעסוק תמיד בעבודת התפלה באמת, ויקוים מקרא שכתוב ואני תפלה. ותהי' תפלתי חשובה לפניך כאלו הקרבתי כל הקרבנות שבעולם, בפרט קרבן עולה שמכפר על הרהור הלב. ונזכה שע"י תפלתינו יהי' עלי' גדולה ושלימה לשני הבתים ביתא עילאה וביתא תתאה, ותבנה עירך במהרה בימינו ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות. רבש"ע אתה לבד ידעת עומק ירידתינו ונפילתינו ופחיתות ושפלות מדריגתינו בעת הזאת, וכמה אנו רחוקים מעבודת התפלה בשלימות בתכלית הריחוק, ועי"ז מתגברת הירידה והנפילה בכל פעם ביותר ברוחניות ובגשמיות, וגם אתה ידעת כמה אנו רחוקים מעלה שלימה עד אשר נפלה עטרתינו לגמרי, ובכל מה שאנו צריכין לעשות יש לנו חלוקת הדעה הרבה מאד. עד אשר אנו הולכין מבולבלים ומטורפים ודעתינו ולבינו מעורבב בבלבולים הרבה בלי שיעור, ע"כ חוס וחמול נא עלינו וזכינו מעתה עכ"פ לשוב אליך בכל לבבינו, ונזכה להתפלל לפניך בכל לב עד שתחוס ותחמול עלינו ותקים לנו את סוכת דוד הנופלת, ופרוס עלינו סוכת שלומך ותקנינו בעצה טובה מלפניך והושיענו מהרה למען שמך, ויקוים מקרא שכתוב רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום, ותגאלינו גאולת עולם ותחזיר לנו מלכות בית דוד על מכונה, ויקבלו כולם עליהם את עול מלכותך ותמלא פגימת הלבנה ויהי' אור הלבנה כאור החמה כאור שבעת ימי בראשית, כמו שנאמר את שני המאורות הגדולים, ויקוים בנו מקרא שכתוב ובקשו את ה' אלהיהם ואת דוד מלכם אמן. ותזכני לקדש עצמי וכו':

(יט) שם דף ל"ב בסופו אחר תיבות לחיי העולמים.

רבש"ע זכני להיות בכלל הצדיקים אמיתיים אשר לבם פתוח בחכמה, כמ"ש ולבי חלל בקרבי, עד אשר עי"ז יכולין לחדש בכל פעם מעשה בראשית ולעשות נסים ונפלאות בעולם, כי נעשה בתוך לבם בכל פעם בחינת בריאת העולם ממש, וזכני למלאות גרונם של ת"ח אמיתיים יין המשמח, ויהי' נחשב לפניך כאלו

כאלו הקרבתי נסכים ע"ג המזבח וכמו שארז"ל. מלא רחמים רחם עלינו וכו':

(כ) בתפלה נ' דף ל"ג שורה כ"ו אחר תיבות מעתה ועד עולם.

יהר"מ ה' או"א שתצילנו מכל מיני חלאים רעים, ובפרט מחולי של שבירת עצמות (שקורין ברעכינעש) אשר ע"פ רוב בא החולאת הזה ר"ל מחמת קלקול המוח שבעצמות, שזה בא ע"י תאות ניאוף ר"ל, ותשלח רפואה שלימה רפואת הנפש ורפואת הגוף לכל חולי עמך בית ישראל, רפאני ה' כי נבהלו עצמי ונפשי נבהלה מאד, ואתה ה' עד מתי שובה ה' חלצה נפשי, הושיעני למען חסדך, רפאנו ה' ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתינו אתה. ובכן יה"ר וכו':

(כא) בתפלה נ"א דף ל"ד שורה ז' אחר תיבות ברחמיך הגדולים.

יהר"מ ה' או"א שתצילני מכל מיני עכירת הדמים וממרה שחורה וממותרות המרה שחורה הבאים ע"י שמדברים דיבורי שקר, ותזכני לזכך את כל הדמים שלי שיהי' כולם זכים ונקים טהורים וקדושים, עד שאזכה עי"ז לדבר דיבורי אמת ולא יהי' בהם שום אחיזת השקר כלל. חוס וחמול עלי וכו':

(כב) בתפלה נ"ד דף ל"ח ע"ב שורה י"ז אחר תיבות אעירה שחר.

אנא מלך רחום וחנון, זכיני להרבות בהתבודדות ושיחה ביני לבין קוני בכל יום ויום, ואת כל אשר עם לבבי אשיחה לפניך באמת ובתמימות ובלב נשבר מאד, ובפרט בכל לילה ולילה אחר חצות לילה שאז הזמן מסוגל לזה ביותר, תזכני אז להתבודד ביני לבין קוני ולפרש כל שיחתי לפניך ולשוח עם לבבי, ולחפש ולברר הרוח טובה דהיינו הנקודות טובות שיש בי עדיין ולבררם מתוך הרוח רעה, ועי"ז אזכה לשמור את הזכרון, דקדושה תמיד, דהיינו לזכור תמיד היטב תכלית האחרון לעוה"ב, ולחשוב תמיד על סופי ולאדבקא מחשבתי בעלמא דאתי, עד שאזכה עי"ז לשוב בתשובה שלימה לפניך. וזכינו לבנים זכרים וכו':

(כג) שם שורה כ' אחר תיבות עד עולם.

רבש"ע זכינו לקיים מצות הדלקת נר חנוכה בזמנו בשלימות, ויהי' חשוב לפניך כאלו קיימנו מצוה זאת בכל פרטיה ודקדוקיה, וכאלו כווננו כל הכוונות הקדושות הכלולין במצות הדלקת נר חנוכה, עד שנזכה עי"ז שתמשיך עלינו הארת קדושת המוחין הקדושים משרשם העליון הק' בבחי' לאמשכא משח רבות קודשא ולאדלקא בוצינא, עד שנזכה עי"ז להגדיל דעתינו ובינתינו ולהעמיק מחשבתינו להבין כל הרמזים הקדושים שאתה מרמז לנו בכל מחשבה דיבור ומעשה שאתה מזמין לנו בכל עת לפי האדם ולפי המקום והזמן, שבכולם אתה מרמז לנו רמזיך הקדושים להתקרב לעבודתיך, ולאדבקא מחשבתינו בעלמא דאתי בפרטיות, עד שנזכה עי"ז להעלות ולהקים בחי' רגלי הקדושה המלובשין בזה העולם בכל הדברים שבעולם, אבינו שבשמים וכו':

(כד) בתפלה ס' דף ק"ט שורה כ' אחר תיבות ותעוררנו משנתינו.

רבש"ע אתה ידעת איך שגברה עלינו השינה והתרדימה עד אשר נסתלקו מאתנו כל המוחין דקדושה, ומחשבתינו טרודה ומבולבלת מאד בכל עת בהבלי הזמן ותחבולותיו, בפרט אחר אשר גלית לנו כי יש בני אדם שנדמה להעולם עליהם שהם עובדים את ה' ועוסקים כל ימיהם בתורה ותפלה, ואעפ"כ הם ישנים את

את ימיהם כי כל עבודתם אין להש"י נחת מהם כי נשאר כל עבודתם למטה ואינו יכול להתרומם ולהתעלות למעלה כי כל עבודתם היא בלא שכל וחיות דקדושה רק בבחי' מוחין דקטנות בחי' שינה וע"כ אינה יכולה להתעלות למעלה, ואתה ידעת כמה וכמה אנו רחוקין ממוחין ושכל וחיות דקדושה, כי גברה עלינו השינה מאד מאד, וגם אשר כל מחשבותינו אפילו בעת שאנו עוסקים קצת בעבודת ה' הם בבחי' קטנות דקטנות מאד, והם רק בבחי' החלומות והשיבושים והדמיונות שעוברים על האדם בשעת שינה ותרדימה, ע"כ חוס וחמול ורחם נא עלינו מעתה עכ"פ ועוררינו משינתינו. כי בעונותינו הרבים וכו':

(כה) שם שורש ל"ה אחר תיבות כי ה' יסמכני.

רבש"ע אתה הודעתנו ע"י חכמיך הקדושים שאפילו הצדיקים האמיתיים העוסקים לעורר בני אדם משינתם, אבל אעפ"כ א"א להם לעורר את האדם כ"א כשמתעורר תחלה מעצמו כי צריך אתערותא דלתתא תחלה, ואתה ידעת כמה אני רחוק עדיין מאיזה התעוררות אמיתי דקדושה, ע"כ חוס וחמול נא עלי ושלח לי התעוררות אמיתי בלבי, שאזכה להרגיש בלבי קצת גודל התרחקותי מעבודת ה' באמת, ועוצם הרחמנות שיש עלי ועל נפשי, עד שאזכה להתעורר בהתעוררות אמיתי לשוב אליך באמת, ויהי רצון מלפניך שתהא תפלתי זאת וצעקתי שאני צועק אליך ומתחנן לפניך שתזכני להתעורר משינתי, דבר זה בעצמו יהי' חשוב לפניך כאלו התעוררתי כבר בהתעוררות אמיתי דקדושה מעצמי, עד שאזכה עי"ז להתעורר משינתי באמת ע"י הצדיקי אמת העוסקים בזה לעורר בני אדם משינתם באופן שתהא כל עבודתי את ה' בשכל וחיות אמיתי דקדושה באמת. אנא ה' וכו':

(כו) שם דף ק"י ע"ב שורש ע' אחר תיבות ויאירו דבריך.

רבש"ע אתה ידעת עומק נפילתינו וירידתינו בזמן הזה בדורותינו אלה, ובעוה"ר גברה עלינו השינה כ"כ עד שהיא בבחי' שטרא דמותא ממש ח"ו, כי נתרחקנו ממך מאד ונפלנו מכל השבעים פנים לתורה, עד אשר אי אפשר להצדיקי אמת לעורר אותנו בשום פנים לתורה, ואתה הודעת לנו גודל רחמיך וחסדיך העצומים עד אשר ברוב רחמיך וחנינותיך חמלת עלינו ושלחת לנו צדיקי אמת מופלגים במעלה גדולה כ"כ, עד אשר יש להם כח לעורר אותנו משינתינו ע"י סיפורי מעשיות של שנים קדמוניות, שהם בחי' עתיק בחי' זקן בחי' הדרת פנים שכל השבעים פנים לתורה מקבלין חיות והידור משם, כי חנון ורחום אתה, ארך אפים ורב חסד, ודייקא מגודל ירידתינו ועוצם התרחקותינו ממך מאד, נתת רשות להצדיקי אמת להשתדל עמנו ולעורר אותנו משינתינו העצומה והעמוקה מאד, ע"י סיפורי מעשיות הגבוהים וקדושים נפלאים ונוראים כאלה אשר באמת אין לנו שום תפיסא והשגה כלל בגודל נוראות קדושתם, ואחרי כל זאת עדיין לא שבנו מטעותינו ועדיין אנחנו הוזים שוכבים אוהבים לנום, ושינתינו ותרדמותינו עמוקה מאד בלי שיעור ובלי ערך, ולא זכינו עדיין להתעוררות השינה כלל, מה נאמר ומה נדבר ומה יש לנו עוד צדקה ולזעוק עוד אל המלך, אבל אעפ"כ כבר הודעת לנו ע"י צדיקיך האמיתיים שאין שום יאוש בעולם כלל. ואפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים. בפרט כי בטוחים אנחנו בכחו של זקן בכח הצדיקי אמת זקנים אמיתיים דקדושה אשר התחילו להשתדל עמנו ולעסוק בתיקון נפשותינו

ע"י

ע"י שהמשיכו תיקונים נפלאים ונוראים וגבוהים מאד ובמסירת נפש עצום ונורא מאד, והכל בשביל הצלת נפשות מישראל עד אשר ע"ז תהי' לכל תקוה, כי בודאי לא יהי' יגיעם לריק ח"ו, ובודאי יגמרו הצדיקי אמת עמנו מה שהתחילו בתיקונינו, ע"כ חוס וחמול נא עלינו וזכינו מעתה עכ"פ להרגיש נעימות קדושת נפלאות נוראות התגלות הדעת שגילו לנו הצדיקי אמת, אשר השאירו לנו ברכה אחריהם ע"י תלמידיהם הקדושים ובספריהם הקדושים והנוראים מאד עד אשר נזכה ע"ז לקבל התעוררות אמיתי דקדושה, ולהתעורר ולקום בזריזות גדול מעומק שינתינו ותרדמותינו, ולעבוד אותך באמת כל ימי חיינו **עד** עולם. **ובכן** תזכני ברחמיך הרבים וכו':

(כז) שם דף קי"א עורם י' אחר תיבות מעתה ועד עולם.

רבש"ע זכינו לשמוע קול שופר בראש השנה מתוקע הגון וכשר, ונזכה להתעוררות השינה ע"י השופר, ונזכה לשמוע כל הקולות הקדושים של השופר בשלימות הן קול תקיעה הן קול שברים הן קול תרועה, ונשמע היטב ונקבל בלבינו קדושת כל הקולות הללו, עד שיהי' נמשכין עלינו ע"ז כל התיקונים הללו שהזכרנו לפניך, היינו שנזכה להתעורר משינתינו באמת ולשמוע היטב כל ההתעוררות של הצדיקים והחכמים אמיתיים שעוסקים עמנו לעורר אותנו משינתינו, וע"ז נזכה שיהי' נפתחים כלי הדבור שלנו, עד שנזכה לדבר דיבורים קדושים תמיד בכח גדול, ואלו הדיבורים יבואו לתוך כלי ההולדה שהם בטחוני הדור, וע"ז יהי' נעשה פקידת עקרות בעולם ותתגלה יראתך בעולם, ונזכה להרחיב ולהאריך ימינו בתוספות קדושה יתירה בכל עת, ויקוים בנו מקרא שכתוב מן המיצר קראתי יה ענני במרחב יה, ותהא חשובה לפניך מצות תקיעת שופר שלנו בראש השנה כאלו כוונו כל הכוונות הקדושים שיש במצוה זו ויעלו כל תקיעתינו לרצון לפני כסא כבודך, ונזכה ע"י ההבלים הקדושים של השופר שהם בחי' התגלות היראה הקדושה להכניע ע"ז את כל מיני הבל היופי, ותקדשנו בקדושתך העליונה תמיד, ותשמרינו ותצילנו תמיד משקר החן והבל היופי, ויקוים מקרא שכתוב שקר החן והבל היופי אשה יראת ה' היא תתהלל, ותמשיך עלינו אורות הקדושים מאור הפנים העליון, ויקוים מקרא שכתוב אשרי העם יודעי תרועה ה' באור פניך יהלכון, האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך. אלהים יחננו ויברכנו וכו':

(כח) בתפלה ס"א דף קי"ב עורם כ"ח אחר תיבות וכפ"יהם הקדושים

יהר"מ ה' או"א שתזכני לתקן האמונת חכמים גם אצל ההמון ע"י שאזכה לדבר עמהם הרבה דברים המתיישבים על הלב, עד שאזכה להכנים בהם אמונת חכמים בשלימות שיאמינו גם הם בכל דברי החכמים האמיתים, ולא יסורו מדבריהם ימין ושמאל, ויהיו כל הספרים הקדושים שנתחברו על ידי החכמים והצדיקים אמיתיים, ואפילו ע"י סתם כשרים שבישראל ובנויים על יסודות האמונה הקדושה וההקדמות הקדושות שקבלנו מאבותינו ורבותינו הצדיקים אמיתיים, כל הספרים הללו וכל החידושי תורה שיש בהם וכל העצות הקדושות, ואפילו כל השיחות הקדושות הנוגעים ליראת ד' ולעבודתו באמת, כולם יהיו יקרים וחשובים אצלינו מאד, עד שנזכה כולנו ללמוד ולהגות בהם יומם ולילה, ולקיים ככל דבריהם הקדושים הנאמרים בהם בזריזות יתירה ואהבה גדולה וחשיבות גדול ובאמונה שלימה. וע"ז שיתרבו הספרים הקדושים של התורה הקדושה ע"י שיתתקן אצלינו

האמונת

שאמונת חכמים בשלימות שזה בחי' שלימות התורה הקדושה ע"י תורה שבעל פה שכלולה מכל דברי החכמים האמיתיים, עי"ז תקבל התורה הקדושה הארה שלימה וגדולה משרשה העליון, שהוא חכמה עילאה בחי' אבן שתי' קדשי קדשים, והתורה הקדושה בעצמה תשפיע הארת החכמה עלאה שהוא בחי' שכל העליון הכולל לתוך כל החכמות והשכליים פרטיים, עד שעי"ז יהיו נמתקין כל הצמצומים וכל הדינים מעלינו, ומעל כל עמך בית ישראל בכלליות ובפרטיות בהמתקה שלימה, ותוציא כאור משפטינו בגשמיות וברוחניות, ונזכה שיתרחב שכלינו ומוחינו ודעתינו, ונזכה שכ"א ואחד מעמך בית ישראל יקבל הארה גדולה ע"י התורה הקדושה מבחי' החכמה עילאה, שכל הכולל, לתוך נשמתו שהוא בחי' השכל פרטי, עד שנזכה עי"ז לקבל מכל הלמודים שאנו לומדים משפטי אמת והנהגות ישרות, ונזכה לעלות טובות ישרות ושלימות בגשמיות וברוחניות ולישועה שלימה, ויקוים בנו מקרא שכתוב ישלח עזרך מקדש ומציון יסעדך: מלא רחמים מלא משאלותינו וכו':

(כט) בתפלה מ"ב דף קע"ז שורה י"א אחר תיבות אפין באפין.

יהר"מ ה' או"א שנזכה שהאמונה בעצמה תמליץ לפניך על כל הרחוקים משלימות האמונה הקדושה שתקרב אותם ג"כ בצל כנפיך, ותכניס בהם אמונה שלימה וישרה, ואל יחר אפך בהם מה שפגמו עד הנה באמונתך הקדושה, כי עיקר טעות של הרחוקים מאמונתך הוא, רק מחמת שעיקר ידיעת אלהותך אינו אלא מהגלוי על הסתום, ומחמת שבגלוי נדמה להעולם שכל הנהגת העולם הוא עפ"י דרך הטבע ע"י מערכת המזלות, ועי"ז נפלו בטעות הרבה כ"א לפי טעותו, עד אשר עי"ז נתרחקו מאמונתך הקדושה ואינם בוטחים בשמך באמת, רק עושים מהסיבות והאמצעים עיקר כאלו ח"ו אין אתה יכול להשפיע ולהזמין להאדם כל מה שצריך לו בלי שום סיבות ואמצעיים כלל, ע"כ חוס וחמול נא עלינו ועל כל הרחוקים ממך, ותשלח לנו צדיקים אמיתיים שיהיה להם כח לבטל בתפלתם חיוב מערכת המזלות, ויעשו נפלאות בעולם דברים שהם למעלה מדרך הטבע לגמרי, מעין ההנהגה שתהי' לעתיד לבא, כמו שארז"ל עתידין צדיקים להחיות את המתים ושאר נפלאות, ויתבטל רצונך כביכול מפני רצונם, בבחינת צדיק מושל יראת אלהים הקב"ה גוזר וצדיק מבטל, ועי"ז יתוודע מהגלוי על הסתום שיש אלוה, נמצא שהוא שומע תפלת הצדיק ועושה רצונו ומשדד המערכות ומבטל הטבע, ועי"ז יבינו הכל ממילא כי גם הדרך הטבע שהוא ההנהגה שעל פי מערכת המזלות, מתנהג הכל רק ברצונך הקדוש ובידיעתך הנפלאה ובהשגחתך השלימה, ועי"ז נזכה כולנו לבטחון חזק ולאמונה שלימה, ויקוים מקרא שכתוב כו':

(ל) בתפלה מ"ד דף קי"ח ע"ב שורה ל"ס אחר תיבות הרחמנות שעליהם.

רבש"ע זכינו לאמונת חכמים בשלימות ולא יבלבל אותנו כלל המחלוקת שיש לפעמים ביניהם, ונזכה לידע ולהאמין באמונה שלימה כי כל הדברים שכל אחד מהם מדבר הכל הוא רק בשביל בריאת העולמות. כי התלמידי חכמים אמיתיים בוראים עולמות ע"י דבריהם, ודוקא ע"י המחלוקת שביניהם לפעמים והם נחלקים זה מזה, וכל אחד מושך עצמו לצד אחר, עי"ז נעשה ביניהם בחי' חלל הפנוי שהוא בחי' נמלוס האור לצדדין, שבו נבראו העולמות ע"י הדיבור. ותתן להם שכל ודעת וחכמה אמיתיית שידעו איך לדבר וכמה לדבר, ויהיה נזהרים שלא לדבר יותר מדאי, רק כפי הצורך לבריאת העולמות, בכדי שלא יהי' דבריהם

דבריהם בבחי' ריבוי האור הגורם שבירת כלים, שמזה נמשך בחי' התהוות הקליפות ח"ו. ותמשיך עלינו בחי' שתיקה דקדושה, שלא נכנוס בענין המחלוקת שבין החכמים בשום שכל ואותיות ודבורים, ובשום טוען ונטען כלל אפי' במחשבה בעלמא. כי כבר גלית לנו שבבחי' החלל הפנוי אין שם שום בחי' אותיות ודיבורים ואי אפשר ליכנוס לשם, רק בבחי' שתיקה שהוא למעלה מהדבור, ע"כ חוס וחמול עלינו וזכינו לבחי' שתיקה כזאת, עד שעי"ז נזכה לגדל כל ימינו ומדותינו שזה בעצמו ג"כ בחי' בריאת העולמות בין החכמים דייקא, היינו שדוקא ע"י שנחלקים החכמים זה מזה, וכל אחד מושך עצמו לצד אחר עד שנדמה להעולם כאלו יש מחלוקת ממש ביניהם ח"ו. ואנחנו נזכה להאמין שכל דבריהם הוא רק בשביל בריאת העולמות, והמדות הקדושות, ונזכה לשמוע ולקבל מכולם דברי אלהים חיים, עד שנזכה עי"ז לגדל ימינו ומדותינו מקטנות לגדלות עד שיהיה בבחי' בריאת עולמות ממש. ותצילנו ברחמיך הרבים וכו':

(לח) שם דף קי"ט שורה כ"א אחר תיבות את הנפש בקודש.

רבש"ע אתה הודעתנו שכל חכמה וחכמה שבעולם יש לה זמר וניגון מיוחד, וכן כל אמונה ואמונה יש לה זמר וניגון מיוחד. ע"כ חוס וחמול נא עלינו ותצילנו שלא נשמע לעולם שום זמר וניגון המיוחד לאיזה חכמה חיצונה, בפרט לאיזה חכמה של אפיקורסות או של איזה אמונה כוזבות ח"ו: ותזכינו לשיר ולרקד ולנגן וכו':

(לג) בתפלה פ"א דף קל"ו שורה כ"ג אחר תיבות ומגנות סרוח תמיד.

יהר"מ ה' או"א שאזכה להיות עניו ושפל בעיני תמיד באמת, ועי"ז תשמרני ותהי' בעזרי תמיד שלא יוכל שום אדם להוציאני ולדחות אותי ממקומי ולקפח פרנסתי ח"ו, ותשמרני שלא ארד לפרנסת חבירי, כי אתה הודעתנו חומר העון של היורד לאומנות חבירו שהוא כאלו בא על אשתו ח"ו, ותעזרני שלא אפגום ח"ו בבחי' הענוה ושפלות של חבירי, וכן שלא יוכל שום אדם בעולם לפגום בבחי' הענוה ושפלות שלי. אבי שבשמים כו':

(לג) בתפלה פ"ג שורה כ"ח אחר תיבות כמוני היום.

רבש"ע כבר הזהרתנו וזרזתנו ע"י חכמיך הקדושים להזדרז ולשוב בתשובה שלימה לפניך בבחרותי, בעת שאני נער ורך ועול ימים ועדיין לא נתעיתי כ"כ בהדרכים הנבוכים, וגם לא שכחתי עדיין את קולך הקדוש שאתה קורא ומכריז אלי בכל פעם לשוב אליך. ועתה מה אעשה אחרי אשר לא שמעתי בקול מוריי ורבותיי והזקנתי בחטאי כל כך. וכמעט אשר שכחתי את קול קריאתך וקול התורה והמצות אשר מכריזין וקוראין לפני תמיד לשוב מדרכי הנבוכים, ואיני שומע ומכיר בקולם כלל, אבל אעפ"כ כבר הודעתנו כי אין שום יאוש בעולם כלל ועדיין יש תקוה כי אתה חושב מחשבות לבלתי ידח ממך אפילו מי שנדח כבר לגמרי ח"ו ואתה חושב מחשבות לקרבו אליך כי לא תחפוץ במות המת כי אם בשוב רשע מדרכו וחיה, ועד יום מותו תחכה לו אם ישוב מיד תקבלו, ואני רואה ומביט מרחוק עולם רחמיך וחסדיך הרבים עלי גם עתה כי גם עד זקנה ושיבה אל תעזבני, ואתה חושב מרחוק להטיב אחריתי ואתה קורא אותי ומרמז לי ברמזיך הקדושים בכל פעם גם עכשיו לרחם עלי מעתה עכ"פ ולעזוב דרכי הרע ומחשבותי המגונות ולשוב אליך ותרחמני, ולפעמים אתה קורא אותי בקריאה ממש ע"י צדיקך הק'

רק שמוכיחין אותי בתוכחה מגולה מאהבה מסותרת, וכמה פעמים אין מספר אשר הסברת לי פנים והראית לי דרכי טובך ורחמיך הגדולים עלי, נודה לך ונספר תהלתך על נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת, ואפילו אם לפעמים אתה בועט בי ומכה אותי ביסורים ח"ו, גם זה הוא ברחמים וחסדים גדולים והכל לטובתי, בכדי למרק עוונותי ולהזכירני לשוב בתשובה שלימה לפניך, וגם ידעתי כי גם התורה והמצות עדיין מכריזין וקוראין לפני בכל פעם ומעוררין את לבבי לשוב אליך, ואם כי לא זכיתי עדיין לשמוע בקולם ולקיים דבריהם, אבל עכ"פ יודע אני ומבין מכל זה כי עדיין לא נתייאשת ממני ח"ו מלקרבני אליך. ע"כ כל עוד נשמתי בי אזעק ואשוע אליך, שתמהר לבקש אותי להחזירני אליך, כל זמן שלא שכחתי עדיין לגמרי ח"ו את קול התורה והמצות, ותשמע ותקבל תפלתי זאת בזכות דוד המלך ע"ה שהיה צדיק גדול ונורא מאד, וכן שארי הצדיקים הקדושים שהיו אחריו, והם צעקו אליך תעיתי כשה אובד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי, בזכותם וכחם הגדול חוס וחמול גם על צאן אובדות ונפשות הנדחות כמוני היום, ואזכה ג"כ להיות בכלל האבידות המתבקשות על בעליהן, ותבקש אחרי עד שתמצאני, ותחזירני בתשובה שלימה לפניך והורני הדרך האמת והעצה הנכונה וכו':

(לב) בתפלה **צ"ב** דף קמ"ח שורה ז' אחר תיבות באמת ובשמחה.

רבש"ע אתה הודעתנו שלפעמים גם בענין ההתקרבות עצמו להשי"ת יש יצה"ר גדול, כי לפעמים ריבוי ההתלהבות חוץ מהמדה ולמעלה הרבה ממדריגתו הוא מצד יצר הרע, בבחינת האזהרה שהוזהרו ישראל בשעת קבלת התורה לבלי להרוס את גבולם, כמ"ש פן יהרסו לעלות אל ה' וכו', ע"כ חוס וחמול נא עלי והצילני גם מבחי' היצה"ר הזה, רק אזכה לצאת עתה להתקרב אליך ולעשות רצונך באמת כפי בחינתי ומדרגתי, ואזכה לעלות ממדריגה למדריגה בכל פעם בעבודת ה', עד שאזכה לעבוד אותך באמת כראוי לאיש הישראלי. מלא רחמים עשה וכו':

(לג) בתפלה **צ"ט** דף קנ"ח שורה ט' אחר תיבות הטוב באמת.

רבש"ע זכני ליראה את שמך באמת ובלב שלם, ויקוים בי מקרא שכתוב עקב ענוה יראת ה', ותזכני לחזור בתשובה שלימה לפניך ע"י הארת קדושת יו"ט, כי כבר גלית לנו שהימים טובים הם ימי דין ימי תשובה, ועי"ז אזכה לתקן כל הפגמים שפגמתי בבחי' המלכות דקדושה, ע"י עוונותי ופשעי העצומים עד אשר עי"ז גרמתי בחי' נפילה כביכול לבחי' המלכות דקדושה, והתגברו עי"ז הד' מלכיות דסט"א בפרט קליפת עמלק ימח שמו שהוא כלליות כולם, כמ"ש ראשית גוים עמלק. ע"כ חוס וחמול נא עלי והחזירני בתשובה שלימה לפניך, ועי"ז אזכה שתעלה המלכות דקדושה מנפילתה ויתבטלו כל הד' מלכיות דסט"א, בפרט מלכות עמלק ימח שמו וזכרו. וזכני להתקרב ולהתקשר באמת לצדיקי אמת, אשר הם עוסקים בזה להעלות את המלכות מבין הקליפות והסט"א ר"ל, עד אשר עי"ז זכו הם בעצמם לבחי' מלכות, כמו שארז"ל מאן מלכי רבנן, ועל ידיהם נעשה עיקר קדושת יו"ט, שהוא להעלות בחי' המלכות דקדושה מבין הקליפות ולבטל כל הכח והממשלה של הד' מלכיות דסט"א, וע"כ ע"י התקשרות לצדיקי אמת אולי אזכה אני השפל והגרוע והפחות והנמוך מאד לקבל ג"כ קדושת יו"ט, עד שאזכה לענוה באמת וליראה אמיתית דקדושה ולתשובה שלימה ולגאולה קרובה, כמו שארז"ל

גדולה

גדולה תשובה שמקרבת את הגאולה, קרבה אל נפשי גאלה למען אויבי פדני, ריבה ריבי וגאלני לאמרתך חייני. רחמן מלא רחמים וכו':

(השמטות מספר ליקוטי תפלות חלק שני)

(לד) בתפלה ה' דף ע"ז שורה ו' אחר תיבות מעתה ועד עולם.

רבש"ע זכינו וחגור עלינו את החרב הגאוה דקדושה, ולזכור בכל פעם מה שאמר לנו משה רבינו ע"ה אשריך ישראל מי כמוך עם נושע בה' מגן עזרך ואשר חרב גאותך ואתה על במותימו תדרוך, ועי"ז נזכה להתגבר על תאות ניאוף ולגרש ולבטל מאתנו כל ההרהורים והמחשבות רעות הרוצים להתגבר עלינו ע"י התאוה הזאת, ונזכה לקיים מקרא שכתוב חגור חרבך על ירך גבור הודך והדרך, ונזכה להכלל מגאוה דקדושה. שעי"ז מתגבר תאות ניאוף בעולם, כמ"ש ואשת איש נפש יקרה תצוד, ובכן יהר"מ וכו':

(לה) שם דף כ"א שורה ב' אחר תיבות בתכלית הקדושה בשלימות.

רבש"ע זכני להיות בכלל הקיבוץ הקדוש שמתקבצין בכל שנה ושנה אל הצדיק והרב האמת על ר"ה שאז עיקר זמן הקיבוץ, ונזכה עי"ז לקבל קדושת המוחין בשלימות מהרב האמת, ויהיה לנו חלק גם בתיקון והתחדשות המוחין הק' של הרב האמת עצמו ע"י קיבוץ התלמידים אליו, כמו שארז"ל ומתלמידי יותר מכולם. ונזכה שע"י הקיבוץ של התלמידים אל הרב והצדיק האמת על ר"ה, יתתקנו כל החמשה חושים של המוח. וע"י שנזכה לראות אור פניו הק' של הרב האמת בבחי' והיו עיניך רואות את מוריך עי"ז יתתקן החוש הראות ויומשך עליו קדושה גדולה משרשו העליון. וע"י שנזכה לשמוע דברי תורה ומוסר מהרב האמת יתתקן חוש השמיעה שלנו, וע"י הטרחות והיגיעות שיש לכ"א עי"ז יתתקן חוש הריח, ויקוים בנו מקרא שכתוב אף חכמתי עמדה לי, ודרז"ל חכמתי שבאף עמדה לי, דהיינו ע"י טרחות ויגיעות, כי אי אפשר לקבל מהרב כי אם ע"י טרחות ויגיעות, וע"י מה שנזכה לטעום טעם מתיקות אמרי נועם של הרב עי"ז יתתקן חוש הטעם. וע"י ההוצאות שיש לכל אחד שמוציא ממונו ויגיע כפו בשביל לבא להצדיק האמת, עי"ז יתתקן חוש המישוש, וע"י תיקון החמשה חושים של המוח ע"י קיבוץ התלמידים אל הרב על ראש השנה, עי"ז יהי' נמשך הארה גדולה ויתירה גם על תיקון החמשה חושים של המוח שנמשך ע"י קדושת ראש השנה, וכן ע"י קדושת ר"ה יהיה נמשך הארה גדולה ויתירה על ענין תיקון החמשה חושים שנתתקנים ע"י קיבוץ התלמידים אל הרב האמת, ויאירו כל התיקונים האלו זה בזה ויחזקו זה את זה ויוכללו זה בזה, עד אשר ע"י כל זה נזכה לתיקון המוחין הקדושים בשלימות, גם החותם דקדושה שהוא בחי' תפלין יתתקן גם ע"י קיבוץ התלמידים אל הרב האמת בבחי' חתום תורה בלמודי:

(לו) בתפלה ז' דף כ"ט ע"ב שורה ט' אחר תיבות בקדושה גדולה.

רבש"ע זכינו לקיים מצות הדלקת נר חנוכה בשמן, ועי"ז תמשיך עלינו הארה גדולה מהשי"ן ע"ן נהורין של אור הפנים שהם אורות המקיפים העליונים שהם בחי' אור הפנים, ויקוים בנו מקרא שכתוב יאר ה' פניו אליך ויחנך, ותזמין לנו פרנסתינו בריוח ובקדושה גדולה באופן שבתוך אכילתינו ופרנסתינו יהי' בחי' התגלות אורות המקיפין שהם בחי' אור הפנים, ויקוים מקרא שכתוב להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד. ותרפאינו רפואה שלימה וכו':

(לז) שם סורס כ"ד אחר תיבות ישבעון טוב.
רבש"ע עזרינו שנהיה רגילים לעיין ולדבר בכל עת מהחידושי תורה האמיתיים שנתחדשו ע"י חכמיך הקדושים, ובכל עת שנעיין ונדבר מאיזה חידוש שחידש החכם האמת, אזי תפול עלינו יראה ופחד גדול ע"י שתבא המלכות דקדושה כביכול שהוא מקור היראה להמשיך ולקבל הפרנסה מהים החכמה שנתגלה על ידי זה החכם האמת, ועי"ז תתעורר ג"כ היראה של זה החכם בעצמו שחידש זה החידוש, שעי"ז הי' דבריו נשמעין ונתקיימו לדורות עולם, ועי"כ כל זה תפול גם עלינו יראה ופחד גדול מלפניך בכל עת שנעיין ונדבר מאלו החידושים הקדושים. מלא רחמים רחם עלינו וכו':

(מחמת שנשאר מקום פנוי אעתיק פה „שיר היחוד„ מהספר „נעם שיח")

שיר היחוד

מס' זכירת אחדות ה' (עם קצת תיקונים) כולל עשרה
פרטיים בזכירת אחדותו ית' כמש"כ בספר הנ"ל, ואני רגיל
לאמרו בכל בקר אחר אדון עולם:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח אָבִינוּ. אָב הָרַחֲמָן.
שֶׁבְּכָל מָקוֹם וּבְכָל זְמַן:
נִמְצָא רַק הוּא לְבַדּוֹ. וְאֵין עוֹד
כְּלוּם מִבַּלְעָדוֹ:
סוֹבֵב כָּל עָלְמִין. וּמְמַלֵּא כָּל עָלְמִין:
וְאֵין בִּנְקוּדָה קְטַנָּה. רֶגַע אַחַת
דְּפָנוּי מִינָהּ:
הוּא לְבַדּוֹ הַבּוֹרֵא וְהַמַּנְהִיג וְהַמְחַיֶּה
הַכֹּל. וּמְנַעְנֵעַ כָּל הַכֹּחוֹת מִכָּל:
וְיָכוֹל לַעֲשׂוֹת כָּל מַה שֶּׁיִּרְצֶה.
וּמַשְׁגִּיחַ תָּמִיד עַל כָּל הַנִּמְצָא:
וְאַף גַּרְגִּיר חוֹל אֲשֶׁר יְטוּלְטָל. יַשְׁגִּיחַ
מָתַי וְאֵיךְ וּמֵהֵיכָן יִנָּטֵל. וּלְאָן יוּטָל:
וְיוֹדֵעַ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְהַמַּחֲשָׁבוֹת.
וּמְשַׁלֵּם גְּמוּל עַל הָרָעוֹת וְהַטּוֹבוֹת:

וְאַף כָּל הַטּוֹבוֹת וְהָרָעוֹת. שֶׁעַל יְדֵי
בַּעֲלֵי בְחִירָה מַגִּיעוֹת:
וְאַף כָּל הַפְּעוּלוֹת הַגְּדוֹלוֹת. שֶׁעַל יְדֵי
הַצַּדִּיקִים הַקְּדוֹשִׁים נִפְעָלוֹת:
וְאַף כָּל מַעֲשֵׂי כְשָׁפִים וְשֵׁדִים.
וְהַסָּתַת הַיֵּצֶר לַעֲוֹנִים וּמְרָדִים:
אַךְ רְצוֹנוֹ וּמַעֲשָׂיו הֵמָּה. וּמִבַּלְעֲדֵי
רְצוֹנוֹ אֵין מְאוּמָה:
הוֹדָאָה וְשֶׁבַח לְיוֹצְרֵנוּ. שֶׁכָּל מַה
שֶּׁיַּרְאֵנוּ וְיַשְׁמִיעֵנוּ:
וַאֲשֶׁר יוֹפִיעַ בְּמַחְשְׁבוֹתֵינוּ. הֵמָּה
לְנַסּוֹתֵינוּ לְהֵיטִיב אַחֲרִיתֵנוּ:
אוֹ לְהוֹרֵנוּ וּלְהַזְכִּירֵנוּ לְעָבְדוֹ. וְאַף
מִמַּה שֶּׁנִּרְאֶה שֶׁהוּא כְּנֶגְדוֹ:
בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ. כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

עוד סדרתי שיר קצר לעורר בו בכל פעם האמונה והיראה:

אזכרה הבורא יתברך המיוחד והנורא.
בכל מקום תמיד שוכן בגבורה.
רואה מעשי ומחשבותי ואשר אדברה.
הכל מאתו אף המניע טבעי בחירה.
מה שיראנו וישמיענו בם יורנו דרכו הישרה.

תפלה כללית

א) רבונו של עולם אבינו. אב הרחמן. מה רבו מעשיך אשר אצלת ובראת ויצרת ועשית, בראת עולמות רבות מאד. ובכל עולם נבראים רבים מאד. ובכל נברא ענינים רבים מאד. הכל בלי שום שעור וערך לפי השגת כל נבראי מעלה ומטה. וכל הנבראים גדולים וקטנים ואף קטני קטנים שאין עין אדם יכול לראותם אתה מנהיג כולם ומחיה אותם ומשגיח עליהם בהשגחה נפלאה מאד כל רגע ורגע לקיימם ולזונם ולהחיותם בדרכים רבים שונים ונפלאים מאד בלי שום שיעור וערך לפי דעת כל הנבראים השכלים:

ב) והנה ידענו שבריאת כל העולמות וכל הנבראים. וכל הנהגתם. וגודל השגחתך שעל כל אחד ואחד אינם רק בעבורנו. עם סגולתך זרע ידידיך. אשר נשמותינו נאצלו. מזיו אורך הקדוש. וכדכתיב ויפח באפיו נשמת חיים. ומאן דנפח מתוכו נפח. וכתיב כי חלק ה׳ עמו (כמבואר בספר שפע טל בהקדמה). ולכן נקראת אבינו. ואנו בניך. ואהבת עולם אהבה עזה מאד אהבתנו. ולכן תכנת כל אלה כדי להטיב לנו על ידם לנצח נצחים טובה הרבה מאד אשר עין לא ראתה אלהים זולתך. ובשביל זה בראת גם עולם הזה אשר בו אנו עוברים זמן קצוב ומועט. ובו כסית אלהותך מעיני הבריות. והלבשת הכל בדרך הטבע, ונתת לנו גוף מחומר עפרי וגשמי המתאוה לתאוות גרועים שכנגד רצונך. ויצר הרע המסית אותנו תמיד. למרוד בך ולעשות כל רע. וכל זה למען לנסות אותנו. אם נעמוד באמונתך ולזכור תמיד במציאותך והשגחתך ולבטוח בך באמת. ואם לא נתפתה ליצר

המסית

המסית ולהוטר המתאוה לעשות שום דבר נגד רצונך. ובכדי לתת לנו שכר טוב בלי שעור הקיים ונצחי כאשר נעמוד בנסיונות אלו. ולא נאכל נהמא דכסיפא. וכל העולמות וכל נבראי מעלה ומטה תלוים במעשינו בעולם הזה. שאם נטיב מעשינו נשפע טובה לכולם ואם נקלקל ח"ו מעשינו. מתחסר שפעם. ובכל מחשבה ודבור ומעשה שלנו. אם הם לטובה נבראים בזה עולמות קדושים ומלאכים קדושים שמטיבים מאד לנו. וכן להיפך חס ושלום מחריבים עולמות ונבראים עולמות שוא של תהו ובהו דסטרא אחרא ונבראים משחיתים שמייסרים ומכלים האדם שעל ידו נעשו. וכל רגע ורגע מימינו. הקצובים והמועטים בעולם הזה הנה תלוי בכל מחשבותינו. ודיבורינו. ותנועותינו. כל חיינו. וטובתינו הנצחית וכל העולמות וכל הנבראים. ואין נברא שיוכל לשער הגדולות והנוראות אשר ביכלתנו להועיל ולתקן ברגע אחת או להיפך חס ושלום:

ג) **ועתה** הנה הגיע זמני אשר בראתני כאן בעולם הזה לעבור בו מעבר זה. אשר ביכולתי עתה באם איישר מעשי לתקן ולפעול כל רגע טובה מרובה מאד בלי שום שעור וערך. לעצמי ולכל אבותי ולכל בני אדם ולכל הנשמות ולכל נבראי מעלה ומטה ובכל העולמות. מה שאין ביכולת כזה אף לכל מלאכי מעלה ואף לכל הנשמות הקדושות והנוראות לאחר שעברו מעולם הזה:

ד) **והנה** מזמן היקר והנעלה הזה כבר עברו לי (רוב מבחר שנותי) (כן נעורים יאמר הרבה ממבחר שנותי) ימי עלומי. ועדין לא עשיתי אף מה שנער קטן צריך לעשות. ועוד הרביתי לפגום ולקלקל ולהחשיך מאד בכל העולמות. והעברתי מעלי צלם הקדוש והחלפתי אותו בטמא. וגרמתי צער גדול לכל נבראי מעלה ומטה. ובפרט צער שכינתך הקדושה שאין לשער. אוי לי ואבוי לי על סכלותי ופשעי ומעלי:

ה) **אך** העבר אין. ואיך אוכל לתפוס עתה הזמן שעבר. ולהחזיר המעשים שעברו. אך זאת נחמתי בעניי אשר ידעתי שכל זמן שהנשמה בקרבי לא אבדה סברתי. ובידך להושיעני אף עתה לתקן נפשי בכל התיקונים הנצרכים לי ואף נפשות זולתי.

ו) **לכן** הנני שואל ומבקש ומתחנן מאד לפניך אבינו. אב הרחמן הטוב והמטיב שתפן אלי ברחמים רבים וחסדים גדולים.

למחול

לִמְחוֹל וְלִסְלוֹחַ וּלְכַפֵּר עַל כָּל מַה שֶּׁחָטָאתִי וְעָוִיתִי וּפָשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. כִּי לֹא בְּמֶרֶד וּבְמַעַל חַס וְשָׁלוֹם מָרִיתִי אֶת פִּיךָ רַק מֵחֲמַת מִיעוּט דַּעְתִּי וְכֹחִי וְגַסּוּת חוֹמֶר גּוּפִי הַמִּתְאַוֶּה מְאֹד לְכָל תַּאֲווֹת עוֹלָם הַזֶּה. וְלָכֵן לֹא יָכוֹלְתִּי לְהִתְגַּבֵּר עַל יִצְרִי הַבּוֹעֵר כָּאֵשׁ בְּלִבֵּנוּ. וּמִשְׁתַּדֵּל בְּכָל תַּחְבּוּלוֹתָיו לְהַדִּיחֵנוּ מִמְּךָ:

ז) **וְאַף** שֶׁעַל פִּי תִּיקּוּנֵי הַתְּשׁוּבָה אֲשֶׁר הוֹרוּנוּ חֲכָמֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה הַקְּדוֹשִׁים אֲנִי צָרִיךְ בִּשְׁבִיל לִהְיוֹת כַּפָּרָה גְּמוּרָה לְהִתְוַדּוֹת עַל כָּל חֵטְא בַּחֲרָטָה גְּדוֹלָה וּלְהִתְעַנּוֹת הַרְבֵּה תַּעֲנִיּוֹת וְלַעֲשׂוֹת סִיגּוּפִים הַרְבֵּה עַל כָּל חֵטְא. אֲבָל אוֹי לִי עַל בָּשְׁתִּי וְחֶרְפָּתִי. כִּי עֲווֹנוֹתַי רַבּוּ מְאֹד שֶׁאִי אֶפְשָׁר לִי לְפוֹרְטָם וּלְהִתְוַדּוֹת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד. וְאַף אֶלֶף שָׁנִים לֹא יַסְפִּיקוּ לְהִתְעַנּוֹת עֲלֵיהֶם. [(איש ברי לא יאמר זה) וּבַעֲווֹנוֹתַי הָרַבִּים נֶחֱלַשׁ כֹּחִי וּבְרִיאוּתִי שֶׁאֵין בִּי כֹּחַ לְהִתְעַנּוֹת אַף עַל חֵטְא אֶחָד]. אַךְ לְפִי שֶׁיָּדַעְנוּ כִּי כִּגְדוּלָּתְךָ כֵּן רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ בְּלִי סוֹף וְתַכְלִית. וְאַתָּה רוֹצֶה וּמְבַקֵּשׁ וּמְצַפֶּה לִתְשׁוּבַת רְשָׁעִים. לָכֵן בָּאתִי בְּלֵב נִשְׁבָּר וּבוּשָׁה וְהַכְנָעָה כְּעָנִי בְּפֶתַח שׁוֹאֵל לְהִתְחַנֵּן וּלְבַקֵּשׁ חֲנִינָה מִלְּפָנֶיךָ אָב הָרַחֲמָן הַמְרַחֵם עַל כָּל הַבְּרִיּוֹת שֶׁתְּרַחֵם גַּם עָלַי וְאַל תָּבֹא בְּמִשְׁפָּט עִמִּי וְאַל תִּתְנַהֵג עִמִּי כְּלוּם כְּפִי מַעֲשַׂי רַק תִּפֶן אֵלַי בְּכָל מִדּוֹתֶיךָ שֶׁל חֶסֶד וְרַחֲמִים לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד רַב עִמִּי לִמְחוֹל וְלִסְלוֹחַ וּלְכַפֵּר לִי עַל כָּל פְּשָׁעַי. וּזְכוֹר נָא כָּל תְּלָאוֹתַי וְכָל הָרָעוֹת וְצָרוֹת רַבּוֹת אֲשֶׁר עָבְרוּ עָלַי כָּל יְמֵי הֱיוֹתִי בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְיִהְיוּ פִּדְיוֹן נַפְשִׁי. וּמְחֵה כָּל עֲוֹנוֹתַי וּפְשָׁעַי. וְהַחֲזִירֵנִי בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵימָה לְפָנֶיךָ:

ח) **וִיהִי** רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּחָנֵּנִי נָא מֵאוֹצַר מַתְּנַת חִנָּם כִּדְכְתִיב וְחַנֹּתִי אֶת אֲשֶׁר אָחֹן. וּפֵירְשׁוּ חֲכָמֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה אַף עַל פִּי שֶׁאֵינוֹ הָגוּן וְאֵינוֹ כְּדַאי. לְהַאֲרִיךְ יָמַי וּשְׁנוֹתַי בָּעוֹלָם הַזֶּה. עַד מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה. שֶׁאֵינוֹ נֶגֶד הַטֶּבַע אֲפִילוּ בִּזְמַן הַזֶּה. שֶׁעֲדַיִן נִמְצָא אֵיזֶה אֲנָשִׁים שֶׁחָיִים כֵּן. וּבְוַדַּאי הוּא בִּשְׁבִיל אֵיזֶה צוֹרֶךְ שֶׁיֵּשׁ מִזֶּה בָּעוֹלָם. וַהֲרֵי אֲנִי צָרִיךְ אֲרִיכוּת יָמִים בִּשְׁבִיל צוֹרֶךְ רַב מְאֹד לִי וּלְכָל הָעוֹלָם וּלְהַרְבּוֹת נַחַת רוּחַ גָּדוֹל לְפָנֶיךָ. כִּי נִשְׁמָתִי שֶׁהִיא בְּתוֹךְ הָאֲהוּבָה הַנֶּאֱצֶלֶת מִזִּיו אוֹרְךָ הַקָּדוֹשׁ. וְאַתָּה מִצְטַעֵר מְאֹד בְּרָעָתָהּ וְשָׂמֵחַ מְאֹד בְּטוֹבָתָהּ. עֲדַיִן הִיא חֲסֵרָה מִכָּל טוּב. וְלָכֵן נָחוּץ לִי לִהְיוֹת עֲדַיִן זְמַן רַב בָּעוֹלָם הַזֶּה בִּשְׁבִיל לְתַקְּנָהּ וּלְהַשְׁלִימָהּ בְּכָל מִינֵי שְׁלֵימוּת. וְגַם לְהוֹ., ׳ וּלְתַקֵּן לְנַפְשׁוֹת רַבּוֹת זוּלָתִי.

שֶׁאֵין

שאין היכולת לי לכל זה רק בהיותי חי בעולם הזה:

ט) **והושיעני** נא להיות בריא בשלימות הבריאות כל ימי חיי וכל אברי וגידי וכל חושי וכחותי יהיו תמיד חזקים ושלמים. ולהיות תמיד קל כנשר ורץ כצבי וגבור כארי לעשות רצונך בזריזות גדול. ולעשות הרבה בזמן מועט בעבודתך הקדושה. ולהיות ממעט בשינה מאד. ולא יזיק לי זאת לבריאותי וכחי. ולהסיר ממני כל טרדות ומניעות מפרנסה ושאר עניני עולם הזה. וכל מלאכתי תהיה נעשית על ידי אחרים. ולא יבטלוני בני אדם המרבים דברים. ושבתי בבית ה' כל ימי חיי. ולעסוק בתורה ועבודה ומעשים טובים תמיד. והכל יהיה באופן שמעתה והלאה אשלים את נפשי בידיעת כל התורה. ובקיום כל מצותיה. ואבוא לדעת שלם. ואתקן כל המדות בשלימות גדול. ולקיים בכל דרכיך דעהו:

י) **והושיעה** נא לי ולכל עמך בני ישראל שלא נמות עד שנתקן בעולם הזה כל מה שאנו צריכים לתקן מגלגול זה ומכל גלגולים הקודמים. ואף כל ניצוצי הקדושה השייכים לנשמתינו. ואף את כל נשמות אבותינו ואבות אבותינו מצד אב ומצד אם עד תחילת הבריאה. ולתקן כל נשמות החיים והמתים. ולהסיר כל הדינים וכל העונשים וכל היסורים מעל כל הנבראים. ולהעלות כולם למקום שורשם. ולהמשיך רק חסדים גדולים וטובים מאד על כל הנבראים:

יא) **ונא** נא עילת כל העילות וסיבת כל הסיבות שתרחם עלינו ועל כל העולמות וכל נבראי מעלה ומטה התלוים בנו להשגיח עלינו בהשגחה עצומה מאד בענין זה. לסבב עמנו תמיד סיבות מרובות מאד לקרבינו אליך בכל מיני קירוב לעשות רצונך באמת ובלבב שלם. ולתקן הכל בגלגול זה מעצמינו ומזולתינו. כי אתה יודע כל התעלומות וכל העתידות וכל מה שיסתבב עמנו על פי כל סיבה וסיבה עד עולם. לכן סבב נא עמנו כל רגע בהקיץ ובחלום לראות ולשמוע ולחשוב דברים אשר על ידם נבוא ונגיע לתכלית האמתי להרבות נחת רוח לפניך. ושנהיה מתחזקים ומוסיפים בעבודתך הקדושה כל יום וכל שעה וכל רגע יותר ויותר. ונעלה תמיד ממדרגה למדרגה עד שנגיע למעלת אבותינו הקדושים. ונשלים עצמינו בכל מיני שלימות כל מה שיש בכח האנושי לעשות. ונתקן כל מה שיש לתקן מעצמינו

ומזולתינו

ומזולתינו. ולא נשאיר שום דבר גדול או קטן שלא נתקן עתה בעולם הזה:

יב) **וכל** בני אדם שגרמנו אותם לחטוא תפן אליהם בחסד ורחמים רבים. ותמחול להם בלי שום עונשים ויסורים. ותחזירם בתשובה שלימה מאהבה. וזדונות יחשבו להם כזכיות. וכל מה שעשינו או גרמנו לבני אדם שום היזק בגוף או בממון הושיענו נא לרצותם. ויתרצו אלינו באהבה שלימה. ואף כל מי שאין בידינו לרצותם תן נא בלבם שימחלו לנו כל מה שציערנו או בזינו אותם או שגרמנו להם שום צער וביוש (ובפרט כו'):

יג) **והושיענו** לשלם כל החובות שאנו חייבים לבני אדם מהלואה והקפה. או שבא לידינו מאדם שום ממון שלא ביושר שאנו מחויבים להחזירו. ומי שאין אנו יכולים לשלם לו מפני שום סיבה תמלא לו מה שהחסרנו לו. ותן בלבו שימחול לנו. והנה אני מוסר מודעה שכל דבר צדקה של רשות (לאפוקי מה שנודרין בהזכרת נשמות, ומי שברך, ועל ישועה) אשר אתן אי"ה מהיום והלאה תחשב להאנשים אשר אני חייב להם ואיני יכול לשלם להם מפני שום סבה. ויהיה ממש כאלו הם היו הנותנים. כל אחד כמה שאני חייב לו. כסכום הזה יהיה נחשב לו מצדקה שלי בעת דינו. ובתנאי שימחול לי על זה בלב שלם. ואף עד עת מחילתם תאריך נא לי על זה ברוב רחמיך וחסדיך. ותגן עלי מכל עונש ויסורים. וכן כל הצדקות שנתחייבתי ולא שלמתי. אני מוסר מודעה על הצדקה של רשות שאתן אי"ה שתהיה עבור שילום הצדקה של חוב. וכן אני מוסר מודעה על כל צדקה שאדור ואשכח מלשלם. שהצדקה של רשות שאתן אחר כך תהיה עבור חוב של צדקה שלא שלמתי. וכן שום אדם שציערתי אותו בדיבור או במעשה בלי הפסד ממון ואין בידי לרצותו. אני מנדב עבורו לצדקה (סך . . .) ויחשב לו ביום דינו כאלו בעצמו נתנה. ורק בתנאי שימחול לי בלב שלם כל מה שציערתי אותו. והכל יהיה באופן שנשאר נקיים כקטן שנולד בכל מה שבין אדם למקום ובין אדם לחבירו:

(וכל מה שאכתוב כאן באות י"ד הם כללים גדולים להצלחת הנפש, לכן אני רגיל להתפלל תדיר שיסבב עמי השי"ת לזכות בהם):

יד) **וגלגל** וסבב נא עמנו תמיד שנזכה לבנים טובים עושי רצונך באמת ובלבב שלם. וכל זרענו וזרע זרענו עד סוף כל

הדורות

הדורות יהיו כולם יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה ועושי נחת רוח לפניך בכל לב ובכל נפש ובכל מאד. ולא ימצא בכל יוצאי חלצינו שום שמץ פסול ושום עוברי עבירה חס ושלום. וכן סבב נא עמנו סיבות מרובות על זה שנזכה להיות דבוקים בצדיקים אמתיים תמיד. ושנהיה זוכים ומזכים בעבודתך הקדושה תמיד. ושיתקבלו כל תפלותינו תמיד לפניך:

(כאן באות ט"ו שניתי הלשון לבקש בלשון יחיד כי יסורים יכולין לבקש רק על עצמו ולא על אחרים):

טו) **ואף** בענייני חיי ובריאותי ופרנסתי ומנוחתי וכבודי וכל צרכי גופי. הנני מתחנן ומבקש לפניך שתתנהג עמי באופן שאזכה לבוא לכל דברים אלו שבקשתי לפניך בתיקון נפשי. והן אמת שבידך לסבב כל טובות הנפש ולקרבנו אליך בכל מיני קירוב אף עם כל טובות הגוף בעולם הזה. ולכן הנני מבקש לפניך שתטיב לי בדרך זה שיהיה לי כל טובות הנפש בצירוף כל טובות הגוף גם כן בבנים חיים ובריאות ופרנסה ברוח. ולעבדך מתוך הרחבה ושמחה תמיד. ואף שאיני כדאי וראוי לבקש כלום מלפניך. וכל שכן לזכות לשתי שלחנות. אבל חסדך וטובך המה בלתי תכלית ומפיקים אפילו לרשע היותר גדול שבעולם לעשות לו כל חסדים גדולים וטובים בלתי תכלית. ואתה אמרת הרחב פיך ואמלאהו. אך אם איני ראוי בשום אופן לטובת שניהם הנפש והגוף יחד. הנני מבקש רק טובת הנפש אף אם ידחה על ידי זה טובות הגוף. והטוב בעיניך עשה לי:

טז) **ויהי** רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתחננו נא מאוצר מתנת חנם להשפיע לנו דעת גדול וחזק מאד. שנכיר בהכרה חזקה מאד כל רגע ורגע בעוצם יחודך בכל מקום ובכל ענין. ולא בבחינת ידיעה או שמיעת רק בבחינת ראיה. ולא בבחינת נסתר רק בבחינת נוכח. וכל מה שנראה או נשמע או נחשוב לא יהיה רק באחדות מציאותך ובאחדות הנהגתך. ואפילו בכל המגיע לנו על ידי בעלי בחירה בין טוב ובין רע נזכור ונכיר היטב שאתה הוא העושה הכל. ובאופן שנהיה תמיד כל רגע ורגע בהכנעה גדולה ויראה עצומה ובושה רבה מאד לפניך. ולא נרים עין ולא נפתח פה ולא נזיז שום אבר רק ביראה עצומה מאד מפניך. בזכרנו תמיד כל רגע לפני מי אנו עומדים ויושבים

ושוכבים

ושוכבים ועושים הכל. ונזכור תמיד שאתה עושנו ואתה מנהיגנו ומנענע כל כחותינו כל רגע. ושאתה משגיח עלינו בהשגחה עצומה מאד על כל מחשבה ודבור ומעשה. ואתה משיב גמולינו על כל. ולא נסמוך כלום על שום אדם ועל שום סיבה מבלעדיך. רק בך לבד נבטח בכל לבנו. ולא נירא מאדם ומשום דבר מבלעדיך. ולא נכעום ולא נקפיד כלום על אדם העושה ומדבר שלא כרצונינו בזכרינו תמיד כי הכל הוא רק ממך:

יז) **וכן** תשפיע בנו דעת גדול להכיר תמיד בהכרה חזקה בגדולתך ורוממותך ותהלותיך ומעלותיך ומדותיך הטובות והנפלאות והרמות. וחסדיך הרבים והעצומים אשר לכל בריותיך. ובפרט לנפשותינו השפלים אשר אין לכל זה שום חקר. עד כמה שיש ביכולת האנושי להכיר ולהשיג. ובאופן שנכנע לפניך מאד. ונפשינו תתלהב תמיד מאד לאהבת שמך יתברך. ונתדבק בך באהבה עזה מאד בכל לבבנו ונפשינו ומאודינו. וכל יראות שבעולם וכל אהבות שבעולם יהיו בטלות אצלינו תמיד מפני יראתך ואהבתך:

יח) **והשפיע** בנו דעת שלימה להבין ולהכיר תמיד בגודל הבלות עולם הזה. וממש כאשר יהיה נחשב אצלינו כל עניני עולם הזה אחר שנצא מהעולם הזה כן ממש יהיו נחשבים אצלינו תמיד כל ימי היותינו בעולם הזה ובאופן שנהיה תמיד נזהרים משום קנאה ותאוה וכבוד. ונהיה משתוקקים להיות רק שפלים ובזוים תמיד אצל כל בני אדם. וכן נהיה מכירים מאד תמיד בגודל החשיבות של כל רגע בעולם הזה בעבודתך הקדושה שהוא יותר מכל חיי העולם הבא ואין כזאת אף לכל המלאכים והנשמות שבעולמות העליונים. ובאופן שנתלהב תמיד מאד ומאד לעבודתך הקדושה. וכן נכיר מאד בעוצם החיוב לעבדך תמיד במסירת נפש גדול. ובמיעוט ערכנו ומיעוט מעשינו ושפלות נפשינו. ותן נא בנו דעת איך לדון כל אדם לכף זכות. ואיך להיות מזכה לכל:

(מי שאינו עוסק בחיבורים לא יאמר אות י"ט זה):

יט) **ותן** נא בי דעת אמת לכתוב ספרים טובים ומועילים לפני עמך בני ישראל. ולא אטעה בשום דבר שאכתוב. ויושפע לי הלשון מן השמים. וכל דיבור יהיה רוה"ק. ובלשון צח וקל ובאופן בנ א לא יטעו בדברי. ותן נא חן

חן גדול על כל הספרים שחברתי. ואשר בדעתי להדפיס. ויתקבלו אצל כל עמך בני ישראל באהבה וברצון. ויהגו בהם תמיד. ויקבלו מהם תועלת גדול לנפשותיהם. וכן יהיו כל דברי פי נשמעים לעבודתיך. והושיעני נא בחסדך ובטובך המרובים להדפיס את כל הספרים אשר גמרתי. ולגמור ולהדפיס כל הספרים אשר התחלתי לכתוב בשביל להדפיס (ובפרט כו'). והושיעני בכל הספרים שרצוני להדפיס שהעוסקים בדפוס לא יקלקלו ולא יעשו בהם שום טעותים ויודפסו בנייר טוב ובהידור:

כ) וְתֵן לָנוּ חֲשִׁיקוּת וְשֵׂכֶל וְזִכָּרוֹן וּתְפִיסָה גְדוֹלִים בְּלִימוּד תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה. וּלְהַתְמִיד מְאֹד בְּלִימוּדָהּ. וְכָל לִימוּדֵינוּ יִהְיֶה לִשְׁמָהּ. וְנַלְמְדָהּ לְרַבִּים בְּלִי שׁוּם פְּנִיּוֹת וְגֵאוּת. וְנַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה חֲזָקָה בְּכָל דִּבְרֵי חֲכָמֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה בְּלִי שׁוּם סָפֵק חַס וְשָׁלוֹם. וְתֵן בָּנוּ דַּעַת אֱמֶת שֶׁלֹּא נִטְעֶה בְּשׁוּם דָּבָר בְּלִימוּד תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה וּבְכָל עִנְיָנֵי עֲבוֹדָתְךָ הַקְּדוֹשִׁים. וְהַזְמִין נָא לָנוּ מוֹרֶה וּמַדְרִיךְ בְּאֶחָד מִכָּל הָאוֹפַנִּים שֶׁאַתָּה מוֹרֶה וּמַדְרִיךְ לִבְנֵי אָדָם (א) לְהוֹרוֹת לָנוּ תָּמִיד בְּכָל עִנְיָנֵי עֲבוֹדָתְךָ הַקְּדוֹשִׁים דֶּרֶךְ הָאֱמֶת. שֶׁלֹּא נִטֶּה יָמִין וּשְׂמֹאל מִדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר וְהָרָצוּי לְפָנֶיךָ. וּשְׁלַח לָנוּ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּלִימוּד תּוֹרָתְךָ וּבַעֲבוֹדָתְךָ הַקְּדוֹשִׁים. שֶׁנַּעֲשֶׂה הַרְבֵּה בִּזְמַן מוּעָט. וְהוֹשִׁיעֵנוּ נָא בְּחַסְדְּךָ וּבְטוּבְךָ הַמְּרוּבִּים לָבוֹא לִידִיעַת כָּל הַהֲלָכוֹת בְּטַעֲמֵיהֶן וּמְקוֹרֵיהֶן. וְכָל תּוֹרָה וּנְבִיאִים וּכְתוּבִים וְכָל הַמִּשְׁנָיוֹת וְתַלְמוּד בַּבְלִי וִירוּשַׁלְמִי וּמִדְרָשׁוֹת וְזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וְסִפְרֵי קַבָּלָה הָאֲמִתִּיִּים. וּלְעָבְדְךָ תָּמִיד יוֹמָם וָלַיְלָה בְּכַוָּנוֹת יִחוּדֵי שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים. וּלְקַיֵּם כָּל הַמִּצְוֹת בְּכָל פְּרָטֵיהֶן וְדִקְדּוּקֵיהֶן וְכַוָּנוֹתֵיהֶן וּתְנָאֵיהֶן. וְכָל הַנְהָגוֹת טוֹבוֹת שֶׁבְּסִפְרֵי הַפּוֹסְקִים וְסִפְרֵי

מוסר

(א) כי הרבה דרכים יש בענין לימוד והדרכה בעבודת הש"י, יש שזוכה לרב חכם וקדוש חי אתו בעה"ז, ויש שזוכה שצדיק גדול וקדוש שכבר נפטר בא מעולם העליון ומלמדו, כמבואר בשעה"ק לרח"ו ז"ל, וכ"כ על כמה גדולים, ויש שזוכה לגילוי אליהו ז"ל שבא ומלמדו, ויש שזוכה למגיד הוא מלאך קדוש שנברא ע"י תורתו ומצותיו שבא ומלמדו, ויש שהש"י מלמדו ע"י חלום, ויש שנשמתו מלמדתו, כמבואר בר"ח, וכ"כ על כמה צדיקים גדולים, ויש שבשום ספק פותח ספר והש"י מאיר לו בשכלו להבין מהנפתח לפניו מה לעשות, כמ"ש במדרש תלפיות, ויש שהש"י נותן בו דעת להבין מכל הנראה ונשמע לפניו דרכי עבודתו ית', כמ"ש על הבעש"ט ז"ל:

מוסר. ולהזהר מכל מדות רעות ולהתנהג בכל מדות טובות בתכלית השלימות. ובפרט במדת אהבת ישראל שנאהוב כל אחד ואחד מעמך בני ישראל כנפשינו ממש. ונראה רק מעלת חבירינו ולא חסרונם. וכל מעשינו יהיו לשם שמים תמיד. וכל עבודתינו לפניך יהיה באהבה ויראה ושמחה מאד תמיד:

כא) **ותקננו** בעצה טובה מלפניך בכל עניני תיקון נפשינו ונפשות זולתינו. (להתמרמר מאד בבקשה זו דהיא סמא דכולא). ותן בנו דעת לידע איך להתחזק בעבודתך הקדושה. ומה להוסיף כל יום ויום ואיך להוסיף. ותן בנו דעת צלולה ומחשבה טהורה לכוין תמיד בכונה שלימה בלי שום מחשבה זרה בכל מה שנדבר לפניך בשבחות ותפלות. וכל תפלותינו לפניך יהיו באהבה ויראה ושמחה מאד. וחננו מאתך חכמה ודעת שנדע על מה להתפלל. ואיך להתפלל בדברי חן ושכל וריצוי שיעוררו רחמים גדולים עלינו. (ולזה מקדימין בתפלת י"ח חונן הדעת לשאר כל התפלות):

כב) **ושמרנו** נא תמיד משום אכילה ושתיה של איסור ומשום מכשול ות לה בעבודתך הקדושה. והושיענו נא בחסדך ובטובך המרובים להתנהג בקדושת האכילה והשתיה תמיד. והושיענו נא לבוא לקדושת הברית בתכלית אף בהיתר. ולתקן כל מה שפגמנו בזה. (ולפי צרכי וטבעי אני מוסיף כאן דברים אלו) ונגלגל וסבב עמי תמיד יומם ולילה סיבות מרובות על זה שאזכה לשמור פי ולשוני בתכלית גדול מאד. ולדבר כל דברי רק בקול נמוך מאד. ולהתנהג בהצנע לכת מאד. ולמקללי נפשי תדום. והזמין לי נסיונות בדבר זה. ורק באופן שאעמוד בכל הנסיונות). והושיענו נא לעסוק תמיד בצדקה וגמילות חסדים בממון ובגוף בכל כחינו. והמציא לי תמיד עניים הגונים וחסדים נחוצים לעשות:

כג) **והושיעני** נא בחסדך ובטובך המרובים ולעלות במהרה ובקרוב לארץ הקדושה, (מי בחוץ לא"י יאמר כן להיות תמיד בארץ הקדושה) עם אשתי ובניי מתוך רוח ושמחה. ולעסוק שם בקביעות גדול תמיד בתורתך ובעבודתך הקדושים. ותן נא בלב כל הצדיקים והנלוים אליהם שישתוקקו לבוא לארץ ישראל. והושיעם לבוא ולהתיישב שם. וכל הכתות העוסקים ביישוב ארץ ישראל יכנעו להצדיקים. ויצייתו אליהם. וילכו בדרכיהם. ולא יהיה שום פירוד לב ושנאה

בין

בין כל הכתות העוסקים בישוב ארץ ישראל. רק יהיו בשלום ושלוה יחד. וכל הבאים לארץ הקדושה יצליחו שם בחיים ובריאות ופרנסה. ולא יצטרכו לצאת משם:

כד) **והושיעה** נא לכל הישיבות ובתי תלמוד תורה וכל החברות טובות של תורה ומצות שיתקיימו ויתחזקו ויתרבו ויתעלו מעלה מעלה (ובפרט כו׳). וכל החברות הגרועות שיש בהן עניני אפיקורסית או עניני ניאוף וכיוצא בהם יתפרדו ויתבטלו (ובפרט כו׳). וכן בתי ספר הגרועים שיש בהם לימודים רעים ועניני אפיקורסית יתבטלו. ובפרט בעיר הזאת ובכל ארץ ישראל. והושיעה נא לכל המשתדלים על דבר טוב בעניני תורה ומצות וגמילות חסדים וברבוי טהרה וקדושה וכל דבר שיש בו עשיית נחת רוח לפניך שיצליחו בזה (ובפרט כו׳). וסבב נא שכל מנהגי הפריצות של זכרים ונקיבות יתבטלו. והושיעה נא לכל החוטאים שיעשו תשובה שלימה לפניך מתוך הרחבת הלב בלי צער ויסורים. ואף החוטאים אשר הרבו אשמה לפניך עד שננעלו בפניהם דרכי תשובה אתה ברחמיך הרבים תחתור להם חתירה מתחת כסא כבודך ותקבלם בתשובה שלימה לפניך. (מי שאינו מתפרנס ע״י הספקת אחרים לא יאמר זה) ובפרט לכל המטיבים לי ומחזיקים אותי בעניני פרנסתי הושיעם לשוב אליך בלבב שלם מתוך הרחבה בלי צער ויסורים (ב):

כה) **והושיעה** נא לכל הנפשות שיצאו מעולם הזה ונתחייבו גיהנם או שאר עונשים להקל מעליהם עונשם. כי באמת אינך חפץ ביסורי הנפשות. כי אין בך חס ושלום ממדות נקמה ונטירה. והנך רק חפץ חסד. וכל משפט עונשי הרשעים אינם רק בשביל חסד:

(ב) בספר הקדוש בניות ברמה על מסכת אבות כתב וז״ל, שמעתי כי איש צדיק וישר ונכנס בחייו מהספקות אחרים אזי אח״כ פטירתו בעה״ב נאחזים בו אלו אשר נכנס ממונם להצלותם והדין עמהם, ובאם שהוא אינו צדיק גמור אין בכחו חזק להצלותם, ואם הם רשעים גמורים אף אם הוא צדיק גמור אפשר לגבור ידם להחזיקו בגיהנם עד אשר יקבלו הרשעים דינם בגיהנם, והצדיק ע״כ ממתין עליהם ורואה בצרתם ואין לו מנוחה ואל מקומו שואף, וע״ז בכה ר׳ יוחנן בן זכאי שאפי׳ היה בטוח בעצמו שהוא צדיק גמור חשש פן ואולי יש בגיהנם אותם שנהנה מאתם ויאחזו בו עד הצלותם, ע״כ, ולכן בן תורה שאחרים מחזיקים אותו צריך להשתדל ולהתאמץ ולהרבות בתפלה מאד על כל המחזיקים אותו שישובו מדרך הרעה וילכו בדרך טובה:

חֶסֶד. כְּדֵי שֶׁבְּנֵי אָדָם יִירְאוּ לַחֲטוֹא. כִּדְכְתִיב וְהָאֱלֹהִים עָשָׂה שֶׁיִּרְאוּ מִלְּפָנָיו. וְלָכֵן דַּי פְּקוּדַּת הַמִּשְׁפָּט עֲלֵיהֶם כֵּן. אֲבָל יוֹעִילוּ נָא תְּפִלּוֹת הַצַּדִּיקִים וּתְפִלָּתִי עֲלֵיהֶם לְשַׁנּוֹת הַמִּשְׁפָּט מֵעֲלֵיהֶם. וּלְהָסִיר מֵהֶם עוֹנְשָׁם וְעַל כָּל פָּנִים לְהָקֵל הָעוֹנָשִׁים מֵעֲלֵיהֶם. וּבִפְרָט כָּל אֲבוֹתַי מִצַּד אָב וּמִצַּד אֵם עַד תְּחִלַּת הַבְּרִיאָה. הָסֵר מֵעֲלֵיהֶם כָּל הָעוֹנָשִׁים וְכָל הַדִּינִים. וְתַעֲלֶה נִשְׁמָתָם לְמַעְלָה לְמַעְלָה. לִהְיוֹת חֶלְקָם אֵצֶל הַצַּדִּיקִים וְצִדְקָנִיּוֹת בְּגַן עֵדֶן (ובפרט כו', ולבקש כאן בפרטיות על איזה קרובים ואוהבים ועל רבותיו, כמבואר בס' קב הישר שצריכין להתפלל עליהם). וַאֲנִי מוֹסֵר מוֹדָעָה עַל כָּל מַעֲשֶׂה טוֹב אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה וְכָל צְדָקָה אֲשֶׁר אֶתֵּן וְכָל תַּעֲנִית אֲשֶׁר אֶתְעַנֶּה וְכַיּוֹצֵא בָּהֶם שֶׁיִּהְיוּ עֲבוּר תִּיקּוּן כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּבִפְרָט עֲבוּר כָּל הַנְּפָשׁוֹת אֲשֶׁר יָצְאוּ מֵעוֹלָם הַזֶּה. וּבִפְרָט עֲבוּר נִשְׁמוֹת כָּל אֲבוֹתַי עַד תְּחִלַּת הַבְּרִיאָה. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שֶׁתּוֹשִׁיעֵנִי לְהַרְבּוֹת בִּתְשׁוּבָה וּתְפִלָּה וּצְדָקָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים לְתַקֵּן בָּהֶן נַפְשִׁי וְכָל נַפְשׁוֹת זוּלָתִי וּבִפְרָט נִשְׁמוֹת כָּל אֲבוֹתַי שֶׁיָּסוּרוּ מֵהֶם כָּל הָעוֹנָשִׁים וְכָל הַדִּינִים וְיִתְעַלּוּ לְמַעְלָה לְמַעְלָה. (מסירת מודעה זו היא מס' הקדוש פלא יועץ):

כו) וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּפְקוֹד לְכָל חֲשׂוּכֵי בָנִים מֵעַמְּךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּבָנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים לַעֲבוֹדָתֶךָ וּלְיִרְאָתֶךָ (ובפרט לפב"פ). וְכָל הַמְעוּבָּרוֹת שֶׁל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תַּצִּילֵן שֶׁלֹּא תַפֵּלְנָה וַלְדוֹתֵיהֶן (ובפרט לפב"פ). וְהַיּוֹשְׁבוֹת עַל הַמַּשְׁבֵּר בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תַּצִּילֵן מִכָּל רָע (ובפרט פב"פ). וְכָל הַבָּנִים וּבָנוֹת שֶׁל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל יִוָּלְדוּ בְּמַזָּל טוֹב וּבְשָׁעָה טוֹבָה שֶׁיַּצְלִיחוּ תָּמִיד בְּכָל עִנְיָנִים. וְאַל הַמֵּינִיקוֹת תַּשְׁפִּיעַ חָלָב בְּדַדֵּיהֶן. וְכָל יַלְדֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תַּצִּילֵם מֵעַיִן הָרָע וּמִפֶּגַע רָע וּמֵחֳלָיִים רָעִים וּמִכָּל מְאוֹרָעוֹת רָעוֹת. וְיִהְיוּ בְּרִיאִים בְּגוּפָם וְשִׂכְלָם וְכָל חוּשֵׁיהֶם כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם. וְיִהְיוּ בַּעֲלֵי מִדּוֹת טוֹבוֹת בַּיְשָׁנִים רַחֲמָנִים גּוֹמְלֵי חֲסָדִים עֲנָוִים וּתְמִימִים אַנְשֵׁי אֱמֶת שׁוֹמְרִים בְּרִית הַלָּשׁוֹן וּבְרִית הָעֵינַיִם וּבְרִית הַמָּעוֹר. וְיִהְיוּ מַאֲמִינִים בְּלֵב שָׁלֵם בְּכָל תּוֹרָה שֶׁבִּכְתָב וּבְכָל תּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה נִגְלֶה וְנִסְתָּר וּבְחַכְמֵי הָאֱמֶת וְצַדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים. וְיִהְיוּ תַּלְמִידֵי חֲכָמִים גְּדוֹלִים חֲרִיפִים בְּשֵׂכֶל יָשָׁר וּבְקִיאִים בְּכָל תּוֹרָה שֶׁבִּכְתָב וְשֶׁבְּעַל פֶּה נִגְלֶה וְנִסְתָּר. וְיִהְיוּ עוֹסְקִים תָּמִיד בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה. לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמָהּ וְלִשְׁמוֹר וּלְקַיֵּים

בשלימות

בשלימות כל המצות וכל מנהגים טובים. ויהיו יראי שמך ביראת הרוממות ואוהבי שמך בכל לב ונפש ומאד. ויקדשו שמך בעולם. (ובפרט בני פב"פ או בתי פב"פ). וקיים בזרענו ברכת אברהם אבינו כה יהיה זרעך. ויהיו בנינו כשתילי זתים סביב לשלחננו. ובנותינו תהיינה נאות ובלי שום מום והעיקר שתהיינה כשרות וצנועות. ותאריך נא ברחמיך הרבים שנותינו ושנות נשותינו. ויהיה אהבה בינינו ובין נשותינו תמיד בלי שום פירוד לבבות. ונזכה לגדל כל זרענו לתורה ולחופה ולמעשים טובים ולכל טוב. ולא ימות שום אחד מבנינו ובנותינו בחיינו. והושיענו להשיא בחיינו כל זרענו מתוך רוח ושמחה. ולהשיאם בנערותם. והמציא להם זיווגם המיוחד לכל אחד מהם (ובפרט לפב"פ). ויאריכו ימים ושנים עם זיווגם ביחד עד זקנה ושיבה. ובאהבה מאד זה לזה. והושיעה לכל זרעי בענין זיווגם שלא יקדימם אחר ברחמים. ולא ידחו לפני אחרים חס ושלום ואזכה להשיא בנותי לתלמידי חכמים וצדיקים ובעלי מדות טובות. וכל זרענו יזכו לבני חיי ומזוני רויחי. ולא יצטרכו למתנת ולהלואת בשר ודם. רק תפרנסם מידך הרחבה:

כז) ויהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתתן לכל עמך בני ישראל חיים ארוכים ובריאות ושלום. ותשלח רפואה שלימה לכל חולי עמך בני ישראל (ובפרט לפב"פ). ולחולים בהשחתת אבר בגלוי שאין נראה אופן בדרך הטבע שיושעו תקל מעליהם צערם ומכאובם ובאופן שלא יהיו מצטערים ועצבים. ותקרא לשבוים דרור ולאסורים פקח קוח (ובפרט לפב"פ). ולכל הולכי דרכים ועוברי ימים ונהרות מעמך ישראל תצילם מכל צער ונזק ותגיעם למחוז חפצם לחיים ולשלום. והושיעה נא שיהיה שלום ושלוה לכל עמך בני ישראל בכל העולם. וכל שונאינו ישלימו אתנו. ובפרט בכל ארץ הקדושה ובעיר הזאת. והצילם נא מדבר ומחרב ומרעב ומכל שוד ומשום שריפה וגזילה וגניבה ומכל נזק והפסד שבעולם. ותבטל מעלינו ומעל כל עמך בני ישראל בכל מקום שהם כל גזירות קשות ורעות. ותטה לב כל המלכות ושריהם ויועציהם עלינו לטובה ויגזרו עלינו גזירות טובות (ובפרט בענין פ'). ובפרט בכל עניני תורתך ועבודתך הקדושים לא יהיה עלינו שום גזירות קשות לבטל או לגרום שום איזה ביטול בהם חס ושלום (ובפרט

בִּמְדִינָה פ׳). וְתִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ. וְתֵן נָא לָנוּ לְכָל עַמְּךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל פַּרְנָסָתֵינוּ בְּהֶיתֵּר וְלֹא בְּאִיסוּר. בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר. בְּנָקֵל וְלֹא בְּטוֹרַח. בְּרֶוַח וְלֹא בְּצִמְצוּם. בְּדֶרֶךְ כָּבוֹד וְלֹא בְּבִיזּוּי. וְלֹא עַל יְדֵי מַתְּנַת וְהַלְוָאַת בָּשָׂר וָדָם. רַק מִיָּדְךָ הָרְחָבָה וְהַמְּלֵאָה. (ובפרט לכל בנ״א המחזיקים אותי בענין פרנסתי הצליחם נא בכל אשר יפנו ויהיו להם פרנסה טובה בריוח גדול תמיד, ובפרט לפב״פ)

(וכימות הקיץ לסתפלל) וְתֵן לָנוּ גִּשְׁמֵי בְּרָכָה בְּכָל צְרָכֵינוּ. וְלֹא יוֹתֵר מִצָּרְכֵּנוּ. וְתֵן נָא בְּרָכָה וְהַשְׁפָּעָה טוֹבָה בְּכָל פְּרִי הָאֲדָמָה וּפְרִי הָעֵץ וּבְכָל אֲשֶׁר יֵאָכֵל לְכָל חַי. (וכימות החורף להתפלל) וְהוֹשִׁיעָה נָא בְּכָל יְמֵי הַחוֹרֶף הַזֶּה לְמַעֵט מְאֹד מִמֶּנּוּ קוֹר הַכְּפוֹר וְהַשֶּׁלֶג וְהָרוּחוֹת וְחַיֵּי נַחַת נִחְיֶה כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ:

כח) רבש״ע זַכֵּנוּ שֶׁיְּתַקְּנוּ אוֹתָנוּ הַצַּדִּיקִים אֲמִיתִּיִּם בִּשְׁלֵימוּת אוֹתָנוּ וְאֶת זַרְעֵינוּ וְאֶת כָּל הַתְּלוּיִם בָּנוּ, לְמַעַן לֹא נֵבוֹשׁ וְלֹא נִכָּלֵם וְלֹא נִכָּשֵׁל לְעוֹלָם וָעֶד. וְלֹא נִיעוּל בְּכִיסוּפָא קַמָּךְ. וּתְזַכֵּינוּ בְּעֵת שֶׁיַּגִּיעַ קִיצֵּינוּ וּזְמַנֵּינוּ לְהִפָּטֵר מִן הָעוֹלָם לְהָשִׁיב נַפְשֵׁינוּ וְרוּחֵינוּ וְנִשְׁמוֹתֵינוּ אֵלֶיךָ בִּקְדוּשָּׁה וּבְטָהֳרָה גְּדוֹלָה בְּלִי שׁוּם סוּג וּפְגַם. וְנִהְיֶה אָז בְּדֵעָה צְלוּלָה וּמְיוּשֶּׁבֶת שֶׁנּוּכַל לְצַוּוֹת לְזַרְעֵינוּ שֶׁיֵּלְכוּ בְּדֶרֶךְ הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר. וְנִזְכֶּה לְהִתְוַדּוֹת לְפָנֶיךָ סָמוּךְ לְמִיתָה בְּפֶה מָלֵא בְּכָל מִינֵי וִידּוּיִם בֶּאֱמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם, בְּלֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה וּבִבְכִיָּה רַבָּה וַעֲצוּמָה. וְנִזְכֶּה לְקַבֵּל עָלֵינוּ מַלְכוּת שָׁמַיִם שְׁלֵימָה קוֹדֶם יְצִיאַת נִשְׁמוֹתֵינוּ לִקְרוֹת אָז קְרִיאַת שְׁמַע בְּפֶה מָלֵא, בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה גְדוֹלָה, בֶּאֱמֶת וֶאֱמוּנָה שְׁלֵימָה, בְּשִׂמְחָה וְחֶדְוָה רַבָּה וַעֲצוּמָה, וּבְלִי פַּחַד מֵאֵימַת מַלְאַךְ הַמָּוֶת. וְתִהְיֶה מִיתָתֵנוּ כַּפָּרָה עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִהְיֶה יְצִיאָתֵינוּ מִן הָעוֹלָם כְּבִיאָתֵינוּ לָעוֹלָם בְּלִי חֵטְא וּפְגַם כְּלָל. וְשֶׁתֵּצֵא נִשְׁמוֹתֵינוּ מִתּוֹךְ דִּיבּוּרֵי אֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה בֵּין יִשְׂרָאֵל. בְּנָקֵל וְלֹא בִּגְסִיסָה קָשָׁה וְלֹא בְּיִסּוּרִים קָשִׁים. וְשֶׁיִּהְיוּ הַמִּתְעַסְּקִים בְּתַכְרִיכִין שֶׁלָּנוּ וּבְכָל צָרְכֵי הַקְּבוּרָה בִּנְקִיּוּת וּבְטָהֳרָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִרְאֵי שָׁמַיִם וּכְשֵׁרִים. וּבְשֵׁם טוֹב וּבְשֵׂיבָה טוֹבָה נִפָּטֵר מִן הָעוֹלָם. וְעַד זִיבּוּלָא בַּתְרַיְיתָא תְּהֵא שְׁלָמָא. וְתַצִּילֵנוּ מֵחֶרְפּוֹת וּבִזְיוֹנוֹת שֶׁלֹּא יִהְיֶה כֹּחַ לְשׁוּם מַזִּיק וּמַשְׁחִית לְהִתְקָרֵב אֵלֵינוּ בְּעֵת מִיתָתֵנוּ. וְלֹא יֵלְכוּ אַחַר מִטָּתֵינוּ חַס וְשָׁלוֹם, וְלֹא יִהְיֶה כֹּחַ לְהַחֲטָאת לִרְבּוֹץ עַל פֶּתַח קִבְרֵינוּ חַס וְשָׁלוֹם. רַק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תְּגָרְשֵׁם מִמֶּנּוּ וּתְבַטְּלֵם בְּבִיטּוּל גָּמוּר מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְתָחוּס וְתִמְחוֹל וְתִסְלַח לָנוּ עַל הַכֹּל בְּחַיִּים חַיּוּתֵינוּ בְּאוֹפֶן שֶׁלֹּא יִהְיֶה עָלֵינוּ שׁוּם דִּין וּמִשְׁפָּט אַחַר כָּךְ. וְנַפְשׁוֹתֵינוּ תִּהְיֶינָה צְרוּרוֹת בִּצְרוֹר הַחַיִּים אֵת ה׳ אֱלֹהֵינוּ בְּתוֹךְ כְּלַל נַפְשׁוֹת הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וְנִזְכֶּה לַחֲזוֹת בְּנוֹעַם ה׳ וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ. כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אָנוּ בְטוּחִים וְלִישׁוּעָתְךָ אָנוּ מְצַפִּים לִזְכּוֹת לְכָל זֶה בְּכֹחַ וּזְכוּת הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁבְּדוֹרֵנוּ, וּבִזְכוּת כָּל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים שׁוֹכְנֵי עָפָר עֲלֵיהֶם אָנוּ נִשְׁעָנִים. וּתְמַהֵר וְתָחִישׁ לְגָאֳלֵינוּ וְתִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. וּזְכוּת אֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים יַעֲמוֹד לָנוּ שֶׁתְּקַבֵּל כָּל תְּפִלּוֹת אֵלּוּ שֶׁהִתְפַּלַּלְתִּי לְפָנֶיךָ וְכָל מַה שֶּׁנִּתְפַּלֵּל וּנְבַקֵּשׁ לְפָנֶיךָ בַּעֲדֵינוּ וּבְעַד שׁוּם אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ ה׳ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

תפלות ותחנונים

ובכדי שלא להוציא הנייר חלק העתקתי תפלה ע"פ א"ב הנמצא בס"ין

אשא קולי בבכי ויללה על חטאות נעורי כעבותות העגלה. ואיך אשא פני אל נורא עלילה. כי הוצאתי זרע לבטלה:

בכה תבכה בלילה. על פשעי אשר עלי עולה. ואיך אשא פני יושב קדם סלה. אוי לי כי הרהרתי ביום ובאתי לידי קרי בלילה:

גם כי אזעק ואשוע סתם תפלתי. כי רבו עונותי וחטאתי, ואיך אשא פני אלהי תהלתי. אוי לי על נשמתי:

דמוע תדמע עיני יום ולילה. כי נתתי לבי להתענג בשתיה ובאכילה. ואיך אשא פני שוכן מעונה. אוי לי שפגמתי ברית לשון וברית מילה:

הוי ואבוי אצעק במרה כי חטאתי בלשוני ודברתי סרה. ואיך אשא פני איום ונורא. אוי לי כי פרקתי ממני עול תורה:

ועל אלה אני בוכיה ואנחה. כי הוריתי בתורה שלא כהלכה. ואיך' אשא פני אלהי המערכה. אוי לי כי הלכתי בגסות וברמות רוחא:

זחלתי ואירא מאימת דינך. כי נאצתי וחללתי את שמך. ואיך אשא פניך. אוי לי על אשר לא שמרתי מצותיך:

חטאים ועונות הרבתי. אלה וכחש מפי הוצאתי, ואיך אשא פני אלהי קדושי. אוי לי כי דברתי בשעת התפלה:

טומאתי בשולי ולא זכרתי אחריתי. והרע בעיני ה' עשיתי. ואיך אשא פני עוזי ומנוסי. אוי לי כי אתי תלין משוגתי:

ידי לזר תקעתי. פני חברי הלבנתי. ואיך אשא פני אלהי תפארתי. אוי לי כי בקלון חברי נתכבדתי:

כלו עוני בדמעות כי עשיתי שתי רעות. ואיך אשא פני אלהי צבאות. אוי לי כי אחי שנאתי וקנאתי קנאות:

לך ה' הצדקה ולנו בושת הפנים. כי חטאתי ועונותי סדורות כשנים. ואיך אשא פני אדוני האדונים. אוי לי חטאתי בחניפות ובנשיאת פנים:

מעי חמרמרו כי פיהו מריתי. כי בשבת מרה"י לרה"ר הוצאתי. ואיך אשא פני אלהי עזרתי. אוי לי כי חוץ לתחום הלכתי:

נשקד עול פשעי בידי. כי בכל יום ויום אבקש לימודי. ואיך אשא פני אלהי דודי. אוי לי על העון אשר בידי:

סחי ומאוס ערשי מלא כי עשיתי ברכה לבטלה. ואיך אשא פני נורא תהלה. אוי לי על אשר לא קניתי יין לקידוש ולהבדלה:

עיני ירדו מים כי חטאתי בנטילת ידים. ואיך אשא פני אל אלהי השמים. אוי לי כי חטאתי בטומאת שפתים:

פי ה' דובר נבלה. ולא כונתי לבי בתפלה. ואיך אשא פני יושב תהלה. אוי לי כי חטאתי במעל בשתיה ובאכילה:

צדיק ה' כי פיהו מריתי כי עונותי עברו ראשי. ואיך אשא פני אלהי מחסי אוי לי על חטאי ועונותי:

קולי הולך בנחת ומבקש פדני מרדת שחת. ואיך אשא פני בורא רום ותחת. אוי לי כי רגזתי וכעסתי ואין בי נחת:

רום חטאי ועוני עלי הגדילו על' צוארי וכחי הכשילו. איך אשא פני נורא ודחילו. אוי לי כי עצמו חטאי ורבים חללים הפילו:

שחר ונשף אתודה לך כי חטאתי, ולחם היתה לי דמעתי. איך אשא פני צור ישועתי. אוי לי כי עוד לא טהרתי מטומאתי:

תערב לפניך מנחתי אשר הבאתי לך בתחנתי ויכפר לי במקום קרבן על חטאתי. תרתי בלבי לאחוז בחכמתך. להשיב בתשובה שלימה לפניך. ואם נכתם עוני וחטאתי לפניך העבר אותם מנגד עיניך:

שיר הודאה על רפואה מחליים רבים לי ולזרעי.

אשירה ליי בחיי אזמרה לאלהי בעודי, המושיעני מרוב תלאות תמיד מעודי:
בכל עת צר לי אליך קראתי, ותשמע קול תחנוני ותחלצני ממצוקתי:
גאלת משחת חיי מרוב חולאים, אשר עברו עלי ממעשי הרעים:
דרכך לעשות צדקה לעושי רצונך, ומשפט כאשר עוברים על מצותיך:
הנה גם משפטיך שדנת לעבדך, ברחמים עשיתם ומלאים ברוב חסדיך:
וזהו כי ריוח שמת ביניהם, למען לא תכלה נפשי בהם:
זאת עוד שהמשפט בגבול שמתו, שבל יכבד עד יקשה שאתו:
חובותי במעט מעט הנך גובה, כדרך האוהב שמגיע לו הרבה:
טוב תעשה להנאשם שתבקש לרחמהו, לשית כופר לנפשו בדמים לפדאהו:
יותר תגדיל חסדך באם זאת ידחקהו, תמציא לו הכסף מחובו לנקהו:
ככה הנך מתנהג תמיד אתי, למען טובתי ותועלתי לתכלית האמתי:
לכן על חסד ומשפט אשירה, ובכל עת לך יי אזמרה:
משגיח ומרבה להטיב לנפש שפלה, המלאה עון כל מיני עולה:
נפשי וביתי תשביע בפלאי פלאך, ניני ונכדי תושיע ברוב חמלתך:
סועדי ומושיעי היית עד הנה, וכן אבקש לכל עת ועונה:
עינך אל תעלם תמיד מאתי, להספיק כל צרכי גופי ונשמתי:
פרי בטני יתקיימו לאורך ימים, ולפניך יעבדו תמיד בלב תמים:
צורי החייני עד אשלים נשמתי, וסיבות מרובות תמיד תסבב אתי:
קודם שאצא מהאי עלמא לעלמא דאתי, אתקן ואשלים נפשי ורבים זולתי:
ראות בישועת ישראל זכני נא, כאשר נעלה כולנו לציון ברננה:
שמחנו במהרה בבנין ירושלים עיר קדשנו, ושלח לנו בן דוד גואלנו
תשכון אצלנו באהבה רבה הבטחתנו מעולם, ותשמח במעשיך ונשמחה בך לעולם, אמן:

ביאור

(אות ד׳ ה׳) דרכך לעשות כו׳ הנה גם משפטיך כו׳, זהו כמש״כ (תהלים ל״ג) אוהב צדקה ומשפט חסד ה׳ מלאה הארץ, שאף המשפט מלא חסד:
(אות ט׳ י׳) טוב תעשה כו׳ יותר תגדיל כו׳, זהו כמאמחז״ל ע״פ הודו לה׳ כי טוב, שגובה חובתו בטובתו, וביארו בספרים שהמתחייב עונש נפשות, והש״י רוצה לרחם עליו, מחליף עונש נפש בהפסד ממון אם ברופאים או שאר סיבות, וכאשר יקשה לו גם העונש ממון, ממציא לו ממון ולהפסידו לנקהו מחובו:
(אות נ׳) וביתי, ר״ל בני ביתי, כלשון איש וביתו באו (שמות א׳):